

دیوانی بیگم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی پژوهشگری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکت شیخ یه زین

سه رنووسه ر: به دران شه همد هه بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گهره کی خانزاد، ههولتیر

دیوانی بیکهس

ئومید ئاشنا

ریتی خستوههتهوه و لیتی زیاد کردووه و پاشکۆی بو داناو

کتیب: دیوانی بیکهس

دانانی: ئومید ئاشنا ریتی خستوههتهوه و لیتی زیاد کردووه و پاشکۆی بو داناو

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۳۳۹

دهرهیتانی هونهری ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئه کرهه

پیت لیدان: عهزیز عهبدوخالیق

ههلهگری: هه ندرین شیزاد + دلشاد مستهفا

سه ره رشتیی چاپ: ئاوره حمانی حاجی مهحموود

چاپی دووهه، ههولیتیر- ۲۰۰۵

له کتیبخانهی بهرتهه به راهه تیبی گشتیی پژوهشیری و هونه ره ههولیتیر ژماره (۴۸۱) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه تی

لهباردی نهم دیوانهوه

دیوانی بیکهس چهند جاری چاپ کراوه، له کتیبخانهی زۆریه ی زۆری خوینهران و رۆشنبیرانی کوردا، جیگه ی تایبه تی هه یه، له بهر نه وه ی شیعره کانی بیکهس له وێژدانی نه ته وه ی کوردا چه سپیوه، به سه رچوون و له یادکردن نازانیت. ئیسته ش له هه ندی کۆر و کۆیونه وه و یاده وه ریدا له ناوه نده جه نجاله که ی نه ده بی کوریدا شیعره کانی به سه ر زا ره وه ن.

نهم دیوانه کۆمه لێ شیعی ر بلاونه کراوه و چاپ نه کراوی بیکهسی تیا دایه که له لایه ن خوشکی به ریز «بیکه رده جه لال کاکه حه مه» له گۆفاری کاروانی ژماره (77) ی سالی 1989 بلاو کرایه وه.

ره نگه نهم دیوانه سه رجه می شیعره کانی بیکهس بیت که هه تا ئیسته هه ن و دۆزراونه ته وه.

کاتی که مامۆستا شیرکۆ بیکهس کاری سه رله نوێ چاپکردنه وه ی دیوانه که ی به من سپارد خوشحال بووم. هیوادارم کتیبخانه ی کوردی ئاوه دان بکاته وه.

بیکهس شاعیری راپه رین و ئازادی

خه باتی رۆشنبیرانی کورد به شپوه یه کی گشتی له ماوه ی نیوان هه ردوو جه نگی جیهانیدا زۆر دژوار و سه خت بوو، دۆزی کورد وه ک ئیسته له سه ر ئاستی جیهان نه ناسرابوو، دابه شکردنی کوردستانیش له هه نگاوی یه که می کۆتایی جه نگی جیهانی یه که مدا نه وه نده ی تر قورساییی خسته سه ر شانی دلسوژان و کوردپه روه ران، به ریتانیا له نه خشه یدا نه بوو هه یچ شتی که بۆ کورد بکات و دروست کردنی حکومه تییکی کاتیی سنووردار بۆ شتی خه نهم ته نه ا تاکتی که بوو بۆ به رپوه بردنی سیاسه ته کانی خۆی له کوردستاندا.

له وه سه ره روه نده دا «منه وه ران» بانگی ئازادی و دروشمی (حقوقی میللی) یان به رز کردبووه وه، شیعی ریش وه ک به شتیکی کاریگه ر و زیندووی نه وه خه با ته سه خته له ریزی پێشه وه ی شوێرگی پێراند وه ستابوو، ئه رکیتی که فره لایه نه له نه ستۆی شیعی ر بوو، راده ی ئاستی نزمی رۆشنبیری خه لکی به گشتی مایه ی خه م و نیگه رانی شاعیره کان بوو، نه مه جگه له باری سه ختی گزه ران و تیکرای درده کۆمه لایه تیبیه کان. بیکهسی شاعیر له ئاستی خۆیه وه له و رۆژگاره تاریکه دا مه شخه لێ کۆمه لێ هه لویستی شوێرگی پێرانه بوو، ئازایانه، بوێرانه جه ختی له سه ر هه لویستی خۆی ده کرده وه، کۆلدان و ماندوو بوونی نه ده زانی، له میژووی هه موو نه ته وه کاندایه قو ناغی رزگاری نیشتمانیدا چه ند شاعیرتی که راپه ری به رگری و ده نگی شوێر بوون، بۆ بیکهسی ئیمه ش به خه تییکی درشت نه م چیرۆکی مقاوه مه ت و شیعی ر و شوێر شه دنوو سرتیه وه. بیکهس شیعی ر ده ویست بۆ هه زانی جه ماوه ر و به ئاگا هیتان هه وه یان، له سیحری وشه کاندایه نگی یه که یه که ی خه لکانی نه ته وه که ی ده بیست، ده ویست به شیعی ر راپه رین و شوێر ش به ریا بکات، ئه رکی شیعی ر لای نه وه نه مه بوو، رووداوه کانی نه وه سه رده مه تاریکه ش نه وه نده چر و خیرا بوون ده رفه تییکیان نه ده هیشته وه بۆ بیکهس که خه ریکی رازاندنه وه ی شیعی ره کان و به بالاکردنی شتی وه نوێیه کانی شیعی ر بیت، نه و رتیگای ئاسان و برووسک ئاسای مه به ست بوو بۆ گه یاندنی راسته وخۆی شیعی ره کان به کۆر و کۆیونه وه ی خه لکی، تیکرای بابه ته کانی شیعی ر بیکهس به پروونی له م دیوانه نوێیه دا خۆی ده نوێن، بیکهسی هه لویست و شیعی ر حه مه سه ت خولقی نی نه وه نه مریی بۆ خۆی مسوگه ر کرد، له وێژدانی نه ته وه که شیدا نه م نه مرییه بالاتر بوو.

ئومید ئاشنا - 12/4/1999

بیکهس له چند لاپهړه کدا

نووسینی: محهمه دی مهلا کهریم

* ناوی (فایق) و کورې (عبدالللا بهگ) ی کورې (کاکه حمه) ی کورې (نهلپاسه - قوچه) یه. بنچینه ی بنه مال له یان له قه لاجوالانه وه هاتووه ته سلیمانی و، خو ی له ۱۹۰۵ دا له سیتکه هاتووه ته دنیا وه که دبییه که بیست کیلومه تره یه که له باکورې روزه لاتی سلیمانی یه وه، و، نه وسا مه رکزی قه زای شارباژیر بوو.

عبدالللا بهگی باوکی له ووی (تابور ناغاسی) بووه، له دایکیشسه وه له بنه مال له ناغه لهره کانی سلیمانی یه.

* سالی یه که م دووه می ته مه نی له سیتکه به سهر بردووه، پاشان مالیان هاتووه ته وه سلیمانی و له تمه نی سی سالانا اوله ی درداوه، هر به منالی باوکی له حوگره ی فقهی خستوویه تیه بهر خویندن.

له ۱۹۱۱ دا باوکی به نیسی میری نیراوه بو خانه قین و له وپوه بو به غدا، له به غدا وه نه نیری به دوا ی مال و مناله که یا و نه یانباته نه ووی و پاش سالیک خو ی چووه بو تورکیا و نه مانی له به غدا به جی هیتستووه. نیتر فایق باوکی نه دیوه ته وه، هر له و ماویه دا حمه سه عیدی براگه وره ی له ناوی دیجله دا نه خنکی و دوا به دوا ی نه و دایکیشی کوچی دوا یی نه کا و فایق نه که ویتته لای خالی، نه ویش پاش چند مانگیک نه مرئ و فایق و تاهیری برا بچوکی به بیکه سی نه میتنه وه.

* که شه ری یه که می جیهان دانه گیرسی و رپی هاتوچوی بهینی به غدا و سلیمانی نه به سترئ، حاجی نه مینی کاکه حمه می مامی له سلیمانی یه وه نه نیریته لای حاجی عه لی ناغا که له به غدا بووه، که چاودیری فایق و براهی بکا و هر میراتیکیان له باوک و دایکیانه وه بو ماییتته وه بو یان خهرج بکا، نه ویش نه یانداته دهستی (حه به خان) ناویک که خیزانی نه فسه ریکی خه لکی سلیمانی بووه له به غدا دانیشستووه... ژنه که مش مهردانه نه یانخاته ژیر بالی به زه بی خو ی و ورده ورده پیشیان نه خوینتی. دوو سی سالیک به م جوړه رانه بویرن. له ۱۹۱۷ دا که ساسییه کی زوریان تووش نه بی، له ۱۹۱۸ دا حه به خان نه یانباته وه بو سلیمانی بو لای حاجی نه مینی مامیان.

* فایق له سلیمانی نه خریتته قوتابخانه و له پولی سیتییه ما وه نه گیری و، تا سالی

۱۹۲۳ به رده و ام نه بی له خویندندا و، هممو سالیک به یه که م ده رنه چی، له و ساله دا له سهر ناره زوی مامی نه چیتته خویندندخانه ی (علمیه) له که رکوک به لام بو ی ری ناکه ووی بخوینتی، نه چیتته به غدا و سالی ۱۹۲۴-۱۹۲۵ له (دار العلوم) به سهر نه یا، له ویش له به رده م بزوی ناتوانی بژی و له ۱۹۲۶-۱۹۲۷ نه گه ریتته وه بو سلیمانی. له و کاته دا سلیمانی ته نها پولی یه که می ناوه ندی تیا بووه ناچار تیی نه چی.

* له و سالانه دا تنگ و چه له مه ی ژبان ناچاری نه کا دوو کانیکی جگهره چییه تی بکاته وه، به لام روزه انه له ریگای عهره تیش نه کا و چند مانگیک له هه ولیتر ژباوه، له و سهرده مه دا خوالیخوشبوو (قاله ی نایشه خان) نه اندازیاری نه شغال بووه و سهره رشتی کردنه وه ی ریگای هه ولیتر - رواندز - رایاتی کردووه، بیکه سی دوستی له نه شغال دامه زران دووه. هر له و ساله دا بیکه س نه بی به ماموستای (زانستی) و له سالی ۱۹۲۹ دا نه بیستی که باوکی له مه رعش له تورکیا مردووه، له ۱۹۳۰ دا به هر دهرده سهریه ک بووه به دوا ی میراتی باوکیا نه چی بو تورکیا و، هر له و ساله دا به ناومیدی نه گه ریتته وه.

* هر له و ساله دا بوو راپه رینه که ی شه شی نه یلوول له دژی هه لیزارنده ساخته که ی داموده زگای پاشایه تی روویدا، بیکه س یه کینک بوو له و نیشتمانه پهره رانه ی سه کرده یی نه و راپه رینه یان کرد و برینداریش بوو تیا یا، له نه نجامی نه و دهره پیدا نه یگرن و نه یخه نه به ندیخانه وه، شیعه به ناوبانگه که ی (نه ی وه تن مه فتوونی توم...) ی له و به ندییه دا وتووه، هر له سهر نه م به شداربوونه و سهر کرده بییه ی له سهر نیشیش لای نه به ن.

* که له به ندیخانه دیتته دهره وه قوتابخانه یه ک نه کاته وه بو نه وه ی دهرزی تیا بلیتته وه و پی بی بژی. له ۱۹۳۳ دا میری وه ری نه گری به ماموستا و نه نیریته مورته کی بازیان و پاشان نه نیریته ته ویتله، له هاوینی ۱۹۳۵ دا له گه ل کومه له ماموستایه ک که یه کتیکیان ماموستا گورانی شاعیری به ناوبانگ بوو، به شداری له دهره یه کدا کردووه که له به غدا بو ماموستایان ناماده کراوه. بیکه س له و سهرده مه دا ماموستای قوتابخانه ی سهره تایی بازیان بووه.

* له ۱۹۳۷ له وه ی میریدا نامینتی، ماموستایه کی نه ترسی وا له سلیمانی دا هه بی گیانی خه بات و کوردا به تی بلاو بکاته وه دووری نه خاته وه بو حیلله و پاش سالیک نه نیری بو عه ماره به لام بیکه س قایل نابی بچی و دهس له نیشه که ی هه لته گری و

دیتهوه سلیمانی، قوتابخانهیهک ئەکاتەوه تا ۱۹۴۱ دەرزێ تیا ئەلێتەوه، ئەوجا ئەیکەنەوه بەمامۆستای قوتابخانهیهکی میری و تا دوا دوایی سالی ۱۹۴۸ لە قەرەداغ و سلیمانی و سوورداش و هەلەبجە مامۆستا ئەبێ، لە ۱۸/۱۲/۱۹۴۸ دا بۆ یەكجاری سەر ئەنێتەوه.

* بێکەس شاعیریکی ئازاد نەبەز و چاونەتەرس بووه، هەرگیز گوێشی بە (پایه) و (شوتین) و دارایی نەداوه، تا ماوه بەسەر بەرزێ ژیاوه و، لە رێگای دڵسۆزی بۆ گەل و نیشتمان لای نەداوه، ژیان و شیعری خۆی بۆ خزمەتی ئەوان تەرخان کردووه، چەند جار ئینگلیزهکان ویستووایانە بەتەمای (پایه) بەرز) لە خستە ی بەرن یا هەر هیچ نەبێ دەمکوێ بکەن. بەلام ئەو گوێی نەداونەتی، بەهیچ نەخەلەتاوه و لە هیچ نەترساوه، گرتن و دوورخستنهوه و لەسەر ئیش لایەن باوەری بەنەتەوه و ولاتەکی لەق نەکردووه، نمونەیهکی هەرە دیاری ئەم چاونەترساوییهی بێکەس پارچە شیعری (بیست و حەوت سالی) یە که لە ئاهەنگی مالا واییدا، که لە سالی ۱۹۴۶ دا مەرۆف جیاووی موتەسەریفی ئەو سەرەمەیی سلیمانی بۆ (ئەدمۆنس) ی راویژێتی کراوی ئینگلیزی وەزارەتی ناوخوازی ساز کردبوو، پرووپیرووی ئەدمۆنس خۆی و بەرامبەر بە سەدان کەس لە نوێنەرانی هەموو چینهکانی خەلکی سلیمانی خۆتێدیوه، لە کاتی کیدا که ئەدمۆنس هەموو شتی بوو لە عێراق و، کەم کەس ئەبوترا قسە ی عادی ئە پروویا بکا.

* بێکەس وەنەبێ نیشتمانی پەروەریکی دوور و بێ ئاگا بووبێ لە هەلسوورانی رێکوپێکی سیاسی. بەگوێرە ئەو لێکۆڵینهوانە ی لەم پروووه کراون لە جولانەوهی (ژ.ک) و دوا بەدوای ئەو لە دامەزرانی پارتی دیموکراتی کوردستان زۆر نزیک بووه. پارچە شیعری (داری ئازادی) ییش دوا بەدوای پاپەرینەکی ۱۹۴۸ ی گەلی عێراق و تووپیتهی و لەوانەیه دوا شیعیری یی، بەلگەیهکی باهەخاری نزیکیهتی لە بیروباوەری دیموکراتی...

* بێکەس جگە لە زمانی کوردی، عەرەبی، فارسی و تا رادەیهک ئینگلیزی زانیوه، بەتایبهتی لە عەرەبیدا دەستیکی بالای بووه، هۆنراوهیهکی زۆری عەرەبیی لەبەر بووه، وایلاوه که (معلقاتی سبعة) ی بەتەواوی لەبەر بووه.

* قسە ی خۆش و نوکتە و گالته و گەپی بێکەس لەناو کۆرەکانی ئەو سەرەمەیی سلیمانییدا باو بووه، ئیستاش ئەیگێرێنەوه، هەرگیز بۆ وەلامدانەوه و قسە ی بەتویکل دانەماوه.

* لەناو شاعیرانی کوردا ئەحمەد بەگی ساحیبقران (حەمدی) و لەناو نیشتمان پەروەرانی کوردستانا (مەحمود جەودەت) ی زۆر لەلا پایه بەرز بووه. جەودەتی شەهید یەکیک بووه لە دۆستە خۆشەویستەکانی.

* بێکەس دوو ژنی هیناوه، یەکەمیان لە سالی ۱۹۳۵ دا که پاش سالیکی بەدەردی سیل کۆچی دوایی کردووه، مردنەکی کارێکی زۆری کردووه تە سەر دەروونی بێکەس و وای لێ کردووه ماوهیهک گۆشەگیر بێن، لەم ژنە ی کچیکی و لە ژنی دووهمی دوو کچ و کورێکی بووه که (شیرکۆ) یه.

* وەکو ئیستا دەرنەکەوی بێکەس بەتەوژم (زەغت) ی خۆین مردووه، لەگەڵ ئەوهشا که لە رۆژانیکی ساردی زستانیکی تووش و سەختدا مردووه، خەلکیکی زۆر لەگەڵ تەرمەکی لە هەلەبجەوه هاتوونەتەوه سلیمانی و، لەویش خەلکیکی زۆرتر لەگەڵی چون بۆ گۆرستان و لە نزیک گۆمەزی بابانەکانەوه لە سهیوان، بەخاکی کوردستانیان سپاردووه.

* پاش مردنی بەچەند رۆژێک لە لایەن حکومەتی کۆنەپەرستی ئەو رۆژەوه فەرمانی لە ئیش دەکردن و گرتنی دەرچوو!

* لە سالی ۱۹۵۸ دا ئاهەنگیکی گەوره بەبۆنە ی یادی دیهیمی کۆچکردنیهوه لە سلیمانی ساز کرا^(۱).

(۱) ئەم کورتە میتووه لە (میتووی ئەدەبی کوردی) ی مامۆستا عەلانەدین سەجادی و لە وتاریکی مامۆستا کەرم شارەزا که لە ژماره ۲۸ ی پاشبەندی کوردی رۆژنامە ی (العراق) دا بلاوی کردۆتەوه و، لە بنەمالە ی شاعیر... خۆی وەرگیراوه، ئەم باسە لە چاپی دووهمدا دەسکاری کراوه و لێی زیاد کراوه.

گورده ایه تی

فيكرى سهرکهوتن

فيكرى سهرکهوتن به بئى شك، ئهى په فيقان، غيرته ته فهوز و ئيقبال و ته عالى ههر به سايهى هيممه ته قهومى كورد ئه مپوکه دائيم وا له حالى حه سرته ته باعيسى فيتنه و فه ساد و دوو دلئى ناو ميلله ته قهومى كورد، شيرانى ميلله ت! فيكرى وه حشه ت لا بدن وه ختنى تيكوشينه ئه مپو، روژى عيلم و سه نعه ته ميلله تى بئى عيلم و سه نعه ت باوه رت بئى دائما وا له ژير پئى ئه جنه بى داناوى ههر بئى قيمه ته سه يرى كه و تى فيكره نه ختنى چيى به سه رهات قهومى كورد سووك و بئى ناو و نيشانه و ژينى دهر د و زبلله ته گهر به دل بيت و ههول دهين بو ته ره ققىي قهومى كورد نائىلى جيگه و حوقوقى خوى ئه بئى ئه م ميلله ته ههول و تيكوشين به ته نها ههر به دهم كه لكى نييه گرمه گرمى ههورى بئى باران نيشانه ي زه يقه ته

سلېمانى ۱۹۲۵

ئاموزگارى بو ميلله ت

كورده تا كه ي بئى خه بهر بى؟ نوستنت بئى عارييه واسيته ي دواكه وتنت ئه مپوکه ههر بئى كارييه سه يرى ئه م قهومانه كه چو ن بوون و ئيستا بوون به چى حه يفه بو تو وا ئه سيى بوويته عه بد و جاريه ئيتفاقى گهر نه كه ي، له م جه هله خوت رزگار نه كه ي پاشه روژت قه لبه به خوا، عه يش و نوشت زارييه مه ره م و دهرمانى دهر دت ئيتفاقه ئيتفاق دوو دلئى ميقرؤبه، خزمه، عيلله تيكي كارييه نبوه روپه ههسته ئيتر بهرگى سستى داكه نه زولمه تى شه و وا به سه رچوو وه عده يى هوشياريه رپى نه زانى بهر بده و ريگه ي مه عاريف بگره بهر نيشتمان زور كه ساسه و، ژينى ههر غه مباريه (بيكه سا) قه تعى ئوميدى سه ره خويى قه ت نه كه ي كورده وارى زيندووه، موحتاجى لوتفى بارييه

ههولير - ۱۹۲۸

ئەي وەتەن...

ئەي وەتەن مەفتونى تۆم و شىۋەتم بىر كەوتە وە
وەختى بەندىيى و ئەسارەت، پى بەتەوق و كۆتە وە
من لە زىكر و فىكرى تۆ غافل نەبووم وا تى نەگەي
حەپس و تى ھەلدان و زىللەت تۆي لەبىر بردۆتە وە
بەو خووايەي بى شەرىك و لامەكان و واحىدە
عەشقى تۆ نەوعى لە دلما ئاگرى كردۆتە وە
ئاگرىكى وا ھەزار سال ئاوى پرژىنىتە سەر
قەت گپ و گلپە و بلپسەي تا ئەبەد نەكۆژىتە وە
باسى مەحزونى و كەساسىي خۆت نەكەي توخوا وەتەن
چونكە بەو باسە برىن و زامەكەم ئەكۆلىتە وە
ماتەمىنى تابەكەي، دەي پىكەنە و سەر ھەلبىرە
موفتەخىر بەشۆھرەتت وا عالەمى گرتۆتە وە
نەگبەتى لاچوو سەعادەت بۆتە پشتىوانى تۆ
كەوكەبى بەخت و فرىشتەت بەرزە ئەدرە وشىتە وە
گەرچى بەينىكە زەلىل و دىلى دەستى زالمى
نۆبەتى شادىتە ئەمجا ناحەزت لىك بىتە وە
لافى مىللىيەت بەدەم لەم عەسردا كەلكى نىيە
رۆژى ھەولە ھەر بەھىمەت گۆي ھونەر ئەبرىتە وە
بى قوسوورە چەند جەسوورە سەد شوكر ئەولادەكەت
وا لە رىي تۆدا لە خويىنا سەيرى چۆن ئەتلىتە وە
بەسىيە تەعنىم لى مەدە ھەر رۆلەكەي جارانتەم
ھىندە حىلمت بى ھەتاكو دەست و پىم ئەكرىتە وە
شەرتە شەرتى پىاوتەي بى گەر خودا دەستم بدا
دوژمنت پەت كەم وەكو سەگ بىخەمە ژىر پىتە وە...

سلىمانى - ئەيلوولى ۱۹۳۰

وەفدى كوردستان

قەدرى مىللەتتەن بەجارى شكان
نە حەياتان ما نە ناو و نىشان
بارى تەعنىتەن وا ھاتە سەر شان
«وەفدى كوردستان، مىللەت فرۆشان
ھەرزە وەكلىلى شارى خامۆشان»

حاجى تووتنەكەت مادەم فرۆشرا
قىروسىيا لە سەد كوشتن و ھەرا
دەخىلە ھەستە رىكەوہ خپرا
«دەسكى لەو گولەي باغەكەي سەرا
كەوا بەخووتىنى لاوان ئاودرا»

تاقىمى رىك خەن زۆر بەپر لاقى
بەبەزم و رەزم و ئاھەنگ و ساقى
بۆ ئەوہى بكەن دەفعەي مەراقى
«بىبەنە بەردەم عەرشى عىراقى
بلىن يار باقى و، ھەم سوحبەتى باقى»

نە بارانتان دى، نە با ئەي فەقىر
نە لاوان كوژران بەگوللە و شەستىر
نە پىي نازداران خرايە زنجىر
«پەردە و تاراي سوور بەرن بۆ ئەمىر
بلىن دواي كوشتار ھىشتا تۆي دلگىر؟»

هاوار به ماللم چیمان پئی کرا
له چاره کیکا سه دمان لی خرا
هیشتا خه لاتیان ئەکن به بهرا
«دهک خه جالته بن له رۆژی مه حشه را
ئیمه یش خاکی غه م ئەکن به سه را»

قهت و اتی نه گهن چاومان شکاوه
کوشتن و برین دائیم بو پیاوه
له ناو دۆشه کا که ی حه ق سه نراوه؟
«خه یالتان خاوه کورد نه فه وتاوه
به راتی نه جات به خوین نووسراوه»

میللهت مه تینه عه زمی نانهوی
له غایه ی به رزی خوئی هه ر ناکه وی
له ت و په ت کرئ حقووقی ئه وی
«من رهنگی سوورم بو به خوئ ئه وی
مژده ی شه فه قی لی ده رئه که وی»

سلیمانی - ۱۹۳۱

یادی نیشتمانی کوردستان

من که مه حرووم بووم له وه سلته تازه ژینم بو چییه؟
حورمهت و جاه و جهلال و روح و دینم بو چییه؟
دل له بهر دووری و فیراقت پر له قههر و مبحنه ته
شیوهن و گریانه عه یشم، پیکه نینم بو چییه؟
باعیسی رووناکیی قهلب و نووری چاوم توئی، وه تهن
چی له دونیا که م به بی تو جی نشینم بو چییه؟
من که خاکی پاکی کوردستانی نازدارم هه بی
چی له قه تعه ی ئه وروپا که م، مولکی چینم بو چییه؟
مه نزه ری جوان و ته بیعی زۆره له م خاکی منا
مه نزه ری سونه ی به بو یه ی سه وز و شینم بو چییه؟
من که خوئاوی زه ریف و شه ره ته ی میوژم بی
نامه وی شه مپانیا و، ئەشکه نجه بینم بو چییه؟
بو به خوئقاوم که خزمهت که م نه وه ک هه ر دانیشم
بو وه تهن گه ر تی نه کوئشم هیز و تینم بو چییه؟

به غدا

ئەي وەتەن

ئەي وەتەن بۆ خزمەتت دائىم لە پىتتا حازرم
باوەرەت بىن من لە زومرەي لاوەكانتا نادرم
گەر لەسەر تۆ بىت و تووشى صەد بەلا بىم سابىرم
خوا ئەزانى چەند لە عاستى تۆ كە پاك و تاهىرم
« طعنة أغسيار أيلة أوماز مكدرا خايطرم
هاى و هوى ابلههان اگلنجه در ديوانهيه »

شىنى بەھموود جەودەت

وەتەن ھەلپىژە ئەشكى خۆيىنىنت
با بەرز بىن سەھداي شىن و نالىت
گوپى فەلەك كەر كا فەرياد و شىنت
تارىك و لىل بىن ئاسمانى شىنت
ئاه و ھەناسەي دلەي خەمگىنت
داپوشى تىشكى خۆرى زىرپىنت
ھەلۆھەي پەري گول و نەسرىنت
لە جىي گول و درك دەر كا زەمىنت
بەھارت، پايز، زستان، ھاوينت
لە باتىي بولبول بوومى بال شىنت
بخوينا لەسەر خاكى حەزىنت
شادىت شىوون بىن بەھموودەي ژىنت
بۆ جگەرگوشە و رۆلەي شىرىنت

كوردە تۆ بگري بۆ قارەمانت
بۆ لاوى چاك و مەردى مەيدانت
بۆ باغەوانى باغى ژىانت
بۆ رەمزي بەرزىي شەرەف و شانت
بۆ ئەوھى لە پىي عىززەتى نەفسا
بىن باكانە خۆي كوردە قورىانت
بگري بۆ وەفا و سەخا و حەمىيەت
بگري بۆ غىرەت، ھىمەت، جىددىيەت
بگري تا ماوى بۆ (مەھموود جەودەت)
شادىت شىوون بىن بەھموودەي ژىنت
بۆ جگەرگوشە و رۆلەي شىرىنت

وهتهن تۆ حەقتە ھەر ھاوارت بئى
كى له دواى (مەحمود) فیداکارت بئى
كیى تر دلسۆزى جان نيسارت بئى
دوژمن بەجەستەى حالى زارت بئى
كۆچ كردهى نازيز بهخوام سپاردى
ههزاران پهحمەت له مەزارت بئى
(جنة المأوي) جيى و قهه رارت بئى
سهبوورى دلەى كەس و كارت بئى
ئەى وهتهن بيسستى تهشرىنى سانى
رۆژى ماتەم و غەم شيعارت بئى
شيعرهكەى (بيكهس) يادگار بئى
شاديت شيوهن بئى بهموددهى ژينت
بۆجگەرگۆشه و رۆلەى شيرينت

بهغدا

تهشرىنى دووهى ١٩٣٧

ئەى كورد بەسيهتى

ئەى كورد بەسيهتى تاكەى ئەم شيوهن و فوغانە
بئى سووده ئۆف و ئامان لەم عەسرە بئى ئەمانە
پارانهوه و كەساسى بئى كەلكە پارە ناكە
عەزم و سەبات و غيرەت پيويستە لەم زەمانە

حورپيهت و عەدالەت درۆيه بئى ئەساسە
بۆ دەس برينه گشتى ئەم ھەموو دەنگ و باسە
گەر تەفرە خۆى بەمانە خوینت ئەكرتتە كاسە
ژيانى كامەرانى بە ھەول و پەنجى شانە

ئەم خاكە پاكە عەينى بەھەشتە حەيفە وا بئى
ويران و سووك و بيكهس، ئەسیر و بئى نەوا بئى
ئەم حالە تالە بەسيه تاكەى ئيتەر رەوا بئى
شەوگارى شووم بەسەرچوو، گەرد و گولئى بەيانە

ئەگەر بەشپينهى بئى پەنجت ھەموو بەبايە
چونكە ئەم رۆژە رۆژى سیرعەت و كەھرەبايە
ئيش كەن بەدەست و بردى، فرسەتە، وەرەنە كايە
گەلى چالاک و خييرا سەربەرز و شادمانە

ئەم كورده گورده ئيستە كە بئى كەس و ھەژارە
ملى بۆ شيرى دوژمن خوار و كەچە و لەبارە
قەومىكى ھيندە نەبەردە يەكى بەشى ھەزارە
خوا گەرەكانى بگرئى بئى كەلك و ھيچ نەزانە

دهخيله لاده (بېكهس) لهم كه لكه له و خه ياله
بلي به ساقى ههستى بۆت پر بكا پيال له
ئهم پهنه و شيعرى تۆبه بى قيمهت و به تاله
ميللهت كه بى زه عيم بوو ژيانى زۆر گرانه

سلیمانی

دهردى دهروون

كورد ئه بهد ناگاته مه قسه د نو كه رى بېگانه يه
دوو دلن پيسن له گه له يهك، بۆيه وا بى لانه يه
ميلله تېكن بۆ نه مانى به كترى هه ر هه و له ئه دهن
داخه كه م ورد و درشتى شىت و شه يداى ئانه يه
سه نعهت و عيلم و مه عاريف زه رپه يه ك باوى نىيه
پياوه تى لايان به ته نها چه فته و جامانه يه
بۆ قسه ي زل بى قسوورن، باسى كورد بيهت ئه كه ن
كورد بيهت خورمايه بۆچى، با قسه ي شىتانه يه
ميلله تى بى عيلم و ئه خلاق چۆن به ئىستقلال ئه گا
واسيته ي به رزى و ته ره ققى هيممه تى مه ردانه يه

سلیمانی

ئەي ۋەتەن

ئەي ۋەتەن من ھەر بەيادى تۆۋە شەۋگاران ئەنووم
 (كل صبح بهواك استفتيق واقوم)
 خۇزگە ۋەدە خۇزگە خودايە ئېستە من تەيرى ئەبووم
 (بجناحي أطيير، في صحاريك أحوم)
 تارە فوق الجبال، تارە بين الكروم)
 ئەي ۋەتەن زۆر ئارەزوۋى دىدارى خاكى تۆ ئەكەم
 (إنّ مراك يزيل من فسؤادي ذا الألم)
 غەيرى تۆ گىيانە بەچىيى تر ئەم دلەي خۆم خۇش بەكەم
 (أنت تشفي ما بقلبي من هيام أوسقم)
 (أنت دائي و دوائي و سروري والنقم)

ئەي ۋەتەن دلگىرە خاكت، باسەفايە و پر سروور
 (كلّ ما فيك جميل يملأ القلب حبور)
 دەشتى تۆ فەسلى بەھاران پر گول و غىلمان و حوور
 (أينما كنت سمعت صوت تغريد الطيور)
 (منشداً يا ناس بشري قد اتى فصل الزهور)

حىللە - ۱۲ ى تشرىنى بەكەمى ۱۹۳۷

سەدەي بېستەمە

سەدەي بېستەمە، كوردە غېرەتى
 لە خەو راپەرە، ھەولتى ھىممەتى
 بەسىيە نەزانى، عىلم و سەنئەتى
 سوۋكى ھەتا كەي؟ ناۋى، حورمەتى
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

نەما ئەو رۆژەي تۆ بەئاسانى
 بتوانى بىي بەشادمانى
 تۆ كە قەۋمىكى بىي پىشتىوانى
 گەر تىي نەكۆشى زۆر پەرىشانى
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

رۆژى كارەبا و رادىئو و بوخارە
 ھەر قىۋەت و فەن ئەمپۇ بەكارە
 گەلى دواكەۋتوۋ بەشى جەخارە
 قور بەسەر ئەۋەي پەست و ھەزارە
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

لە روۋى زەمىنا نىيە ۋەكو تۆ
 قەۋمىكى دوو دل، وىل و رەنجەرۆ
 كەلكى چى ئەگرى گىربان و رۆرۆ
 درەنگە ھەستە بوو بە نىۋەرۆ
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

چاوبه‌ست

دهنگ بلاوه خهلق ته‌لین ته‌م جاره کورد سه‌ره‌ست ته‌بین
چی ته‌لین، بیلین، له لام وایه درۆ و چاوبه‌ست ته‌بین
سه‌ده هزار جارمان سیاست ته‌جروبه کرد و که‌چی
ئیسته‌کەش زۆرمان به‌فیشالی وها سه‌رمه‌ست ته‌بین
بیته و به‌ینی... و... زهره‌یه‌ک تیک چی ئیستر
مه‌سه‌له‌ی کوردایه‌تی ته‌وسا به‌جاری خه‌ست ته‌بین
که‌ی حوقوق ته‌دری؟ ته‌سه‌نری. عه‌یبه ئیتر تی بگهن!
سه‌ره‌ستی چون نسیبی قه‌ومی وا بی ده‌ست ته‌بین
میله‌تی جاهیل له دنیا‌دا ته‌بی هه‌ر به‌نده بی
نۆکه‌ری هه‌ر خشت به‌بالای قه‌ومی دیل و په‌ست ته‌بین

سلیمانی - ۱۹۴۴

سه‌یری عالم که بو‌به‌رزی ژبان
خوی هه‌ل‌کردوه هاتوته مه‌یدان
له ری بی نیشتمان ته‌بیته قوربان
بو‌سه‌رکه‌وتن و بو‌ناو و نیشان
هۆش و بیرت بی... پیاوی ژیرت بی...
له جیی سه‌ره‌ستی بو‌چ زنجیرت بی؟

سه‌هینی که جه‌نگ دامرکایه‌وه
ئاگری هه‌را و شه‌ر کوژایه‌وه
هه‌ر که‌س حه‌قی خوی پی درایه‌وه
تو به‌چ روویه‌ک دیتته کایه‌وه؟
هۆش و بیرت بی... پیاوی ژیرت بی...
له جیی سه‌ره‌ستی بو‌چ زنجیرت بی؟

پیتم بلای کوانی وه‌ته‌ن په‌روه‌رت؟
کوا لای دانا و، کوا مونه‌ووهرت؟
کوانی دل‌سۆز و، کوانی په‌هه‌رت؟
ناوی خۆت نه‌به‌ی ته‌ی خاک به‌سه‌رت؟
هۆش و بیرت بی... پیاوی ژیرت بی...
له جیی سه‌ره‌ستی بو‌چ زنجیرت بی؟

ده‌رمانی ده‌ردی ئیمه‌ خوتینده
په‌وشتی پاک و خزمه‌ت کردنه
تووی ناکوکی زوو لابرده
ته‌گینا به‌شمان شه‌ق و مردنه
هۆش و بیرت بی... پیاوی ژیرت بی...
له جیی سه‌ره‌ستی بو‌چ زنجیرت بی؟

سلیمانی ۱۹۴۳

بیستەى (ژین)

بەبۆنەى تیپەپەپوونى ۲۰ سالەوه بەسەر
دەرچوونى رۆژنامەى (ژین) دا وتراوه و له
ژمارەى تاییبەتى (ژین) دا بلاوکراوتەوه.

سوپاس بۆ یەزدان، یەزدانى گەورە
ئاسۆى هیواى کورد بۆ تەم و هەورە
رۆژى زانستى بەروونى هەلات
لەشکرى جەهل و تاریکی هەلات
صەد شوکر میللەت ئیستە هوشیارە
لە رێى ژيانا زۆر خەبەردارە
هەمووی بۆ بەرزى خاکی نیشتمان
سەر و مالى خۆى ئەکا بەقوربان
ئەوانەى هەول ئەدەن بۆ میللەت
یادیان ئەمینی بەقەدر و حورمەت
هەر پایەدارن ناویان زیندوو
پیاوی بۆ کەلک پەست و مردوو
گەردبوونەوه مان ئەمرۆ لەم جییه
ئیشیکى ئیجگار جوان و بەجییه
نیشانە و پەمزی تی گەیشتنە
بەلگەى بەرزیتی و پێ گەیشتنە
هاتوین تەقدیری ئینسانی ئیشکەر
بکەین و قەدرى بخەینە سەر سەر
(حاجى توفیق بەگ) پیری بەغیرەت
ئەمە بیست سالە بەهەول و هیممەت
خەریکە لەگەڵ (ژیان) و (ژین) دا
لەگەڵ ئەدەب و شیعری شیرینا

بە نوکتەى جوان و ئەشعارى وردى
رەواجى داوه بەنەزمى کوردى
یا خوا هەر بژی پیری پر هونەر
بۆمان بپیستە دەلیل و رەهەبەر
ئەمسالی زۆر بۆ لەناو ولاتا
دەسگیرمان بۆ لە رۆى نەجاتا
ئیتەر هەر بژی (ژین) و (کوردستان)!
هەر بژی دەستەى مەعاریف خواهان!

١٩٤٦/٢/٧

كورد

خه يالآتي شهو و رۆژم ژيانى ميلله تى كورده
تهمه ننام لاي خودا دائيم ژيانى ميلله تى كورده
به دائيم دل په شپوواوى په شپووى ميلله تى كوردم
وه كوو بولبول سه حهر خوانيم ژيانى ميلله تى كورده
نه خو شه ميلله ت و ، فهوتا وه تن ، بى هوشه نه هلى نه و
نه وهى مه تله ب بى لامان ههر ژيانى ميلله تى كورده
به راستى چا كتره مردن ، حهياتى وا له لام تاله
نه وى ناوى نه بى نه مپۆ ژيانى ميلله تى كورده
شه جاعت پيشه يى كورده ، مه عاريف ره سمى پيشوويه
كه ره نه لبه تته با عيس بۆ ژيانى ميلله تى كورده
دلخوين ريتز و سهر گيتزه ، دوو چاوم پر له نه سرينه
عيلاجى دهردى «بيكهس» ههر ژيانى ميلله تى كورده

تشرينى دووه مى ۱۹۴۶

بيست و ههوت ساله

۱

بيست و ههوت ساله من ره نجبه رى تۆم
به نان و ئاو و جل به رگى خۆم
خزمه تم كردى له ئيران و رۆم
له پيناوى تۆ شكاهه نه ستۆم
كه چى هيشتا ههر ديل و ره نجبه رۆم
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

۲

بيست و ههوت ساله من نه ره تينى
به فر و فيشال ته م خه له تينى
رۆژى نه وعه يى كم هه ل ته په رينى
بۆ مه رامى خۆت ملم نه شكينى
كه ئيشت نه ما وازم لى دينى
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

۳

بيست و ههوت ساله من تووشى تۆ بووم
له رپى ژيانا هيچ پيش نه كه وتووم
لات و په ژمورددم . ههروه كو مردووم
قسه ي خۆمان بى حه شرت پى كردووم
هيوام نه ماوه ، تازه له دهست چووم
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

بیست و ههوت ساله تاله ژیانم
له ژتیر دهستی تو زور په ریشانم
له ئینسان ناچم، عهینی هه یوانم
که ی رزگار نه بم مالی ویرانم؟
وا به خوت نه لیت (حامی) ی گه لانم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پتی نه ختی لوتف و خه لاتم
ببـوژیتـه وه خاکی و لاتم
هیچ گوئی نادهیتسه دهرد و تاواتم
چونکه نه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله زووخواو نه نوشم
له زولم و جهورت هه ر چاو نه پوشم
بۆ ره زامه ندیی تو تی نه کوشم
له بهر تو زه ربه م داوه له خـوـشم
وا تی گه یشتتم که چهند بی هوشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله تهره ی خوّم داوه
وازم له هه موو که سیک هیناوه
تۆم گرتووه و، دنیام خستوته لاوه
بۆیه پیم نه لین کهر و ریشگاوه
نهوی توّی ناسی ملی شکاوه
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
جاری ناپرسی له حالّی زارم
سووتام، پرووکام زور بی قهرارم
نه زانی له تو بۆچی بیـزارم؟
شاره زای دهردمی. ناکه ی تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله به بی زیاد و کهم
نه پارپیمه وه. هه ر هاوار نه کهم
یاخوا کافریش نه بی به جهسته م
و یل و سه رگه ردان بی تین و خهسته م
هیچم بی ناکری، دیل و دهست بهسته م
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

قهومی کورد...

به بۆنه‌ی هاتنه‌وه‌ی لاشه‌ی چوار
ئه‌فسه‌ره‌ قاره‌مانه‌که‌وه‌ بۆ سلێمانی له
سالی ۱۹۴۷ دا وتراوه

قهومی کورد ئیسیاتی کرد بۆ عاله‌می سه‌ر پرووی زه‌مین
میلله‌تیکی قاره‌مانن هه‌ر ئه‌بێ سه‌ربه‌ست بژین
میلله‌تی لاوی له‌ ریگه‌ی سه‌ربه‌خۆیی نیشتمان
بیتته‌ به‌ر سێداره‌، بێ ترس، ده‌م به‌خه‌نده‌ و پیکه‌نین
قهومی وا نامرئ، ئه‌ژێ، با دوژمنی هه‌ر شه‌ق به‌ری
ساحیبه‌ی رۆژه‌ی نه‌به‌رده‌؟ خاوه‌نی عه‌زمی مه‌تین
ئه‌و که‌سه‌ی گیانی له‌ ریگای نیشتمانا به‌خت ئه‌کا
پیتی مه‌لێن مردوو، شه‌هیده‌ وا له‌ فیرده‌وسی به‌رین
لاوی کورد مه‌رده‌ له‌ مردن قه‌تعییه‌ن باکی نییه‌
په‌ندی پیشینانه‌، راسته‌ (به‌رخ‌ نی‌ر بۆ سه‌رپه‌رین)
وا وه‌ته‌ن دیسان به‌مه‌حزوونی ئه‌لێ ئه‌ی لاوه‌کان
بۆچی وا مات و مه‌لوه‌لن، به‌سیه‌تی شین و گه‌رین
رۆژی تیکۆشانه‌ سا ده‌ی هیمه‌تی تاکو زووه
به‌شکو له‌م حاله‌ نه‌جاتمان بێ و له‌ دیلی ده‌رپه‌چین
گه‌رچی هه‌ندی که‌س خه‌ریکن ورگ و گه‌رفان پر ئه‌که‌ن
شه‌و به‌بێ خه‌م سه‌ر ئه‌نینه‌ سه‌ر سه‌رین، هه‌ر سه‌ر سه‌رین
پیاو ئه‌بێ داتیم خه‌می قه‌وم و ولاتی خۆی هه‌بێ
ئه‌و که‌سانه‌ی بێ خه‌من حاشا نه‌وه‌ی ئه‌م خاکه‌ نین...

۱۰

بیست و هه‌وت ساڵه‌ دلم لیت پره
ئه‌حوالم به‌ ده‌ست تووه‌ زۆر شه‌ره
سه‌د به‌لێن بده‌ی له‌لای من تپه
به‌سیه‌تی ئیتر ئه‌م وره‌ - وره
نۆکه‌ریت ناکه‌م ورگم هه‌لدپه
گوناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!
بۆچی به‌ناهه‌ق وا سووکت کردم!؟

۱۱

من ره‌نجبه‌ریکم پاک و به‌سه‌زمان
هه‌ولم بۆ داوی به‌دل و به‌گیان
به‌سیه‌تی ئیتر درۆ و ته‌فره‌ دان
وا ئه‌بێ عه‌دل و ئینساف و ویجدان
ئه‌مه‌کی به‌ دیلی (عیراق) و (ئیران)
گوناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!
بۆچی به‌ناهه‌ق وا سووکت کردم!؟

سلێمانی ۱۹۴۶

شیوهن بۆ شهیدانی ۱۹ی حوزەیران

ئەمڕۆکە رۆژی ماتەمە
عالم دلی پر له غەمە
رووی ئاسمان هەور و تەمە
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

وەتەن دەروونی لەت لەتە
گیروۆدەیی داوی نەگبەتە
خەو و خۆراکی میحنەتە
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

(خەیروللا وتی بە «عیززەت»)
وا نەجاتمان بوو لە زبیلەت
با بکەوینە کەیف و سوحبەت
ئیمەین شەهیدانی وەتەن

کوئوو پر «مستەفا» و «حەمە»
کەوتنە بەزم و زەمزمە
وتیان سیدارەش هەر کەمە
بۆ نەوجەوانانی وەتەن

ئەوا شەهیدانی وەتەن
گشتیان تکاتان لێ ئەکەن
ئەلین: ژن نین، شیوهن مەکەن
دوژمن بەخۆتان خۆش مەکەن
هەموو بەجاری لە چەپلە دەن
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

داری ئازادی

داری ئازادی بەخوین ئاو نەدری قەت بەر ناگری
سەر بەخۆیی بێ فیداکاری ئەبەد سەرناگری
پیاو ئەبێ بۆ سەندنی هەقی لە مردن سل نەکا
هەر (پرووخی) بەس نییە، تاكو نەسەندری نادری
كورد ئەگەر چی موددەتیکە دیل و داماو، بەلام
باوهرت بێ رۆحی میللی هەر ئەمیی نافر
تۆ ئەگەر ئیسلاحی قەوم و نیشتمانی خۆت ئەوی
لێت موحەققەق بێ بەبێ شوپش مەحاله ناگری
بیری ئازادی جیهانی گرتەوه، توخوا بەسە
ئەم نيزامە كۆنە تاكەیی؟ هیممەتی كەن لا بری
قەت مەلین دوژمن بەهیزە تۆپ و تەبیاردی هەیه
ئیتفاقتان گەر هەبێ زۆر زەحمەتە خۆی راگری
ئەم عیراقە خۆشەویستە خاکی گول گون بوو بەخوین
تا حەقی دەسگیر نەبێ لەو خوینە دەست هەلناگری
نیرو می هەردوو بەجوتە بۆ وەتەن هەولتی نەدەن
دووهر دەرچوونی لە دیلی، مەل بە بالی نافر
هەولتی راستی هەردوو لا ئامانجی میللەت سەر ئەخا
چونكە مەعلومە بەیەك دەست چەپلە قەت لێ نادری
وا گتۆلەیی كەوتە لێژی باوی ئیستعمار نەما
هیچ كەسێ ئیتتر بەزورنا و تەپلی ئەو هەلناپەری
دۆستی كورد و عەرەب زۆر كۆنە تەئریخ شاهیدە
ناحەزی روورەش لە داخا با یەخەیی خۆی دادری

تای

۱

سیمام بۆیه و ماته و پر مهینهت
کورد سه شیاوه و کوردستان لهت لهت

۲

هر زهمانی قهومی کورد ده چوو له زیللهت بوو به پیاو
جهژنی من نه و رۆژهیه، نهک جهژنی قوریانی و پلاو

تاقی کیسرا

چیی به سه هات تاقی کیسرا، هه یته تی سولتان ره شاد
حوکمی هاروونور ره شید و تهخت و بهختی که یقوباد؟
چهند هزار ئینسانی نازدار جومله بوونه خاک و خوڵ
کووره ییی ئه زیش سه را سه ر پر له ئیسقانی عیباد
نه سرهت و مائی جیهانیش بی به قایه ئه ی ره فیهق
عاقیبهت دنیا نه مانه قهت نه که ی فیهتنه و فه ساد
فرسه ته، عومری عه زیزت بی سه عی زایع مه که
تهرکی ئه ربایی جه فا که و پتی فه لاکهت مه گره یاد

خود پەسندان

ئەو كەسانەى ئىستەكە دەعوایى مىللىيەت ئەكەن
ناوى خۆيان ناوہ عالم، خادىمى مولك و وەتەن
ئەچنە چاخانە بەكۆمەل لنگ لەسەر لنگ دائەنەن
فېك و ھوور دەس پى ئەكەن، ھەم زولف و پەرچەم دائەخەن
سەيرى دەمیان كەى لەویدا چۆن بەگوو دیتە قسە
وا دەزانن ھەرىكەى (داروین) ھە فەكرى لە فەن
غەيرى فېشال و درۆ لەفزی پر و پوچ و بەتال
ھىچى تر نازانن ئەسلەن، لاف و دەعیەش لى ئەدەن

لە خوسوسى ئەدەبەوہ

ھۆشیارى

ئەو كەسەى فېعلەن بە بەرزى ناوى خۆى ئىزھار ئەكا
حورمەت و شوھرەت بەخۆى ھەمراز و دۆست و يار ئەكا
ھەچ كەسەى ويجدانى پاك و عىززەتى نەفسى بېى
بۆ حەياتى مەحوى شىوہى زىللەتى ئىدبار ئەكا
كەسبى حوسنى شوھرەتت بۆ ناكړى تا سىرەتت
دائىمەن بۆ لەھوى دنىيائى بەدل ھاوار ئەكا
ئىستفادەت گەر بېى بۆ عەھدى جىنسى مىللەتت
پەيكى بەختت حورپىيەت كارانە بۆ خۆى غار ئەكا
گەرچى سولتانى زەمىن بى، بۆ بەشەر خىرت نەبى
ھەركەسە بۆ نەفرەتت ھەردەم دەمى ئىحزار ئەكا
چا و لە كەس مەپرە، بەبى ئىش خۆت مەكە سەرفى زەمان
چونكە زىللەت وەختى بىكارىت بەتۆ خۆى يار ئەكا
ناوى كەس لای كەس بەبەدناوى مەھىنە صەد دەخىل

دهردی دەرۆون

وان وهبان غهیره ئەم قهومی خۆمه
مه حکوومی حیز و خهرات و دۆمه
ناموس و ویجدان، غیرهت و شهرف
له ناو ئەشرافا باری کرد، ئەسهف

فیکری میلیییهت ئیستا مه عدومه
پیاوی مونه ووهر لات و مه زلومه
هاوار رۆژیککی چهند قهلب و شوومه
له عهیشی دنیا زار و مه زلومه

ئهوهی خائینی موک و میللهته
دائیم له بهحری ناز و نیعمهته
ههر وهتهن پهروهه غهرقی زیللهته
خۆراک و خهوی دهرد و میحنهته

ئهجنه بی دهرحهق به ئیمه باشه
ئهوی خراپه ههر وهتهن داشه
که بوو بهمه ئموور ئه بیته واشه
ئیمان و دینی تهنها مهعاشه

میللهت ئه وهنده نهفام و کهرن
بی عهقل و جاهیل، زۆر بی جهوههرن
ههرچی مه ئموور بوو حورمهتی ئه گرن
داوای ژنیان کهن، پهنگه بۆی بهرن

ئومیدم ئیتر بهم کورده نهما
نابی به ئینسان له ناو عاله ما
بمینی ههتا له دهرد و غه ما
ههر ئه نالینتی له ژیر قهدهده ما

قهومی که دائیم ههر ههول بدن
بۆ ئه مهی یه کتر به ئه رزا بخهن
یا نه بی لایان میللهت و وهتهن
ئایا مومکینه ته ره ققی بکهن

بهسیه تی (بیکهس) خه یالت خاوه
چیت له مه سه لهی میلیییهت داوه
هه زاری وهک تو که رهنجی داوه
سووک و په ریشان قه دری نه ماوه

ئه گهر ئه ته وی بژیت به خووشی
به روپییه ئه بی قهومت بفرۆشی
له موک و میللهت چاوت بپۆشی
جامی ده نائته ئه بی بنۆشی

نابینی ئیستا که ئهوی وایه
ژیانی هه موو که یف و سه فایه
ههر وهتهن پهروهه غهرقی جه فایه
قیمه تی نییه رهنجی به بایه

(أستغفرالله) من له وانه نیم
قهت ناخه له تیم به ئالتوون و سیم
باوهرم پی بکن کوریکمی جیددیم
تا له دنیا دا سه عاتی بژیم

خراب ببینم ته نقییدی ده کهم
نهوی خائینه جوینی پی ده ده م
ناترسم له کهس بی باک و بی غم
هه رچی که نه بی، بی، جه هه ننه م

نایتکم ببی وه کوو پادشام
نایددهم به خاکی گشت عیراق و شام
شوگری خوا نه کهم دائیم سویح و شام

مونه وهرانی ئەم زه مانه

وهتهن پهروهر، مونه وهر، حالی حازر
کهسیکه چاکهت و پانتوول له بهر بی
له بهر ئاوینه خوئی ریک خا وه کوو ژن
سمیلتی پاک بتاشی فیس له سه ر بی
..... وه کوو کچ
به باستوون راوه شانندن ری گوزهر بی
له فیشال کردنا بی میسل و هه متا
وه کوو تر بی عه مه ل، بو کپیر سوپهر بی
له ئاسایش وه کوو شییر بی هه موو ده م
له رۆژی زه یقه تا مه خفی نه زهر بی
ئه گهر ویستیان به رپیز لیتی دهن به ده سته
خه یالیشیان وه کوو یه ک سه ره سه ر بی
سه ری بشوا به قوئونییا و سابوون
ده م و چاو لووس و بی تووک وه ک فه نه ر بی
کفر کا، تر که نییت و گان بدا هه م
هه موو ئیشیکی سه رتا پا زهره ر بی
به سه رخووشی له مالان شه و بمینی
هه تا رۆژ صه د زه به للاحی له سه ر بی
له گفتوگو و ته که للومدا وه کوو گورگ
له فیعلا زۆر فه قیر، هه ر چه شنی که ر بی
وهتهن پهروهر، مونه وهر، ئەم که سانه ن
که ساحیب فه زل و پر عه قل و هونه ر بی
به گویره ی وه زعییه ت، دائیم بجوولتی
هه موو فیعلیکی مه قبوولتی به شه ر بی
له فیکری میلله تا بی کوللی وه ختی
له ناو میلله ت به خزمه ت موخته به ر بی

ستایش

له كوردنا ئەو كەسەى ئىستا بەويجدانه كەوا مەردە
كەسەرەست بى ئەلەم رۆژا ئەمىش بى مىسل و هەم فەردە
نەزىرى ئەو لە دنيا دا نىيە و نابى هەتا مەحشەر
دلى دەرحەق بەهاوجىنسى بلوورى سافى بى گەردە
بەرەحم و شەفقەتە دائىم لەبۆشەخصى كە بى دەست بى
ئەوى حەز بەو نەكا بى شك لەلای خوا روورەش و زەردە
تەبىعەت حاتەمى تائى لە فىكرا چەشنى لوقمانە
لە حىلم و حەوسەلە و ئىشدا دلى رەق وەكوو بەردە
نیشانەى فەخرە بۆئىمە كە زاتىكى وەهامان بى
ئىلاھى بەرقەرارى كەى چراغى مىللەتى كوردە

هوشيارى

ئەو كەسەى لەم قەومەدا غايەى هەموو غەمخوارىيە
بۆ حەياتى مىللەتى، دەردىكى پىسى سارىيە
مردنى چاتر لە ژىنە چونكە بوونى نەگبەتە
بايەقوش ئاسا هەموو جوولانەو دە بەدكارىيە
گەر كەسى عەقلى هەبى، نامووس و ويجدانى هەبى
.....(١)
چۆن ئەكا حاشا لە ئەسل و مىللەت و جىنسىيەتى
مائىلى ئەغيار ئەبى، فىكرى لەگەل ئەو جارىيە
ئەو كەسانە هىچ و پوچن، وەزن و مەعنایان نىيە
بال و بالایان لە بەرگى شەرم و نامووس عارىيە

شاخی گۆیژه

وا مهزانه گۆیژه نزمه چونکه طبعی عالیه
ناظری قهصریکه جیگه‌ی شانشینى والیه
جه‌ننه‌تى رووی زهمین و وینه‌یی باغی به‌رین
سۆزه بایتکی هه‌یه وهک مـووس وایه بۆ برین
شۆخ و شه‌ن کیتوکه شای کیتوانی سه‌ر رووی زهمین
گهر که‌ون مه‌حبووبه‌یه‌ک بئ، شاخی گۆیژه خاکیه

به‌رزه طبعی تا بمینى ته‌وقی که‌س ناکاته مل
توورپه‌یه، تۆله وه‌سـینـه ده‌ردی دل ناباته گل
صویح دهم ده‌نگی په‌شپوه وهک گۆلی هه‌ستى له‌خه‌و
چونکه زولفی رۆژی به‌رکه‌وت ئیکه ده‌شکى سامی شه‌و
بۆت ده‌کاته ده‌شتی مه‌حشه‌ر ده‌نگی بولبول ده‌نگی که‌و
عانی زه‌رده‌په‌ر، ده‌نه‌خشینى به‌خوینى جوان و دل

فه‌سلى زستان دای ده‌پۆش به‌فری تازه وهک بلوور
مه‌نع ئە‌کا وهک شپیری بيشه هاتوچۆکردن، عبور
په‌سمى شاديش ده‌پۆش خه‌رقه‌ییکى گۆل گۆلی
گۆلشه‌نه، گۆلزاره گيرۆده‌ی هوزاره سه‌رچلی
ئاسن ئە‌توینیته‌وه ناله‌ی هه‌زین گریه‌ی دلی
شیت و شه‌یدايه ده‌به‌نگه، ده‌شت و سه‌حرا مالیه

جیه‌کی پیرۆزه زیاتر جیگه‌ی شپیری نه‌په
په‌له‌ ئازا په‌له‌ عاقل و دلیر شه‌پکه‌ر
سه‌نگه‌ری رووی دوژمنانه سه‌ختی رووی زه‌حمه‌ته
بیلخاسه بۆژیانی ئیمه‌کانی په‌حمه‌ته
بیشه‌ی شپیری ژبانه قه‌ت مه‌زانه خالییه!!

عه‌کسی خویناوی شه‌هیدانی له‌سه‌ر رووی ظاهیره
لایه‌قی ته‌قدیسه چونکه بئ خه‌تایه طاهیره
لایه‌قی ته‌قدیره چونکه فه‌خری کوردی و له‌سه‌ر
شایه‌نی ئیعجابه چونکه فه‌جری کوردی و له‌سه‌ر
ئیحترامی فه‌رزه چونکه قه‌بری کوردی و له‌سه‌ر
ئاخیری تۆله ده‌سینى شپیر له‌ قه‌تلا ماهیره

كۆمەلەيەتى

که پارهت بوو خزم زوره

سهرم سوپماوه نازانم چ شه خسی بی غهش و چاکه
له ناو ئه م قه ومه دا کییه له گه ل هاوجینسی خوئی پاکه
له لام وا باشه ئیستاکه به کس پشتی نه بهستی تو
له خزم و دۆست و ناشنایان هه تا ته توانی هه راکه
ئه گه ر پارهت نه بی به خوا هه زار خزم بی په شمه
که پارهت بوو هه موو عالم براته و پیت ئه لئ کاکه
کهس و کارت وه کوو مارن، ئومیدت هه چ نه بی پتیا
له ژیر سایه ی ئه وان ده رچو براده ر خوئی لی لاکه
به ره نجی خوئی له دنیا دا بژی نازاد و سه ربه ست به
هه موو کهس پیت ئه لئ مه رده و کوریکه چوست و چالاکه

سلیمانی ۱۹۲۴

عه یبه ... عه یبه

«عه یبه ... عه یبه...» ئه ی ره فیقان مائی خه لک ویران ئه کا
پیاو ئه خاته سوال و سووکی، گه وره سه رگه ردان ئه کا
واسیته ی عه یبه که دائیم قه ومی کورد بی سه روه تن
بی مه عاریف، بی سه نایع تووشی سه د ده ردیان ئه کا
سه یر ئه که ی شه خسیکی مه ئموور گه ر وه زیفه ی لی برا
هه چی پی ناکری له به ر عه یب، مائی خوئی تالان ئه کا
ناعیلاجی دی به سه ریا دهس له خه لکی پان ئه کا
یا که سیکی زور به سه روه ت هات و لی قه وما، ئیتر
هه ر له ترسی دهنگی عه یبه ته رکی گشت فرمان ئه کا
حاسلی بی کاسبی و کار دائه نیشتی بی قه در
بی عه زیبه ت خوئی ره زیلی خزم و ناو یاران ئه کا
سه یری که ئه م عه یبه عه یبه چه نده ته ئسیری هه یه
کوردی کردۆته موهاجیر ئیشی ناو شانان ئه کا
چونکه پی عه یبه له جبی خوئی ئیش بکا قه دری ئه بن
بویه وا ئه روا ته غوره ت ته رکی کوردستان ئه کا
به سیه تی ئه م فکه ره پیسه، غه فله ت و نوستن به سه
سه یری ئه قوامی غه رب که ن که شفی ناو ئاسمان ئه کا

سلیمانی ۱۹۲۶

داد له دهست تياترؤ!

خهيال و عهشقى تياترؤ، (فايق)ى كردوو پهريشان مهراق و دهردى كه بو، نهویشی هاته سهر شان جاران غه می ورگم بو، ئیستا له وهش ترازو تالیبی به زم و په زم، مائیلی چالغی و كه مان نازانم ههوللی چی دهم، ههوللی قسوت و ئیستاره یاخود بو پاره ی تياترؤ بکه ومه ساخته لیدان حاسللی تووشی داوئ بووم نییه پتی نه جاتم دائیم مه جزوون و موفلیس هه میسه مات و حهیران بهرؤژ شان و قولئ ئه کوتین، سا هه رچیکمان دهس كه ویئ شه ویئ ته سلیم به (نؤبار) ئه کرى و ئه یخاته گیرفان خوئ نه و ندهش نه گبه تم هه ر ئه چمه ریزی نه و وهلئ ئه لیم گؤم هه تا قوول بی مه له ی خو شه بو ئینسان به و په نگه مالى باوکی خو م کاول کرد به جاری وه ها په رپووت و لات بووم بو پولی ئه چمه ئاسمان خپری كه ئه م عاله مه ئه یده نه وه بو (نؤبار) باوک بو ئه ولادی خو ئی نایداته وه به یه زدان پاره و پوولمان لی برا، كه وتینه مال فرؤشتن ته نیا لیفه مان ماوه، نه ویش ئه خریتته مه یدان کاری ئه م تياترؤیه کردی به م ئه هلی شاره با به دهواری شپری ناکا ئه به د په فیقمان ئه لین دنیا ئه مینه نه ما چه ته و درؤژن كه چی ئیستا كه زیاتر چه ته كه وتؤته ناومان فه رقی (نؤبار) و چه ته نه بی چی بی براده ر؟ ئه وی كه (نؤبار) ئه یكا، نایكا چه ته ی به سه زمان سیرپیکی زؤر عه جیبه گه ر تی فکری به دیققه ت

مه حوی ولانتت ئه كه ن هیشتا مه منوونی لییان خو لاسه كه س نه ماوه توپی ئاگر نه دابئ مه ئموور: قه رزار و موفلیس، کاسب: حه زین و گریان خوانه خواسته وه زعییه ت به م نه وعه بی هه تا سهر هه موو له بهر بی نانی بو سوالئ ئه چینه شاران هه تا زوه عیلاجی ئه مانه لیتره ده ركه ن و ابئ بهرگه ناگرین، ئیتر ویجدانی خو تان!...

سلیمانی ۱۹۲۷

تیا ترۆ ببی چاتره

خه لقه، نه مزانی زۆر په شیمانم
هه جوی تیا ترۆم کرد، لال ببی زمانم
دهستی شکاوم بو ئه و زه مانه
که (نوچار) ئیشی ئه کرد لیترانه
زه مانیکی زۆر خووش بوو برادر
کاشکی هه ر لیتره بوونایه تا سه ر
له وسا رویشتون زۆر ببی قه رارم
هه میشه مات و په ست و غه م بارم
ئیسنا که شه وی بوو به سه عات سی
بو دهرمان له دهر نابینی که سه سی
خواه و ناخوا هی ئه م خه لقه به زۆر
ئه چنه ماله وه بو ژیر لیفه بو ر
سهیری شار بکه ی که چهند تاریکه
بب زه وق و بب دهنگ بب ئه لکتربکه
هه ر وا ئه زانی که قه برستانه
یا چه شنی بابل هه م مووی و پیرانه
به لام کاکي خو م به تاریکه شه و
شتی وا ئه کرئ نه بینرئ به خه و
هه ندئ شت هه یه با تو ش بب زانی
ئه یلیم با له که سه نه ببی په نهانی
چهند که سانی هه ن له گه نجی وه ته ن
که شه ویان لب هات هه ر قومار ئه که ن
هه ر شه وه ی ئه چنه مالی یه کیکیان
خه ربکی یارین تا به ری به بیان
نو تی تازه و کو ن دیته فرک و هوور
کو پیران گه رم ئه ببی هه روه کو ته نوور

پاره دائه نرئ ئه وسا به ته غار
رو پیه ی تیا ئه روا له سه د تا هه زار
سه یه ره، هه رایه، رو پیه بارانه
بگره و به رده به، سوین و قورئانه
ئه و ئه لبی به خوا ناید هه هی منه
ئه م ئه لبی رابوورد، ده ستت به م گونه
له پاشا لییان ئه بیته هه را
کاتئ ئه زانی یاری تی ک درا
ئه م جار ئه وان ه ی ئه که ونه لاتی
لیتی پال ئه که ون له وی به ماتئ
هه ناسه ی ساردیان دهر دئ له دهر وون
ئینسان له تاوا بوئ ئه بب مه جزوون
به لام غالبه کان شاد و مه سروون
سه ربه رز و قنج و قیت و روو سوورن
دهنگی پیکه نین ئه روا ده قو ناخ
ئه گه شینه وه هه روه ک گوله باخ
ئه نجا وه ک ته راح رائه کشین ئه نوون
دهسته یه ک دل شاد، دهسته یه ک مه جزوون
به و رهنگه خو یان په ریشان ئه که ن
کاسبی و تیکوشین بو شه ی تان ئه که ن
ئه وقاتی خو یان وا رائه بو تیرن
مانگ به ده قیقه و سه عات ئه ژمیرن
مانگ زۆر درپژه بو پیماوی نابوت
تا مه عاش ئه درئ رو ح دیته سه ر لووت
ناچار ئه فه ندی بو قوماری شه و
پاره قه رز ئه کا دائیم له م و له و
مه عاشی هه موو سه راپا قه رزه
دانه وه ی قه رزیش دیاره که فه رزه

ههروا تا ئه مری دوانزه مانگه ی سال
 موحتاج و لاته له حالته تی سوال
 گیرفانی سووک و پاک و ته میزه
 قهرزار و موفلیس سووک و سهرحیزه
 ئه مـجا با باسی نه خوینده واران
 نه ختتی به کورتی بکه م بو یاران
 ئه وانیش هه موو به شه و سه رخوشن
 لاکه ی سه ریان دئ مه ست و بی هوشن
 ده سوو پینه وه تا رۆژ وه کوو مار
 به دوای هه تیو و عاره ق و قومار
 خولاسه تیاترۆ که سه فه ری کرد
 ئه م شاره به خوا زۆر زه ره ری کرد
 گه ر تیاترۆ بی ئه حوال ناگۆری
 پاره به یاری هینده نادۆری
 به میقداریکی زۆر هه رزان و که م
 ئینسان که یف ئه کا ده رئه چی له غه م
 خراپ گه یشتم له ئه وه لی ئیش
 سمیلم دانا له پیناوی ریش
 ئه م وت واسیته ی لاتیی ئه م شاره
 بی شک تاقم و جوقه ی (نۆبار) ه
 ناخیری رۆیین بۆبان چۆل کـردین
 ئه گه ر چی نه ختتی پاره شیان بردین
 دوا رۆژم ئه وه نده خراپ دیتته به رچاو
 فرمیسک بو جارن ئه رپژم وه ک ئاو
 ئه گه ر هاتنه وه ماوه یان بده ن
 خیرتان ئه نووسری با یاری بکه ن
 میسالیکه زۆر نایاب و فه سیح
 و تراوه ده فعی ئه قبه ح به قه بیح!...

به پۆنه ی دانانی یانه ی فه رمانبه رانی هه ولتیره وه

به نووری عه دل و ئاسایش مونه ووه ر بوو هه موو هه ولتیر
 له ژتیر کابووسی غه م ده رچوو خه لایق شاد و خه ندانه
 طلوعی فه یز به خشی تو شه وی ده یجووری والا کرد
 له هه ر لایه ک ته ماشاکه ی جولووس به زم و سه یرانه
 له سایه ی هیممه ت و لوتفی...ی عه داله ت خوا
 وه کو فیرده وه سه ئه م شاره به دايم روو له عیمرانه
 چراغی فیکری رووناکی له هه ر شوینتی که داگیرسا
 شه وی تاریکی وه ک رۆژه، خه راباتی گولستانه
 به ته ئسیس و بناغه ی ئه م بینایه عه رزی ته بشیری
 هه موو مه ئموور ئه که م ئیتر نه جاتی بوو له چاخانه
 مه حه للی ئیجتماعی وا هه تا ئیستا نه بوو لیتره
 زه مانى غه در و وه حشه ت بوو تفوو له و رۆژ و ده ورانه
 له سایه ی خواوه خورشیدی سه عاده ت وا له که ل ده رکه وت
 بوخار و هه وری میحنه ت رۆیی، زیایی میه ری تابانه
 ده وامی (بانگی یاری) بو ئه هالی فه رز و پیویسته
 که یاری و خزمه تی ئیره له سه ر شانی هه موومانه
 ئومیدم لای خودا وایه که ئه شرافى هه موو هه ولتیر
 له به رزیدا بژین تا سه ر له گه ل ئه م قه ومی کوردانه

هەول و تېكۆشەين

رۆژ و ئەر ز و مانگ وا له گهرايه
تۆش تى بكوشه تا هيزت تيايه
ئينسانى ئيشكه ره بيبى خوايه
به كههه رازى بيت زور له رى دايه
سهه رى بى رۆژى له ژير خاكايه

كاكه دانىشتن مال ويران ئەكا
بى ئيشى ئينسان په ريشان ئەكا
نه فرهت له خوئى و له ژيان ئەكا
نان و مافى تۆ ههه له كارايه
سهه رى بى رۆژى له ژير خاكايه

مىرووله ده عباى بچووك و ورده
سهه رى كه كه چهند به دهست و برده
دائىم خهريكه به كووش و كرده
پياوى بيكاره وهك مردوو وايه
سهه رى بى رۆژى له ژير خاكايه

به پى فهرمووده ئايه تى قورئان
له سهه عى زياتر نيهه بو ئينسان
ههول و تېكۆشەين فهه رزه بو ژيان
نابى مه ئوس بى تۆ لهم دنيايه
سهه رى بى رۆژى له ژير خاكايه

مه لى فه قىرم، كوفرى نيعمه ته
له شى ساغ بو تو مولك و سهروه ته
پياوى ته وه زه ل لا ت و نه گبه ته
قوئى لى هه لكه بچوره كايه
سهه رى بى رۆژى له ژير خاكايه...

سليمانى ۱۹۳۹/۱۱/۳

خوئا کټيو نه بينئى، به فرى تئى ناکا

بلټيم چى له گه ل چه رخی نه فلاکا
سه یری که چۆن چووین به ناخی خاكا
وا چاکه ئینسان له م باسه راکا
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

ئه گه رچى ئيمه قه ومپكى زۆرین
به لام داخه که م چهوت و خوخورین
بو به وا له ژیر چه پوک و زۆرین
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

بو کوشتنى يه ک گورج و به کارین
رۆژئى ده سمان بئى بلح و زۆردارین
له پټووستيدا وه ک ژن هه ژارین
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

ئه زانى بوچى وا کورد زه ليله
بئى ناو نیشان و هه ميشه ديله
چونکه دوودل و خام و به خيله
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

له م عه سره که وا عه سرى بيسته مه
هه مرو ميلله تئى خاوه نى حوکمه
هه ر کوردى نه گبه ت وا له ژیر غه مه
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

مونه ووهر زۆرى هه ر له به ر نانى
وه تهن ئه فرۆشى به يه ک تارانى
ئه خاته ژیر پئى دین و ئيمانى
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

ئه شرافمان هه موو بئى رۆح و سسټن
ده خيله پشتيان هيج پئى نه به سټن
هه موو ناکوک و پاره په رستن
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

قه ومئى سه وييه ي ئه گه ر ئاوا بئى
مه حاله خاکی به رز و ئاوا بئى
بو مردن باشه ته فر و تونا بئى
کاکه خوا ئیشی نابه جئى ناکا
تا کټيو نه بينئى به فرى تئى ناکا

نه‌سرین

نه‌سرین ده‌مییکه داخت له دل‌مه
گیرۆدهی به‌ندی، ژیانته زولمه
وا من پیت ئه‌لیم چونکه له‌سه‌رمه
هسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه‌رپۆش فریاده چ وادهی شه‌رمه

ئه‌مپۆ زه‌مانی عیلم و عیرفانه
عالم شه‌و و رۆژ وا له فرمانه
فه‌رقی نیر و می نییه بیزانه
هسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه‌رپۆش فریاده چ وادهی شه‌رمه

مه‌لێ من کچم، تۆش وه‌کوو منی
موحتاجی عیلم و فه‌ن و خویندنی
مه‌جبووری ئیش و خزمه‌ت کردنی
هسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه‌رپۆش فریاده چ وادهی شه‌رمه

هینده دانیشتی پشتت چه‌ماوه
زه‌رد و لاواز بویت هیزت نه‌ماوه
کچی بیگانه‌ت خو له‌به‌رچاوه
هسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه‌رپۆش فریاده چ وادهی شه‌رمه

ئه‌مپۆ به‌بی شک له‌ناو عاله‌ما
هیچ قه‌ومی وه‌ک کورد وا به‌جی نه‌ما
ناوی وا له‌ناو خانه‌ی عه‌ده‌ما
کاکه خوا ئیشی نابه‌جی ناکا
تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

ئیمه‌ی کوژراوی ده‌ستی نیفاقین
موحتاجی پاره و عیلم و ئه‌خلاقین
بۆیه وا په‌ستین، بی ئیتتیفاقین
کاکه خوا ئیشی نابه‌جی ناکا
تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

سلیمانی ۱۹۳۹/۱۱/۱۶

خشل و جوانی تو حه یا و فیروونه
پاشه روژیشته هر به وان روونه
کچی بی عیلم دیل و زه بوونه
هسته تیکوشه تا خوینت گهرمه
سه رووش فریده چ وادهی شه رمه

وهک خوشک و برا نه بی هر دو و کمان
قوئی لی هه لکه یین بچینه مه دیدان
تا کورد به رینه ریزی میلله تان
هسته تیکوشه تا خوینت گهرمه
سه رووش فریده چ وادهی شه رمه

سلیمانی ۱۹۴۴

فیز و له خو بایی بوون

عمو ریکی تور ره هاته
بی که لک و بی سه باته
ئاخری قه بری تنگه
ئهوی که لورت و لاته

دنیایه کی به لایه
پر دهر و پر جه فایه
هانایه پیوه بایی
مه بن، به خوا خه تایه

نه موسای پیغه مبه ر
دهوامی بوو هه تا سه ر
نه دارا و نه نه سه که نده ر
نه تهخت و بهختی قه یسه ر

خه و یکی کورت و تاله
بی فائیده و به تاله
شریتی سیننه مایه
کاکه هه روهک خه یاله

چهند خانه دان به سه ر چوو
چهند نازه نینی خووش روو
له ژیر نه م خاکه بوونه
خوراکی مار و میروو

بۆۋا بەلار و لەنجە
ئەرۆى بە نووكى پەنجە
تئى بىكەرە لەژئىر پىت
ھەر گۆرى پىيى گەنجە

زۆر عەيبە دەعيە لىدان
بەسەر ئىسقانى ئىنسان
گەر ئەتوانى بەدەعيە
بفرە بچۆرە ئاسمان...

قوماار

وا سلىمانى گشت ئىنتىزامى
ھاتە سەر بارى (پۆكەر) و (رامى)
بلاۋبۆتەۋە لەناو خاس و عام
(جۆكەر)يان كرده وىردى سويح و شام
گەر بئى خەبەرى لەم ئەحوالانە
شەۋى بچۆرە ئەو چاخانانە
ئەوسا ئەبىنى لە ھەمىو لايەك
ھەر چەند كەسىكە و چۆتە پەنايەك
دەورى قاقەزىيان داۋە و دانىشتوون
بۆ ۋەسلى جۆكەر شىت و شەيدا بوون
خەرىكى يارىن ھۆشيان نەماۋە
ملىان كوور بوۋە و پشتيان چەماۋە
ھەر تەق و ھوور و ھەرا ھەرايە
سەيرىكى خۆشە ۋەك سىنەمايە
بەلئى درىغا ئەم قەۋمى كورده
بۆ شتى بئى فەر بەدەست و برده
نىفاق و درۆ و جاسوسى و قوماار
تيا ماھىرن ۋەكوو دانى مار

ئەمجا بايىنە سەر يارىكەران
ھەر دەستە بەجىا بۆت ئەكەم بەيان
تاقمى مەئموور سدارە بەسەر
لىي تىكەلاۋبوون ۋەك چىشتى سۈلكەر
يەكئى مودىرە، يەكئى موحاسىب
يەكئى موعەللىم، يەكئى باش كاتىب
ئامىر لەۋىدا ۋەكوو مەئموورە
كۆريان گەرم ئەبئى بەۋىنەى كوورە

له ئه وه ئی مانگ تا پینج و شه شی
 له سه ه پارهی زۆر ئه کری دوو به شی
 به لام که وه ختی مانگ هشت و نو بی
 کیسه ی چۆل ئه بی هه خزی به خۆی بی
 پاره قهرز ئه کا دائیم له م و له و
 له بهر قهرزاری هیچ ناوی به شه و
 گیرفانی سووک و پاک و ته میزه
 قهرزار و موفلیس په ست و سه رحیزه
 ئه مه کرده وهی لاهه کانه
 که وا کوردستان چاوی له وانه

تا قمیکی تر ئه ویش توجاره
 یا خود که سه به و ئه هلی بازاره
 به رۆژ هه ول ئه دهن به و حاله پیسه
 به هه زار حال و سویند و ده سیسه
 دهستی خه لک ئه پرن شتی ئه فرۆشن
 شه ویش بو یاری و هها به جۆشن

لیکی به ره وه چاکی بزانه
 ئه مه ئه حوالی موجته مه عمانه
 من مه نعی یاری ناکه م به کوللی
 با بکری ئه ما به موعته دیلی
 ئی مه قه ومیکین وا له ژیر بارین
 هه یفه ئه وه نده خه ریکی یارین
 با جاری خۆمان ده رکه یین له زبلله ت
 ئه وسا ده ست ده ینه قوما ر و عو شره ت

ئاواتی دل

دل که زۆر مه سروره ئه مپۆ، ئاره زوی ئیزهار ئه کا
 هه ز له فنجانی شه رابی ده ست و په نجه ی یار ئه کا
 دل گه شه، وه ک گو ل وه هایه، ده رد و ئازاری نه ما
 تالیبی ویسکی و شه رابه، هه ز له عوود و تار ئه کا
 دل نه جاتی بوو له ته نگی که وه ته به زم و په زمه وه
 عاشقی سه یر و سه فایه، مه یلی ناو گو لزار ئه کا
 دل ئه وه نده مه ست و که یله، شیتته هیچ هۆشی نییه
 وا له ره قسایه خه ریکه عاله می بیزار ئه کا
 دل به نه شه و به زمی میللییه ت شو کر بوو ژایه وه
 شاییه، سه یرانه، به زمه، پر به دم هاوار ئه کا
 دل به ئاواتی گه یشته و لاوی کوردی دی که وا
 یه ک دل و یه ک ده م خه ریکه میلله تی هۆشیار ئه کا
 دل له کینه خالییه، بی گه رده، سافه وه ک بلوور
 سه د تف و له عنه ت له چاره ی خائینی سه گسار ئه کا
 دل ئه لێ (بی که س) هه تاکه ی لافی میللییه ت به دم
 هه ول و تیکۆشینه ته نها قه ومی کورد رزگار ئه کا
 گه ر به راستی بی نه پیشی، ده س له ده ست یه ک که ن هه موو
 کییه ئه وسایه حوقوقی قه ومی کورد ئینکار ئه کا؟!
 یه کتریتان خۆش بوئ تا نه گبه تی به رتان بدا
 دوو دلێ ئه م قه ومه دیل و سووک و به د ره فتار ئه کا...

شیخه کان

شیخ که دهف لی دهن وه کوو () له زیکرا هه لپه ری
حه قیه تی دهرویشی مسکین نا عیلاجی گهر هه لتری
شیخ له بهر چاوی مریدا خوئی به جیبریل دائه نی
(بالتبع) ههر شه خسی جاهیل زوو به زوو بوی دیته ری
شیخ له بهر ته ئمینی قووتی ری حه قیه هت لا ئه دا
..... دنیای چ باسه، یاخو دینی وهرگری
کهی خودا فهرمووی که وهک گا بو ره بو ره دست پی بکهی
ورگی خو ت پرووت کهی به شمشیر لپی بدهی تا هه لدری
صه د ئه سف بو دینی ئیسلام چهنه پهریشان بوو له دهس
شیخ و دهرویش و مه لای... خوایه ئه مسالیان بری

ئهی مهلا

ئهی مهلا دیاره خه ریکی فیتنه یهک به ریا ئه کهی
دهوری پاپا و عه سری ئیرهاب لیره دا ئیحیا ئه کهی
تو که هیچ که لکت نه بی غهیره ز سووال و ته مبه لی
ئیسسته وا هاربووی له بهرچی پیتم بلتی بو وا ئه کهی؟!
تو له باتیی وه عز و ئیرشاد و نه سیحته کهی، که چی
بوویته شهیتانی عه وام و جاهیلان ئیغوا ئه کهی
گا به نووسینی مه زابیت، گه ه به ته حریکاتی خه لک
بو ره زای شه خسی هه زاران ئیشی بی مه عنا ئه کهی
ئاله تی دهستت، که کز بووی، دینه ته نها بو سووال
پوژی دهست داریش سیلاحته و خه لقی پی ئیمحا ئه کهی
نووری ئازادی جیهانی گرتیه وه، وا تازه تو
مه حکه مهی ته فتیشی نه گبهت سه ر له نوئی ئینشا ئه کهی
واز له عالم بیته، دانیشه، به رو کمان بهر بده
مه لعه نه ت به سیه هه تا کهی خو ت وها ریسوا ئه کهی
من ئه زانم تو به فیستی کییه که وتوویتته سه ما
سه گ که هار بوو چل شهوی عومره ئه گهر پروا ئه کهی

شاخ مهلا

ههردوو گویم پر بوو له باسی وه عز و سهرفیتره و زهکات
هه ره هه وائی حه شر و نه شرم پئی نه لئی تاکو مه مات
به سیه له م مه وزووعه لاده فبیری نوپژ بوو کائینات
خوتبه بیکی ئیجتیماعیم پئی بلتی بو ریتی حه یات
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
فه نی تازهم پئی نیشان ده بو ته ره ققی و ریتی نه جات

(أطلبوا العلم ولو بالصین) گهر تی بگهی ته مام
قه تعیبه ن ته حسیلی فه ن و مه عرفه ت ناکه ی حه رام
فائیده ی چی (قام زید)، که لکی چی دی؟ په شمه لام
عالمه مت کهر کرد مه لا خوا لیت بسینئ ئینتیقام
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
توی به راستی مانعی به رزی و ته ره ققی و ئینتزام

چاوم له ده قنه و نانی راتوومه بره دائیم مل قه وی
خوا به لالت لیدا هه تاکه ی وا له خو راک و خه وی
ته مبه لئ، مردووت مرئ به سیه له کن خو ت پیتشه وی
هه سته ته شویقی بکه بو ئیشی دینی و دونیه وی
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
واسیته ی تو به که دینی به رزی ئیسلام بوو نه وی

هه ره که سی هه سته و به ساخته میزه ری نایه سه ری
عالمه و مه سمووعه قه ولی گهر چی کهر پئی و سه ره سه ری
حاسلی خه لقی ئه بیته نو کهر و عه بد و که ری
مائی ئیسلامی به قور گرت و له دین کردی به ری
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
خائینی گهر وا ده وام که ی، روو سیاهی مه حشه ری

ئه وروپا پاپای ته می کرد، ده سته دایه عیلم و فه ن
پئی ته له و که شتی دروست کرد، دائیمی هه ره هه ول ئه دهن
قهومی ئیسلامیش مه لا گهر بیت و زوو ئیسلام نه کن
دائیمه ن مه حکوومی جه هلن سووک و ریسوا و ناپه سه ن
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
باسی قه بر و مار بگوره، بیره سه ره باسی وه ته ن

خوایه یه ک (لووتهر) بنییری بو گه لی کوردی فه قیر
با نه جاتی دا له ژیر ده سته مه لا و شیخان و پیر
ئه م شه وی ده یجووره تاکه ی؟ ده رکه وی رۆژی مونیر
(عاره بیش) وابوونه حاکم، ئیمه هه ره دیل و ئه سیر
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
باسی باوه ر که نه ماوه باسی فیرده وس و سه عیر

مهلا و شیخه کان

لای مهلا وایه که جهننعت ته کییه و لات خانیه
جیتی موردید و شیخ و سوئی، مه لجهئی دیوانه یه
غهیری ئەم قیسمانه باقی کافری بتخانیه
موخته ریح، عالم، مونه و وهر په شمه لای، ئەفسانه یه

شیخ ئەگەر صد کەس بە خەنجەر لەت بکا بە ئسی نییه
() بکا، تالان بکا، کوشتار بکا، ترسی نییه
چونکه ئەولادی رهسووله قه تعییهن پرسی نییه
خائین و بی دین له کن ئەو عاشقی په یمانه یه

مامه سوئی وای ته مایه هەر به پرسی پانه وه
قه سوری بو حازر کرابی پر به حووری جوانه وه
ئەو ئەلێن جهننعت به پرسیه، نهک به هوئی عیرفانه وه

صد (صلاح الدین) و (دارا) قیسه تی یهک نانه یه
گەر به ههشت هەر بیته جیگه ی جاهیل و شیت و کهران
دۆزه خیش مه خسووسی پیاوی فازیل و ساحیب نیشان
خوایه بمخه یته جهه ننه م نه چمه ریزی وه حشییان
جهننعتی چی گەر وه ها بی عهینی تیمارخانه یه

چاوه کهم به خوا خه یالتان خواه چاکی تی بگهن
خوا یه کپکی خوش ئەوئی دانابی ساحیب فیکر و فهن
ئیسستفاده ی بو به شهر بی، خادیی مولک و وه تهن
های هوویی بی سه مه ر هەر کرده وه ی شیتانه

باسی رهمه زان

خه لقه پیتم بلین که چی قه و ماوه
ئەم خه لقه بۆچی ئەرۆن رۆژاوه؟
هەر غه لبه غه لیبی خه لکه و تی ناگه م
هەر ئەلین هه وره و فه رقی پی ناگه م
یه کی هات وتی چۆن تۆ نازانی
له سایه ی خواوه خو موسولمانی
ئەم پرسی و یه که وا رهمه زانه
مانگیکی گه وره ی موسولمانانه
ئەم خه لقه بۆیه گردن لیرانه
بزانن دیاره مانگ یا په نه هانه
خۆم پی نه گیرا زوبانم نه سره وت
وتم ئەی هاویری ئەوا ناوکم که وت
خوا بتان گری بوچ منتان تۆقان
بوچ له م کاته دا لیم بوون به شه ی تان
حاسلی لیم دا چوومه ماله وه
به دلکی زۆر پر خه یاله وه
هینده ی پی نه چوو زرمه ی تۆپ هه لسا
عالم له دهنگ و ناله ی ته ترسا
هه را په یابوو له ناو خاس و عالم
ری بهر نه ته که وت له بهر ئیزدحام
خوایه که ره مت هه ر بو من غه مه
سه د شوکر خوایه من پازیم به مه
خو داخی رۆژوو هینده گرانه
له سه ر دلی من ئەلپی باتمانه

توشی گون رهشی خۆم ئەوا هاتم
نازانم چی بکەم، کوا رپی نهجاتم
به پۆژ به پۆژوو گپیژ و بی هۆشم
لاکە ی سهرم دی چه شنی سه رخۆشم
ئه وقاتم له بهر بی هیزی وهک تر
دهروات و کهوتووم وهک ئیشکی کهر
دهی چاوه پروان به تا وهختی ئیفتار
سهیری سهعات که و بکه ئینتیزار
کاتی ئەزانی تۆپ ناگر درا
ناوساجی و شفته و ماستاو دانرا
به لام پیم بلین هه ی داد و بیداد
بۆچی پیم ناخوری له دوو پاروو زیاد
خۆ له پیش تۆیدا من له دلی خۆم
ئه موت قهت مومکین نییه تیر بخۆم
که چی که وهختی هاتمه سه ر سینی
ئه وه خواردمه که ئه بیینی
له دوا ی نان خواردن نۆره ی گه رانه
یان چاخانه یه یان دیوه خانه
چاخانه ش ههروهک هه مامی ژنان
دهنگ و قیره یان نه گاته ئاسمان
له شهق و هووری دۆمینه و قومار
ئینسان له ژینی خۆی نه بی بیزار
ئه مجا بام سه ری له دیوه خان دهین
بزانین چییه و هه وال تی بگهین
ئه گه هه والی ئه ویش ئه پرسی
هیچ نییه غهیره ز باسی مهبعووسی

به کیکیان ئەلی فلان کهس باشه
ئهوی تر ئەلی ئەحمهق و جاشه
کۆمه لکی زۆر بی زهوق و سرور
دایم هه رایه پر له گه رم و هوور
ئهوا بهم حاله شه ویشمان رابوورد
چوینه ماله وه پارشیویشمان کرد
هیچی تر نه ما جا نۆره ی خه وه
به سه ر خواردندا وه ره پال که وه
که نیوه رۆ بوو عالم هه ستاوه
دهم وشک و بۆگه ن چاویان ئاوساوه
دهروونیان گه رمه ههروهک ئاگر
دایم بۆ شه ر و هه را حازرن
له جیی رۆژباش و قسه ی پیاوانه
هه ر شه ره جوینه له یهک هه لدانه
ئه مه ته عریفی مام ره مه زانه
له بهری بکه و چاکی بزانه!...
یا ره ب به دوورمان بکه ی له ئافات
لا ده ی له سه رمان دهرد و مجافات

مه‌رهه‌م و دهرمانی

بیٚکه‌س، ئەم چوار خشته‌کیییه‌ی له
سالی ۱۹۲۱دا خوینده‌وه له مه‌کته‌بی
زانستی، سلیمانی.

مه‌رهه‌م و دهرمانی دهردی ئیمه‌ ته‌نها مه‌کته‌به
فرسه‌ته‌ هه‌ستن له‌ خه‌و ئیتر چ وه‌ختی نووستنه
با چرای «زانستی» هه‌لکه‌ین و له‌ زولمه‌ت دهرچین
زۆر به‌جی ماوین له‌ خه‌لکی عه‌بییه، عاره، مردنه

یانیه‌ی سه‌رکه‌وتن

یا خوا هه‌ر بژی، یانیه‌ی سه‌رکه‌وتن
ره‌هه‌ری عیلم و رێگه‌ی پیشکه‌وتن
تۆ مایه‌ی فه‌خری قه‌ومی کوردانی
باعیسی روتبه‌ و ناو و نیشانی
دافیعی جه‌هل و زولم و وه‌حشه‌تی
ئه‌له‌کتریکی شه‌وی زولمه‌تی
قیبله‌ی ئومیدی هه‌موو کوردیکی
زیاره‌تگاهی هه‌موو فه‌ردیکی
میله‌ت به‌تۆوه‌ به‌رز و مه‌سه‌وده
له‌ناو عاله‌ما ناوی مه‌وجوده
ئه‌وی میله‌تی لا خۆشه‌ویسته
خزمه‌تی تۆی لا، فه‌رز و پێویسته!!
ئه‌بی وه‌ک برا ده‌ست بده‌ینه‌ ده‌س
یاری یانه‌ بده‌ین تا ئاخیر نه‌فه‌س
تاكو‌ناوی کورد بیته‌ پیشه‌وه،
وه‌ک شیر بیته‌ دهر له‌ناو بیسه‌وه!

ئهله گتریکى سلیمانی (۱)

له تاریکی نه جاتی بوو سوله یمانی ته ماشاکه
جلووسه به زمه سهیرانه شهوی وهک رۆژی پروناکه
تریفه ی کارهبا ئیستا له ناو چهوز و درهختا وهک
تریفه ی مانگ و ئهستیره شهوانی سایه قه ی پاکه
له سهه تاسلووجه وه سهیری نزاره ی ئه م چراخانه
بکه ، بی شک ئه لیتی پاريسه موکمه ل شاره ئیستا که
له زوئم و وه حشیه تی زوئمته ئهوا رزگار بوو خه لقی
سوپاهی نووری عادیل وا هجوومی کرده ئه م خاکه
وهکو کۆلان و سه رجاده و کون و قوژبن منه وهر بوو
ده ماغ و فیکر و میشکمان و هها ته نویر بکه یین چاکه
حه کیمی زه خمی ئه م کورده بگاته عیلم و عیرفانی
له ژیر باری غه م و وه حشیه ت چه ماوه پشتی هیلاکه
به عیلم و یهک دلّی ئه وسا ئه گه یینه روتبه و پایه
به ته نها میلله تی یهک دلّ له دنیا حور و بی باکه
نیفاق و کینه دهرحق یهک هه تاکه ی به سیه وا مردین
خوایه ته فر و تونا بی ئهوی دلّ پیس و ناپاکه !!

ئه هی هاوار له دهست دختۆری خراب

ئه مان حکومهت هاوار به مالمان
ره حمی بکه به مال و منالمان!
تووشی دختۆریکی واتان کردوین
هه موومانی کوشت له دهردا مردین
ئه گهر زوو به زوو عیلاجمان نه کهن
ئه م دختۆره مان زوو له کۆل نه خه ن
لیتان مه علوم بی خه لقی ئه م شاره
چاره و نه جاتیان هه ر به فیراره!
هیند دختۆریکی به بی و یجدانه
حاصلی عالم لیبی هه راسانه!
نه خیر سه هووم کرد حه مدی هه ر چاکه
دختۆریکی زۆر ماهیر و تاکه!
فائیده ی زۆره بو سلیمانی
به هۆی خزمهت و کرده وهی جوانی
به لام بو ئه وهی سائیر لیواکان
لیبی موسته فید بن وهک ئیمه و مانان
لوتفه ن ته حویلی بکه ن لیترانه
ئیمه ی لیبی تیر بووین نۆره ی ئه وانه !!

خالہ حاجی با وہ کو من موفلیس و بی پاره بی
بی جہلال و بی جہمیل و بی کہس و دل پاره بی
دائما مہ حکومتی قہر و میحنہ تی و بی چارہ بی
شانی خواری ہلتہ کینتی و باسی میللیہت بکا
با لہ شاریکی بہ سیتی و ہک سلیمانی نہ بی
با لہ خاکی وا ئہ سیر و جاہیلستانی نہ بی
با لہ سایہی جرت و فرتی خوشکہ زاکانی نہ بی
شانی خواری ہلتہ کینتی و باسی میللیہت بکا

دردی موفلیس ئہی رہ فیقان زور گران و زہ حمہ تہ
عاجیز و دائیم لہ دنیا غہرقی دہریای میحنہ تہ!
حورمہت و قہدر و رہ واجی زہر پیک لای کہس نییہ
سہر کز و پرورہش ہہ میشلہ نہ گبہت و بی ہہ بیہ تہ
گہر لہ عیلما فہیلہ سووف بی ناو و نیشانی نییہ
گہر لہ ئہ صلا پادشا بی ناوی ہہر بی قیمہ تہ
یا وہ کوشیر بی جہ سوور بی لای ہہ موو کہس رتیوہ
یا لہ حیکمہ تدا و ہکو لو قمان بی ژینی زبیلہ تہ
ہہر کہسی مائی صہرف کرد لافی گہورہش لی بدا
حالی ئہو بی شک رہ زیلہ و عہیش و نوشی حہ سرہ تہ
مہ قصہ د و غایہم لہ مہ شدا موختہ سہر ہہر عہرزت ئہ کہم
پن لہ لیفہی خوت زیاتر رابکی ششی نہ گبہ تہ!!
پاشہ کہوت کردن لہ دنیا بؤ ہہ موو کہس لازمہ ،
پہندی «بی کہس» بگرہ تا کو تووش نہ بی بہم حالہ تہ!!

ههستی دەرڤون

به‌شارهت بئ له قهومی كورد

به‌شارهت بئ له قهومی كورد فه‌لاكهت شوینی مه‌فقوووه له سایه‌ی خواوه ئه‌م‌پۆژه خه‌لايق جومله مه‌سعووه چرای ئاسایشی هه‌لكرد، حكومهت حوكمی مه‌حدوووه ئیلاهی سه‌د شوكر پۆژتیکی چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

زه‌مانی بوو له‌ژیر باری مسیبه‌تدا ئه‌مان نالان به‌دایم گوچكه‌مان پر بوو له‌ باسی كوشتن و تالان له‌ سایه‌ی فه‌زلی موته‌سه‌ریف به‌سه‌ر چوو پۆژی شوومیمان ئیلاهی سه‌د شوكر پۆژتیکی چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

كه‌ زاتی پاکی موته‌سه‌ریف ته‌عین بوو بۆ سوله‌یانی نه‌ما له‌و پۆژه‌وه ئیتر نیفقا و جه‌هل و نادانی مونه‌وه‌ر بوو هه‌موو لایه‌ك به‌نووری عیلم و عیرفانی ئیلاهی سه‌د شوكر پۆژتیکی چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

سه‌عه‌دهت بوو به‌ به‌رگیك و كرایه به‌ر هه‌موو فه‌ردی نه‌ما ئه‌خباری ناخۆشی، له‌ دل دهرچوو هه‌موو دهردی دو‌عا گۆی زاتی عالیتانه ئیسته‌كا هه‌موو كوردی ئیلاهی سه‌د شوكر پۆژتیکی چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

عه‌جایب به‌هره‌یه‌ك بوو خوا كه‌دای به‌م قه‌ومی كوردانه شه‌وی ده‌یجوری لی لاچوو، جه‌هالهت و له‌ فه‌وتانه ئه‌گه‌ر چی نووستووین هه‌لساین، وه‌ته‌مان روو له‌ عیمرانه ئیلاهی سه‌د شوكر پۆژتیکی چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

ئه‌یلولی ١٩٢٧

ساقی له پهرده دهرهات

«پینج خشته کی له سهر غه زه لیکي سالم»

گهرد و گولئی به بیان بوو سه با کیتابی هیئا
له و یاره نازداره وه راز و عییتابی هیئا
له خویشیا که قاسید هات و جه وابی هیئا
«ساقی له پهرده دهرهات جامی شه رابی هیئا
دل خیره ما له حیرهت مه ه نافتابی هیئا»

بیستومه ئیمروؤ دولبهر ته شریفی چوته سه یران
هه ستام و چوومه سه حرا منیش به یادی جاران
هوشم نه ما که بیبیم لومه مه که ن ره فیکان
«یهک زهره عه کسی پرته و دهرکهوت و تووری سووتان
ئایینه سهخت روو بوو له و عه کسه تابی هیئا»

واقه ووم و خویش ته بیبیان هیئا و هاتن به دهسته
دهستیکی دا له دستم فه رموی که چیته ههسته
وتم دهرمانی دهردم لای تو نیبه مه وهسته
تیماری چاکی سینهم راجیع به چاری مهسته
«به ختیش موافیقی عه شق بو من خرابی هیئا»

له کوری به زم و رهزما، له حاله تیکی مهستا
دانشتبووم له ناکا و عوود و که مانه وهستا
له حیرهتا سه راپا مه جلیس عومومی ههستا
«یارم له نه ندهروون هات دهستی ره قیب له دهستا
غه مناک و شادمانم، ره حمهت عه زابی هیئا»

دهستم له باده هه لگرت ساز و نه یم فری دا
ترسی قیامه تم بوو روو رهش نه یم له ویدا
به مالم گرتنه کول و توند له مالم گری دا
«بو تویه سووی مه جلیس هاتم بچم، له ریدا
بو کوی مهی فروشان قیسمهت شیتابی هیئا»

جه مالی تویه فکری به ئیمه به خشی نه شمیل
دل بهندی تووم و دائیم غه مبار و پهستم و دیل
مه حروومی دیده نیتم دوو چاری عیلله تی سیل
«روو ههر له من نه پوشتی و، حالی یه که جیبریل
ههر خاسه بو من و نه و ئایه ی حیجابی هیئا»

به ئاخ و داخی تووه شه و تا سه حهر نه دهم تل
نه ختی له خوا بترسه نه ی چاو ره شه ی شل و مل
توبالی من به نه ستوت به سیبه نه ما ته حه مول
«وهی وهی چ مه جلیسی بوو، به ه به ه له دیده و دل
دولبهر شه رابی گیرا، سالم که بابی هیئا»

هەيالی ژیر لێفه

عیلم و نەزانین بـخـهـره لاوه
هەر پشـتـت ببـی کـارت تـهـواوه
خـزـم و خـویش قـسـهـی پـیـرـیـژـنـانـه
پـهـفـیـقـی دـلـسـۆز ئـیـسـتـه جـزـدانـه
ئـافـهـرـهـتـی بـی وـیـل ئـهـزانـی چـۆـنـه
بـهـخـوا هـهـر وـهـکـو گـولـی بـی بـۆـنـه
ئـهـوـی بـیـهـوـی عـالـهـم مـهـمـنـوون کـا
ئـهـبـی هـهـولـ بـدا خـۆـی بـهـمـهـمـیـوون کـا
داخـی هـهـنـدـی کـهـس لـه سـیـنـهـمـایـه
پـۆـژـی پـهـنـگـیـکـه وـهـک «سـیـنـهـمـا» یـه
قـهـت بـهـزـهـبـر و زـهـنـگ ئـیـش ناچـیـتـه سـهـر
مـار بـه فـیـکـهـیـهـک لـه کـون دـیـتـه دـهـر
جـوانـی بـهـمـن چـی کـه نـهـفـام دـهـرکـهـوت
مۆمـیـک چـاتـره لـه چـرای بـی نـهـوت
جـوانـی لـه پـیـرـی گـهـر مـاره بـکـرـی
بـی شـک زـهـرـبـهـیـه لـه ئـهـخـلاق ئـهـدرـی
ئـهـمـرۆ دـنـیـایـه و سـبـهـی مـردـنـه
تـیـشـووی هـهـر دـوو لا چـاکـه کـردـنـه...

سلیمانی ۱۹۳۲

گۆران

به دههسكارىيهوه، له شيعرى شاعيرى
ئینگلیز: ئى. ويلکوکس وهرگيراهه

گۆراوم، وینهى جارن نه ماوم، بینایی چاوم
عه شقت له دلما دامردۆتهوه، بى تین و تاوم
ديسان هه مہستی بادهى پيشينم، گیانی شيرينم
چه پگهر ناتوانى له دلما دهركا يادى دیرينم
به لام خولياكهى پيشووم نه ماوه، هیوام براوه
ژينم هه وهكو درهختى بى بهر وشک و بى ناوه
چى بکه م داخه کهم ئه و خوليايهى زوو له سه رم دهرچوو
وتلم به دووبا نايدۆزمه وه، رۆبى ليم ون بوو
گیانه پيم بلتى بۆچ وا ئه روانى، گویا نازانى
دلش ئه گۆرئ، وهك خۆى نامينى تاسه ی جارانى
تۆ نهختى سه رنج بده ره دنيا، هه رچى كه وا تيا
بالدار و گول و ئه ستيره و ده ربا، درهخت و چيا
ئهمرئ، ئه وه رئ، كز و وشک ئه بى، ئه گۆرئ جيا جيا
نازار تۆش سه يری ئاوينه بکه ی ئه وسا تى ئه گه ی
خۆشت ئه گۆرئى، هه روا نامينى هه تاكو سبه ی
منيش ئاره زووى ئه وسام نه ماوه، عه شقم گۆراوه
دلما ههروهكو گولئ بى باران سيس و ژاکاوه

مۆرتكه ی بازيان - ۱۹۳۵

ساقى نامە

ساقى فيداتم... ساقى فيداتم
دلّ پەستە، ھەستە ساقى فيداتم
ھەيرانى لەنجە و بەژن و بالاتم
شەرابى بابى بۆ دلّەى ماتم
رەونەقى، شەوقى بابە ھەياتم
لە دەستى پەستى بدا نەجاتم
شەرابى وابى عومرى نوحى بى
سەفا بەخشى دلّ نەشئەى رۆحى بى
كۆن و موسەففا، لابەرى جەفا
بەزم و رابىتەى يارانى وەفا
شەرابىكى وا بەتەنھا جامى
تەكامول بكا خامى، نەفامى
قەدەح پەياپەى پرکە لىواو لىو
بىنپە و مەترسە لە تەعنە و جنپو

ساقى فرسەتە... ساقى فرسەتە...
دەخيل مەوہستە ساقى فرسەتە
وختى خواردنەوہ و کەيف و عوشرەتە
موغەننى سا تۆش رۆژى ھىممەتە
دلّ زۆر گيرۆدەى دەنگ و نەغمەتە
توخوا قەتارى دلّ بۆى لەت لەتە
بەنالەى نەى و نەغمەى نەرغەنوون
بەنەشئەى مەى و شەرابى گولّ گوون
با لە دلّ دەرکەين سزايى گەردوون
ئاسوودە ساتى دلّ بى مەجنوون

ساقى بەھارە... ساقى بەھارە
ساقى پروانە دنيا بەھارە
زەمىن سەراپا گولّ و گولزارە
چرىکەى باز و نەغمەى ھۆزارە
نەورۆز پەيدا بوو لە گەردى يارە
تى بکە لە چاوى ئەو عيشوہدارە
کوا فرسەتتىكى ھەرۆک ئەمجارە
تى بکە چ وەختى توانج و عارە

ساقى ئوبالى منت بەتەستو
دنيايە وەسيەت ئەکەم لە لای تو
کە مردم توخوا ھەر بەمەى بمشو
بۆم مەکەن شين و گريان و رۆ رۆ
لە جىيى ياسين و تەلقين و شينم
بىن کۆرى بگرن لە ژوور سەرينم
بەبەزم و بەزى و بەئاوازی خوش
ئىسک و پرووسکم ھەموو بىتە جۆش

شۆرى بىڭەس

دلنى تەر نەبى... دلنى تەر نەبى...
دلنى لە خويا دائىم تەر نەبى...
سەرخوشى با دەى رووى دولبەر نەبى
بە جامى شەراب كەيل و مەستى كەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى ھىلانەى عەشقى يار نەبى
بە تىبرى نازى برىندار نەبى
كوشتەى دوو دىدەى پر خومار نەبى
بە جامى شەراب نەشئەى پى بەدى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى كە كانگای مەعرفەت نەبى
سەرچاوەى عەشق و موحبەت نەبى
رەھبەرى رېڭەى حەقىقەت نەبى
بە جامى شەراب جىلوەى دەرخەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى دووچارى خەفەت نەبووبى
بە شمشىرى عەشق لەت لەت نەبووبى
پەرودەى دەرد و مىحنەت نەبووبى
ئاواتى نەبى غەيرەز مەى و نەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى...

سلیمانى ۱۹۳۷/۷/۱۶

نا ئۆمىدى...

«پىنج خشتەكى لەسەر غەزەلىكى كوردى»

لە دنيادا نىيە وەك من بەعەشقى ئەو گروفتارى
سەر و مالم لە رېتى دانا، كەچى لوتفى نەبوو جارى
سەفيل و دەربەدەر پۆژى لە كووچە و قوژبنى شارى
«ئەمان مردم عىلاجى، سا لە رېتى پىغەمبەرا چارى
ويسال يا قەتلە يا تەكسىن، لە ھەر سى بۆم بکەن كارى»

تفوو لەم دەھرە پر قەھرە، لە خووشى و سەرودەت و بوونى
ئەوى دانايە بۆى نايە. سەفایە لای كەر و كوونى
لە داخى دەورى ناھەموار و پىشە و كوردەوہى دوونى
«لە كوئى سىنە دەنگى ئاى و ئۆى دل دى بەمەحزونى
وېران بى نەم دى ساتى لىتى نەبى نالەى برىندارى»

ھەموو كەس پىم ئەلنى شىتى و ھا خۆت مەحوو بەرپا كرد
لە رېتى ئەم خاكەدا فەوتای و صەد لەككەت كە پەيدا كرد
چ سوودىكى ھەبوو بۆ تۆ ئەوئەندەت جەنگ و دەعوا كرد
«ئەلای ھەر كەس ئەچم مەنەم ئەكا خۆت بۆچى رىسوا كرد
درىغ كوا حال زانى، رەببى تووشم بىنى بىمارى»

لە كۆرى عەشق و دلدارى ھەتا زوو دەرىچم چاكە
ھەموو رەنجم بە فىرۆ چوو لەگەل ئەو شوخە بى باكە
رەزىل و سووك و رىسوا بووم وەرە حالتم تەماشاكە
لەژىر بارى غەما وا شانى سەبەرم رېشە ئىستاكە
فىراقى يار لەبەر ئاخىر شەرى لىم بۆتە سەربارى

زهههته به بن مهی ژيانم

داخی قهرزاريی عه رهق خستوو میه فاک و فیکه وه
گا به دهس جهرجیس و عه بده و، گا به دهس ئۆفیکه وه
هه ر که رۆژئاوا ئه بی من بۆ عه رهق سمکۆل ئه کم
وهک و لاخی بیته وهختی کا و جو و ئالیکه وه
چنگ له سه ر شان بۆی ئه رۆین خو م و له گه ل چه ند نه گبه تی
بۆ په نا ئاشی به مه ززه و قا پی مل باریکه وه
جا به چوار مه شقی له سه ر ئه رز دائه نیشین کۆمه لی
به زمه ئیواران به ده وری عاره قی مه ستیکه وه
خۆشه سه رخۆشی ئه گه ر تووشی ره فیقی تووش نه بی
رابویری هه ر به گۆرانی و قسه سی عه نتیکه وه
عاره ق و پاره له هه ردوو گه ر سه ر و رو بعم هه بی
چیمه ئیتر من به سه ر ئه لمان و رووس و چیکه وه
هه قمه گه ر ئاره ق بخۆم توخوا ره فیق لۆمه م مه که ن
زه حمه ته به بی مه ی ژيانم به م دلّه ی تاریکه وه

تشرینی دووه می ۱۹۳۹

ئیهلاهی بۆچ له دونیادا به شی من شین و گریبان بیت
عه ده م له م ژینه خۆشتر بوو عه ریزه م خو نه دابوو بیت
هه میشه ویل و سه رگه ردان و به سه ودای عه شقه وه وهک شیت
«سه با یارانی مه جلیس گه ر هه والی من ئه پرسن لیت
بلتی کیشایه مه یخانه دوو چاوی بیچوووه عه ییاری»

سه فا دووره له ئینسانی ئه دیب و عاشق و شاعیر
به شی هه ر ده رد و زووخواوه، ده روونی که یله پر ئاگر
چ دل سه ختیکه تووشی بووم نه جاتم ده ی خودای قادر
«له نه زعا پی ئه لیم قوربان جه فا به سیه... ئه لی کافر
ئه ری چیت دیگه تو صه گ مه رگی کارم ماگه بیت جاری»

برا که وتوو مه به ر لیسی زه مانه و چه رخی چه پ کرده ی
به ناشو کری نه بی رۆژی نه بوو بۆخۆم بلیم ئۆخه ی
عیلاجی ده ردی من نایه به عوود و روود و جامی مه ی
«وه ها سووتاوم ئه سلنه تابی فریادم نه ما سا ده ی
ره فیقان نیوه سووتن ئیوه نامه رد عه رزه هاواری»

هه زاران ره حمه تت لی بی له شیعرا چه ند ته ر و وردی
عه زیم (مسته فا به گ) تو نه مردووی، کتی ئه لی مردی
جوابی وایه (بیکه س) گه ر بلین ته قدیری بۆچ کردی
«دور و یاقووت ئه باری له م که لامه شیرنه ی (کوردی)
ده سا خوا کوا له دنیا دا قه درزان و خریداری»

سلیمانی ۱۹۳۹/۱۱/۲۰

عارهق ئه خوۆم

من عارهق ئه خوۆم كه بى كه ده ر بى
كه مى له دىباى دوون بى خه به ر بى
گه لى سزام دى له رووى عه قله وه
بادهى مهى بخوۆم، بى هوۆش و كه ر بى
عافىتى توۆ بى بامى و قو بو و لى
با من به عارهق تووشى زه ره ر بى
به هه شت كه پر بى له وشكه سوۆفى
ئاواته خووزم كه له سه قه ر بى
نامه وى به رگى رپا و زاهىدى
ئه گه ر به و به رگه ش زۆر مو عته به ر بى
كورسى مه بخانه م له لا خوۆشتره
له وهى كه له سه ر ته ختى قه يسه ر بى
ساقى ده خيله بده رى جامى
با له عاله مى ماده به ده ر بى
رزگارم ببى له چهنده و چوۆنى
مو دده تى بوۆم بى ده ردى سه ر بى

۱۹۴۳

بىزارى

له حاله بوۆه بىزارم، ته ماشا كه ن كه چهنده عه كسم
له په ستى به ختى نا بوخت و له به رزى عىزه تى نه فسم
له كو لى بهى ژيانا من هه زاران ته جره به م ديوه
كه چى ئىستا كه وا تازه خه رىكى مه كته ب و ده رسم
به دوو رووى و درۆ و ساخته گه لى كه س پى گه بى، ئه م
منى (بىكه س) له سه ر راستى به دائىم گى ره وهى حه پس
ئه وانى دوۆنى گالته م پى ئه كرده ئىسته زۆر به رزن
تفو و له م به خته سه سه خته و له ناوچه وانى وا نه حسم
زه مانى پىاوى جاسوسه، چ وه ختى سىدق و ناموسه
له هه ر لا باسى ئه خلاق و وه فا بكرى ئه بى هه لسم
ئه وه نده ته عقىبى حه قم كرد هه تا وا سووك و رىسا بووم
هه زاران له عنه تم بوۆ دى له هه ر شوۆنى كرا به حسم
په واجى كوونى لای خه لقى وتار و شىعرى پر مه عنا
گه لى كه س پىكه نىنى دى به گو فتار و ده م و له وسم

۱۹۴۴

شینى مستهفا مهزهر

دهك فهلك چه رخت شكى گشت كرده وهت خونخوارىيه
 بوچى تهبعث وا هه مېشه مائىلى غه دداریيه
 رۆژ نېيه ئەم خه لقه تووشى شېن و واوه بلا نه كهى
 شه و نېيه عالم ره حهت بى، هه ره گرىبه و زارىيه
 شه ربه ت زه هره، ژيانت قه هره، لوتفت هه شه ره
 به زم و ره زم شيوه نه، كه يف و سه فات غه مبارىيه
 گه ره دوو چاوى عه قل سه یرت بكه ین جا تى ئە گه ین
 دل به تو به ستن خه تايه و عیله تى بى عارىيه
 (مستهفا مهزهر) كه دوینى ره هبه رى ئەم خه لكه بوو
 كوچى كرد داخى به جه رگم كوچه كهى ئیجگار ییه
 ناخ چ دهر دىكى گرانه بو گه لى كوردى هه ژار
 قهت به دهم ناكړى به یانى هینده سه ختى و كار ییه
 هه ركه سه سى رۆژى ئەوى دىبى دهر وونى لهت له ته
 په ست و داماره له داخا، خوین له چاوى جار ییه
 سالى ته ئریخی وه فاتى وا به ناوى هاته دهر
 (مستهفا مهزهر) غه رىقى ره حم و لوتفى بار ییه

۱۹۴۶

شینى مه هه ده ئەم ین زهكى بهگ

له كوینونه وهى میژوونوسى كورد (محه مه د
 ئەم ین زهكى بهگ) دا خویندوویه تیه وه ۱۹۴۸

به شى كورد ئەبى دهر د و خه فهت بى
 رۆژى به تیرى جه رگى لهت لهت بى
 ئاسمانى به ختى لیل و تارىك بى
 ئەستیره ی كز و روو له مه ینهت بى

قهت نه بوو رۆژى گه رده شى دهوران
 چه رخی هه لسوورپى به كه يفى كوردان
 ناشوكرى نه بى خووشى له ئیمه
 دووره به غه یرى شيوه ن و گریان

به لى زه مانه ی چه رخی كه چ ره فتار
 وا لیمان بوته دوژمنى خوینخوار
 دايم خه ريكه و بو هه ل ئە گه رپى
 زیانى بدا له كوردى هه ژار

ورد سه رنج ئەدا كى به قیمه ته
 كى نه ختى خاوه ن هه ول و هیمه ته
 گورج ئە یفرینى و له ناوى ئە با
 سه یرى كه چه نده چه وت و نه گبه ته

جه نابى (ئەم ین زهكى بهگ) كه وا
 پیاوى بوو بو كورد گه وره و پيشه وا
 داخى به جه رگم زوو له ده سمان چوو
 نازانم بلیم چى له هه ق ئە وا؟

دهردی دەرۆون

بیتکهس:

دهمپیکه، یاران، مات و خاموشم
وینهی تلیاک کیش مهست و بی هوشم
خۆم له تهنقیدات دوور خستۆتهوه
ههوالی دنیام له بیهر چۆتهوه
نازانم دنیایا رۆژه یا شهوه
ههموو کاریکم خواردن و خهوه
له دهنگ و باسی خهڵکی بی خه بهر
وهک حه یوان تهژیم، دوورم له به شهه
خه ریکی چی بم غهیرهز خواردنهوه
باسی قومار و پاره بردنهوه
حه قمه، لیم گه ری ته عنهم لی مهده
حه قیکی ته وتۆ له صه دا صه ده
مردم ته وهنده ههول و چه نه م دا
هه رچیکم نووسی گشستی چوو به با
قهومی که دائیم هه ر ههول بدهن
بۆ ته وهی به کتتر به ته رزا بدهن
بایه له لایان میللهت و وه ته ن
هیوا ته مپینی ته وهی دهنگ بکه ن
غهیرهز نیفاق و بی ئی تیفاقی
فه ساد و فیتنه و ری بی ته خلاقی
چی تتر ته زانین؟ وازم لی بی نه
په رده ی ته سرارم زۆر پی مه درپینه
قسه م زۆر ماوه ره قه وهک به رده
کاکه لیم گه ری، به رۆکم به رده...

پیاوی بوو هه تا بلتین مونه ووه ر
خاوه نی عیلم و نه خلاق و هونه ر
عومری خۆی دانا له ری خزمه تا
پیویسته قه دری بگرینه سه ر سه ر

پیاویک بوو بۆ کورد ته ئریخی نووسی
لای نه دا له ری: مه وقیع و کورسی
زۆر فیداکار و میللهت په رست بوو
هه والی قهومی به دل ته پرسى

پیاویکی زانا و هیمن و به بیهر
ره وشستی بهرز و به را و ته دبیر
ئاو ته خوازی به رزی و ته ن بوو
پشتیوانی بوو بۆ لات و فه قیر

پیاوی بوو نه ما، زۆر ته واو پیاو بوو
خاوه ن کردار و مه وقیع و ناو بوو
پیاوی و نا مرئ، دیاره ته مپینی
له ناو عاله ما بهرز و ناسراو بوو

ته ی خاک ده خیلتم قه درى بزانه
ئازاری نه دهیت له لات میوانه
ته ئریخی کۆچی (ته مین زه کی به گ)
«میللهت مه جزوونه، زۆر په ریشانه»

(بییکهس) من نهم وت تو وا وهستا بیت
 له باسی خه لقا تا خوۆت وهستا بیت
 نهگبهت دامرکی، چیتته له میللهت
 سهیری خوۆت نه کهی چۆن بووی به عیبرهت
 ره فیقت هه موو ساحیب مه عاشن
 خاوهنی پاره و وهزیفه ی باشن
 مه روانه نه وهی فلان جاسووسه
 خائین و عادی زۆر بی نامووسه
 نه مهت پی نه لیم، نه تۆش بینووسه
 ئیمان و دین و شه رهف فلووسه!
 عالهم خه ربکی روتبه و پارهیه
 هه ر تو به نه نیا جه رگت پارهیه
 نه وهنده قسه ت کرد نانی خوۆت پری
 مالت ویران بی چهند ئاخیر شه پری
 کی گوی نه داته شیعر و نه سیحه ت؟
 کی په سهند نه کا قسه ی به قیسه ت؟
 نه مپرو زه مانای روپییه و ئانه یه
 نه مانه قسه ی منالانه یه
 کوا پیاوی دل سوۆز، کوا وه تن په روه ر؟
 کوا خاوهن غیره ت، کوانی مونه ووهر.
 به سیه، قسه ی خوۆت بو خه سار نه که ی؟
 عالهمی له خوۆت بوچ بیزار نه که ی؟
 دانیشه، ئیتر چیت له کورد داوه؟
 بوچ خوۆت نه خه یته نه م گیش و داوه؟
 صه د سال له سه ربه ک تو ئیرشاد بکه ی
 خه لک وا نه زانی زورنا لی نه ده ی

من باکم نییه، هه ر له بهر توومه
 قسه ت کار ناکا، به ردی بن گوومه

بییکهس:

به لئی فه رمووده ی تو له سه ر چاوم
 راسته بویه من سووک و به دناوم
 دائیم ده ربه ده ر وا نان بر اوم
 چی بکه م، بلیم چی، وه ها خو لقاوم
 هه تا بئیم قسه ی حه ق نه که م
 جوین به ئینسانی خائین هه ر نه ده م
 گه رچی راست وتن شه قی له داویه
 خو شه له لای من، وه کو حه لوایه
 نه وه ی به ناحه ق شتی بنووسی
 په نجسه ی هه لوه ری و چاوی بنووسی
 مه قسه دم ته نیا نه شری نه خلاقه
 برینی ره گی فیتنه و نی فاقه
 نه خلاق ره به ری رپی پیشکه وتنه
 په یژه ی ته ره ققی و زوو سه رکه وتنه
 ده لیلی ریگه ی فه وز و نه جاته
 سه رمایه ی فه خر و بوونی حه یاته
 قهومی بی نه خلاق په ست و زه لیله
 هه ر به شی شه قه و سه رکز و دیله
 نه مه په ندیکه بو چاکیی ئیوه
 نامه وی هیچم ده ست که وی لیوه

به هاري سلیمانی

سه حرا ئه لئی به هه شته
دل ئاره زووی له ده شته
حه زی له سه یری گه شته
کوژراوی چاوی گه شته
گیرودهی خالی ره شته
یارم سازادهی ره شته

رۆژێکی بێ قوسووره
دنیا باغ و قوسووره
پر له غیلمان و حووره
خه فهت له دل به دووره
گویت له نه غمه ی تو بووره
وینه ی ساز و سه متووره

(پیر میکایل) بینه
دلگیر و خوش و شینه
ههروهک تاوس په نگینه
جیی به زم و هه لپه رینه
سه یران و پیکه نینه
پر ناز و نازه نینه

جی هه ر (قۆریه شکاوه)
وینه ی خو نه بینراوه
مه شهوور و زۆر به ناوه
بروانی له هه ر لاوه

دهسته ی کچان و لاوه
وهک چنار و لاولاوه

خۆشی له (سه رچنار)ه
چیمه ن و می رغو زاره
هه واکه ی می شکباره
دار و به ردی خو ماره
سه یران که ری هه زاره
جیی بولبول و هوزاره

چوار شه مموان هه رایه
رۆژی به زم و سه فایه
ئازادی ئاشکرایه
رهش به لکه و سه مایه
بو دهردی دل ده وایه
کاشکی هه روا بووایه

خوایه هه موو به هاران
به خۆشیی خزم و یاران
بچینه به زم و سه یران
ئیمهش ههروه کو شاران
به نووری عیلم و عیرفان
ئاوا ببی وه ته نمان

ئەي مانگ

ئەي مانگ من و تۆھەردوو ھاودەردىن
ھەردوو گرفتار يەك ئاھى سەردىن
تۆ وىل و رەنگ زەرد بەئاسمانەو
منىش دەربەدەر بەشسارانەو
دەخىلتم ئەي مانگ قىبلەي دلداران
دەرمانى دەردى دلەي بىماران
شەويكە و ئەمشەو بگەرە فرىام
بى يار و ھاودەم عاجز و تەنىام
دلزار و بىزار پەست و غەمگىنم
گىرۆدەي داوى يارى شىرىنم
دل بەندى عەشقى ئەو بەلەك چاوەم
شىت و شەيداي ئەو ئەگرىجە خاوەم
لەوساوە ئەوم كەوتۆتە خەيال
گرىبانە پىشەم بوومە كۆي زوخال
ئەي مانگ تۆ شوعلەي عەشقى پىرۆزى
تۆ نەشئە بەخشى دلئى بەسۆزى
من سوتىندت ئەدەم بەعەشق و جوانى
بەنەسىمەكەي بەرى بەيانى
بەسەرھاتى خۆت بۆ من بەيان كە
دەردى گرانم نەختى ئاسان كە
دوچارى چى بووى وا پەشىواوى؟
لەبەرچى پەست و مات و داماوى؟
پىم بلئى توخوا چەند جوانت دى؟
چەند جووتە يارى دەس لە مالانت دى؟
چەند كۆزى بەزمى عاشقانت دى؟
چەند تەخت و بەخت و خان و مانت دى؟

چەند قەھرەمان و چەند سولتانت دى؟
چەند قەوم و مىللەت، چەند شارانت دى؟
چەند شەپ و شۆزى بى ئامانت دى؟
چەند بۆردومانى كوردستانت دى؟
چەند كفنئى ئالى شەھىدانت دى؟
چەند بى كەسانى پەرىشانى دى؟
چەند دەربەدەر و مال و پىرانت دى؟
چەند چاوى سوورى پر گىريانت دى؟
ئەي مانگ ئەوئەندە سەبرى دنىيات كرد
سەبرى نىفاق و زولم و رىيات كرد
بۆبە بەم رەنگە كارى لئى كردى
رەنگ و شوعوورى بەجارى بردى

لای لایه (شیرکو)

رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
شه و گار درهنگه بۆج خهوت نایه؟
دنیا کش و مات له هه موو لایه
هه چى درهخت و دهشت و چیا یه
وا له ژیر بالی رهشی شه وایه
نه دهنگ، نه سروه هیچی لی نایه
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

بنوو به خووشی هه تا به یانی
خه وی ژیر په رده ی پاکى یه زدانى
گریانى چیتته، تو چی ئەزانى؟
تو تازه خونچه ی باخی ژبانى...
کوڤیه ی نازدار و فریشته ی جوانى
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه

په پوله ی سپی ناو باخی گولان
بنوو به بی ترس تا بهری به یان
تۆم داوه ته دهس خودای نیگه هبان
ئیشک گری تۆن په ربی ئاسمان
هیوای دواړۆژی بۆ قهومی کوردان
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

زه رده خه نه کهت پر نه شئه وهک مه ی
گروگاله کهت خوشتتر له سه د نه ی
ئاواته خوازم که زوو پی بگه ی
به شه رتی که من ره نجه رۆ نه که ی
رۆله، لای لایه (شیرکو) لای لایه...
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

رۆله وا من تۆم هی نایه به ره هم
به ره نجی زۆر و به شیرى مه مه م
به شه و نوخونی و، ناخووشی و سته م
ئه وه نده له خوا ته مه ننا ئە که م:
وه ته ن رزگار که ی له ژیر بارى غه م
رۆله، لای لایه (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

ئەستىپەرە گەشە

ئەستىپەرە گەشەى بەحەواو
سەرم وا لەتۆ سوورماو
ھەر سەيرت ئەكەم تى ناگەم
كى تۆى لەو جىيە داناو؟

بەشەو كە دىمە سەربانى
سەيرت ئەكەم لە ئاسمانى
لەناو فەزای شىن و جوانى
جىرپوت دى تا بەيانى

بۆيە وا شاد و مەسرورى
سەربەست و بەرز و پووسورى
دائىم دل روون و پى نوورى
چونكە لەم دنيايە دوورى

خۆزگەم ئەمەيە ئىستە تۆ
بەتايە گەف و گۆ
شەرحە بکردايە لەبۆ
منى ھەژارى دەس خەپۆ

بەردى، درەختى، يا بەشەر؟
ئەلماسى، زىوى، يا گەوھەر؟
گىرەوھى تۆم و پىكەدەر
پىم بلتى زوو بەموختەسەر

جوابى دامەوہ كەوا
كوردەيەكم لەناو فەزا
بەئەمر و قودرەتى خودا
راوەستاوم لە پرووى سەما

سليمانى

چ خۆشه!

چ خۆشه دهسته يهك دلسۆز و ياران
ره فيقى يه كترى بچ غه زكاران
به تا قم پي كه وه فه سالى به هاران
بچينه به زم و ره زم و كه يف و سهيران
له سهه ئاوى به كۆمه ل دابنيشدين
به نه شئه ي به سهه وه باده بنوشدين

به يارى و پي كه نين و شه وق و سوحبت
به سه يري مه نزه ره و سيحري ته بيعةت
به زيكرى سانبع و ته قديسى خيلقتهت
له دل ده ركه بين بوخارى دهر د و ميحنهت
له گولزارا به ئاهه نك دابنيشدين
به رامبه ر دهشت و شاخى سهوز و ره نكين

له بىرت غائيله ي دنيا به دهر كه
له باسى نيك و به د، توخوا، گوزهر كه
به سىتى چاوه كه م (بيكه س) چه زهر كه
له خوار و ژوورى خوت ساتى نه زهر كه
زه مينه پر گول و ره يحان و نه سرين
سه مايه فوبه ييكي شين و نه خشين

ئه گهر تو خواونه ئىدراك و هوشى
له مازى و پاشه رۆژ چاوت ئه پوشى
سه عادهت له حزه يي كه تو به خوشى
له سه حرا رابوئيرى مه ي بنوشى
ده ساقى تيكه توخوا تاكو ئه مرين
مه عيشهت تهوقه بو ئينسانى غه مگين

شيني قاله ي ئايشه خان

وا كوژا يه وه... وا كوژا يه وه
ئه ستيره ي هيو وا كوژا يه وه
ده روازه ي خوشى داخرايه وه
دهرگاي شوومى شين وا كرايه وه
دلى هه زاران بو ت تووايه وه
دله ي هه ژار بو ت بو ته بريانى
حه شه ره، هه رايه له سوله يمانى
له هه رلا ئه پۆي دهنگى گريانه
شينه، شيوه نه، يا قور پيوانه...

قاله گيان: له دواي تو خوشى نه ما
هه رچى بنتاسى غه رقه له خه ما
هاوفه ردان! توخوا با كوژي بگري
هه تا فرميسكمان هه يه بۆي بگري
كه فرميسك نه ما به نالينه وه
ئه م چه ند فه ردانه بخويتينه وه
په ناى هه ژار و كه ساسانم رۆ!
دالده ي هه تيو و بى كه سانم رۆ!
ده سكه گولئى ناو مه جليسانم رۆ!
چراي ئاهه نكي ناو دۆستانم رۆ!
شيري مه يدانى ناو ژيانم رۆ!
هاواره قاله ي ئايشه خانم رۆ!
هاواره قاله ي نه وجه وانم رۆ!

ئەو دولبەرە...

عالم ئەكاتە مەخسەرە
بۆ سەیری خۆی ئەو دولبەرە
نەسیحەت ئەكەم وەرە
باوەر بەو عەدی ئەو نەكەى...

قەسەى شىرىنە، شىلەيە
ئەو چاوشىنەى خنجىلەيە
بەناز و مەكر و حىلەيە
باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

هەرچى رەنجى لەگەل ئەوا
بەدى ئەچى بەباى هەوا
رەزىل ئەبىت و بى ئەوا
باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

هەزاران گىر و دەسخەرۆ
ئەكات بەفیشال و درۆ
نەتىجەش پىت ئەلئى برۆ
باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

خۆتى فىداكەى هەر كەمە
خەلاتى ئەو دەرد و غەمە
(بىكەس) بەسىيەتى چىت لەمە
باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

سلىمانى

كەرەكانى شىخ سەلام

كەرىم، ئەمىرۆ كورتان بۆتۆ
شەلتەى جەزا بگرە و برۆ
بار هەلگرە تا نىسودەرۆ
سىياسى بە، زۆر لەسەرخۆ
(بىرتو هەزاران علبە جىو)

مودىرەكەى شارى (پىنجوتىن)
بەتېر نابى بەپوتبە و شوپىن
بەخورمالىش بۆت ئەخۆم سوتىن
تۆ لە كووتىت و، ئەوان لە كووتىن!
(بىرتو هەزاران علبە جىو)

هەزارى بى عەقل و كەمال
بۆخۆى گەبى بە حال و مال
وەك مودىرەكەى (چەمچەمال)
(بىرتو هەزاران علبە جىو)
خۆكەرەكەى (حاجى مامەن)
بەصەد قورئان، باوەر بكنە
لەگەلئى ئىمتحانت كەن
ناگاتە تۆ بە عىلم و فەن
(بىرتو هەزاران علبە جىو)

چەمچەمال

به‌هار نامه‌وی...

به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم
ئه‌مرو من به‌دل په‌ست و غه‌مگینم
دوورم له‌خو‌شی. خه‌ریکی شینم
زار و بی‌زارم تاریکه ژینم
دوژمنی لاله و گول و نه‌سرینم
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار بولبولت با هه‌ر بخو‌یتی
گولیش له‌ده‌شتا با خو‌ی بنو‌یتی
کانیت ئاوی پروون با هه‌لقو‌لینی
گژ و گیات هه‌وا با بیشه‌کینی
ئه‌مانه‌ دلی من نابزو‌یتی
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار و ده‌شت و ئاسمانی شینی
بولبول و قومری و گول و نه‌سرینی
نه‌شئه‌ی دیه‌نی جوان و شیرینی
په‌شمه‌ لای که‌سی سه‌راپا ژینی
پر بی له‌دیلی و ده‌رد و غه‌مگینی
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

تووشی لافاوی عیلم بووم...

تووشی لافاوی عیلم بووم و به‌لام زوو ده‌ره‌پریم
سواری وا پو‌ری جه‌هل بووم و به‌ناویا تی په‌ریم
صه‌د شوکر ئوخه‌ی نه‌جاتم بوو له‌باسی عیلم و فه‌ن
نام گرن جاریکی تر بو‌یه له‌که‌یفا هه‌ل‌په‌ریم
گه‌رچی تا ئیستا و توومه! تی بگه‌ن زوو پی بگه‌ن
به‌و قسانه‌م قه‌تعییه‌ن باوه‌ر مه‌که‌ن، سه‌گ بووم وه‌ریم
خو‌ینده‌واری شیتیییه، هه‌ر جه‌هله‌ ئینسان سه‌ر ئه‌خا
گه‌ر له‌مه‌ولا ناوی عیلمم برد بزائن سه‌رسه‌ریم
هیتنده‌ ته‌عقیبی هه‌قم کرد تا‌کو نانی خو‌مم پری
سووک و ریسوا بووم له‌ناوا گیره‌وه‌ی ئاخه‌ر شه‌ریم
من که‌ زانیم حالێ زانا نه‌فیه. چه‌پسه- یا شه‌قه
هه‌ر کیتابیکم هه‌بوو دو‌یتی له‌ داخانا دریم
پیاوی دانا عه‌قلی دانا زانیی بو‌ی ناچیتته سه‌ر
به‌رگی نادانیی له‌به‌ر کرد بوو به‌خاوه‌ن زی‌ر و سیم
شه‌رته‌ که‌ریم باره‌ گو‌یزم لی بنین خه‌رپه‌ی نه‌بی
با ده‌می زور و که‌می وه‌ک بی غه‌می بو‌ خو‌م بزیم

بەبۇنەى بۇمباى ئەتۆمەوۋە

داخەكەم بۆئەو زەمانەى رووى زەمىن
 وەك بەهەشت بوو پر لە خوڭشى و پىكەنەن
 بىئ تەماع و بىئ درۆ و خالى لە قىن
 دلىيا و ، دووربووين لە ئۆتۆمى لە عىن
 تف لە عىلم و سەنەت و سەد كارەبا
 مەرحەبا ئەى جەهل و وەحشەت مەرحەبا
 يادى تۆ ئىستا لە دل خەم لائەبا

عىلمە ئىستا بۆتە ماىەى دەردى سەر
 عىلمە بۆتە واسىتەى مەحوى بەشەر
 عىلمە تەسخىرى ئەكەن هەر بۆ زەرەر
 عىلمى چى؟ وابى. هەزار خۆزگەم بەكەر
 با وجوودى رادىۆ و شەمەندەفەر
 تف لە عىلم و سەنەت و سەد كارەبا
 مەرحەبا ئەى جەهل و وەحشەت مەرحەبا
 يادى تۆ ئىستا لە دل خەم لائەبا

گفتوگۆى (بىكەس) لەگەل زەمانە

بىكەس:

ئەى زەمانەى بى وەفا تاكەى لەگەلما خائىنى
 دائىمەن نارىك و چەوت و عەكسى ئامالى منى
 موددەتى لای خۆت لەگەلما وەك برا بووين ئەى زەمان
 خالى حازر لىم بەرى بووى، ناحەز و هەم دوژمنى
 وەلامى زەمانە بۆ (بىكەس):

فايقا تۆ بۆچ ئەنالى، بەسىە ئىترقىزە قىز
 من وەفام بۆكەس بوو و تۆ خەرىكى شىوہنى؟
 سەد هەزار پىاوى نەجىبم خستە ژىر بارى جەفا
 چەند هەزار پىاوى بەسەرەت ماىەوہ خۆى و گونى

بىكەس:

ئەو كەسانەى تۆ ئەللى، هىشتا لە بىكەس چاترن
 چونكە ژىنى جەفاىە زەهرى مارە خواردى
 پىم بللى تۆ بۆچى دەرحەق ئەو كەسانەى عاقلن
 ئەژدېھائىت و ، بۆ ئەوانەى جاھىلن هەروەك ژنى

زەمانە:

رۆلە تۆ جارى منالى، شارەزای دنيا نەبووى
 سەبرى تەئرىخ كە ئەزانى گەر لە سىلكى خوتىندى
 شا (صلاح الدين) و (دارا) خاوەنى باخى ئىرەم
 جوملە فەوتان، بوونە خۆل و تۆ لە خالى نووستنى...
 زەرپدەك فەرقى ئەم و ئەو قەتعیيەن لای من نىبە
 بەسىەتى تەحقىر كردنم، تۆ تالیبى شەركردنى

لێت موحققەت بێ زەمانە عالیەمی لێت عاجزە
 بێ وهفای، بێ مروەتی، هەم سەرسەری و پیس و دەنی
 تاقەت و مەیل و بهقای تۆ بۆ کەسێ تا سەر نەبوو
 هەردەمی یاری یەکیکی... لایقی زەم کردنی

من و ئیفلاس

من و ئیفلاس و بەدبەختی و دەردی چاخانە تا مردن
 من و حوجرە و دەسێ نوێن و قوتابی خانە تا مردن
 برۆ یا هوو موبارەک هەر بەتۆ بێ پاکەتی (ئەرداس)
 من و کیسە و سەبیل و تووتنی خۆمانە تا مردن
 سدارە و قۆندەرە و باستۆن هەموو بۆ تۆ بۆچیمە
 من و تەپلە و کلاش و داری هەورامانە تا مردن
 ئەتۆ شەمپانیا و ویسکی. من و قاپی رەشی عارەق
 ئەتۆ نۆتی هەزار روپیە و من نۆ ئانە تا مردن
 ئەتۆ دانس و سەمای تیاترۆ و کەمان و عوود و قەرناتە
 من و زورنا و سێ پییی و دەهۆڵ لێدانە تا مردن
 ئەتۆ راحە و مورەببا و پسکیت و چوکلێتە خۆراکت
 منیش باسووق و سنجووق و پەنیر و نانە تا مردن
 لەناو قەومێکی جاھیلدا ئەوی یەک زەرپە فیکری بێ
 ژبانی زەحمەتە (بیتکەس) کە سەرگەردانە تا مردن

شینى پانتۆلئیکه

نه گبه تم دائيم له دنيا، دهولت و مایه م زیان
گیره وهی قهر و مسیبهت عاجز و هم دل فوغان
نه گبه تی وا بۆته جووتم تووشی صد دهردم ئەکا
سهیری که چیم هات به سهردا موخته سهر ئەیکه م به یان
من که پانتۆلئیکی شه عیریم ده سگیر بوو داخه که م
زه رپه یه ک خیرم نه دی لئی بای موباره ک رای فران
ئا ه چ پانتۆلئیکی نایاب بوو له بهرما بی نه زیر
ساف و بی چرچ و بی عه یب قیমে تی بیست سی قران
مودده تی دوو رۆژ له پیم کرد و گه لئ پیوه ی گه رام
جا له ناو خهلق و ربه فیقان تیر و پر خۆم نوان
عاقیبهت هه ر چاوی به دبوو کاری لئ کرد و نه ما
داخی ده رناچی له دل به خوا هه تا ئاخه ر زه مان

سلیمانی

شینى «ههلاو»

گیانه رۆبشتی، منت به جی هیشت
ئه زانی دوای تو چه ندم جه فا چیشت؟
قه سه م به دلئ مات و غه مگینت
به رهنگی زهرد و له شی بی تینت
به ده م و واته ی خووش و شیرینت
خۆراکم بۆته شیوه ن و شینت

گیانه، من بی تو ویرانه مالم
ویل و سه رگه ردان په شیوه حاله
شیرینیم تالی، خو شیم خه فه ته
ده روون زامسدار و جگه ر له ت له ته
له و رۆژه بالای تو که وته ژیر خاک
تاریکه شه وه لام رۆژی پرووناک

سلیمانی

موسابه قهه كهر سواری

خوتان لابه دن بوئه سپی تازی
با نه ختی بوتان بکه م رمبازی
بژی که ره کول چوند نه شئه به خشی
به هه بیته کهری، به هیممهت ره خشی
قوربانه، ساده ی بیتره چوار ناله
هرچی جو یه کت خوار دبی حه لاله
رووی خوت سپی که ی له ناو ئه م خه لقه
ده خیله نه م خه ی له م جیگا ره قه
گوئ قوت که ره وه و کلک راوه شینه
هرچیکت تیا یه لیتره بینوتنه

سه ر دانانه وینم

من که رازی بم به نه ختی عهره ق
به چوژی چیشیت و له تی نانی ره ق
که لکه له ی پاره م له سه ردا نه بی
حیس و ته ماعم دابیتته به ر شه ق
سه ر بو هیچ که سی دانانه وینم
ته شی نار یسم بو پیماوی ئه حمه ق
به نیتری ئه ژیم هه تاکو ماوم
ئه به د لانا ده م له سه ر ریگه ی حه ق...

به دوو زمان

من له وهسفی ناز و له نجه و لاری دولبهر عاجزم
(وصفها صعب علي، حائر فيها القلم)
خۆم له بهر پييدا فری دا و زۆر به مه جزوونی وتم:
(ارحمي قلباً حزیناً قد اذابته السقم)
پیی وتم (بیکهس) خه یالت خاوه قهت ناگه یته من
(قلت: رفقا هل یجوز قتلنا؟ قالت: نعم)
له حزه یهک گهر لوتفی دهر حهق من بیی ئه و ئه خته ره
(تعديل الفردوس عندي دونها روض الارم)

جه ژنی من

جه ژنی من گریانه ئه مړو، میحنه ته جه ژنانه کهم
به رگی من جه ور و جه فایه، شیوه نه سه یرانه کهم
دل که ناخۆش بوو برادهر جه ژنی ئه و ته عزیزیه هه ر
عالمه می شایی بکا، من به سته یه گریانه کهم
خه لک هه موو مه سروور و شادن دهسته دهسته دینه خوار
من خه ریکی دهردی خۆم، ته رکی ناو یاران ئه کهم...

تی هه لکیش

(قل لمن یبکی علی رسم درس)
شین و گریان بهسیه، ئیتر، کاکه بهس
وهسف و یادی یاری رابردوو مهکه
(مثل لیلی و لبینی و خنس)
واز له مانه بیته، وارۆی تیپه پری
(واصطبح کرخیه مثل القبس)

سلیمانی

شیوهنی رابردوو

زه ماننی بوو که باخی شیخ وه کوو باخی موعللهق بوو
که چی ئیستاکه په ژمورده به جیگه ی حاجی لهق لهق بوو
به وینه ی تاقی کیسرایه، ئه ویش وهک ئه م خه راباته
زه مانه ی شه وکته و عیززی به سه رچوو جه رگی شهق شهق بوو
له مه جد و ناوی رابردوو شه رهف تی فکره جا بگری
له بو ئه و رۆژه پیروژه ی که چند پر شه وق و ره ونه ق بوو
ئه سیر و ماته ئیستاکه له ژیر چنگی غه زه بدایه
له خنکانا به بی چاره له تاوا چاوی وا زه ق بوو
سه لاهه ددینی ئه یوبی که دنیا که وته ژیر دهستی
سولاله ی ئالی بابان بوو که ساحیب حوکم و سنجه ق بوو
هه موو رۆیین. به لام ناویان به جی هیشته بو خه لق چونکه
ئه وی بی ناو و شوهرت مرد، موحه ققه ق گه وج و ئه حمه ق بوو
به لی دنیا یه، وهک بایه، جه فایه، چه شنی خه و وایه
هه زار موک و میلله ل فه و تا هه زاران ته ختی پی لهق بوو

به‌شارهت له گشت مه‌ئمووره‌کان

ئه‌وا تیاترۆ هاته‌وه

به‌شارهت بچ له گشت ئه‌فرادی مه‌ئموور
هه‌موو چاو روون بن و دل شاد و مه‌سرور
له سایه‌ی خواوه ده‌رکه‌وت رۆژی پر نوور
به‌سه‌رچوو شه‌و، نه‌ما هه‌نگامی ده‌یجور

شوکر ئه‌سبابی که‌یف و زه‌وق و عوشه‌ت
هوجوومی کرده سه‌ر شار بۆ ده‌فعی می‌هنه‌ت
که‌مان و عوود و قانون، سه‌یری قامه‌ت
هوزاره و قومرییه بۆ باغی عوشه‌ت

عیلاج و مه‌له‌می بۆ قه‌لبی پر غه‌م
جه‌مال و ده‌نگی خوش و زولف و په‌رچه‌م
ئه‌مانه هیتزی گیانن نه‌ک هه‌موو ژه‌م
قوبوولی و تاس که‌بابی و تیکه ئیزه‌م

چ رۆژی بوو که دوینی رۆژی مه‌حشه‌ر
خه‌لایق تیکرژابوو جومله یه‌کسه‌ر
له‌به‌ر (فیکتۆریا) بوو ئه‌ی براده‌ر
که خه‌لقی هاته‌ده‌ر وه‌ک ریزه عه‌سکه‌ر

هه‌موو مه‌ئموور ده‌ماغی به‌زم و خوشی
لیباسی فاخیر و نایابی پۆشی
به‌یادی ئه‌م قودوو مه‌ جامی نۆشی
به‌هیممه‌ت بۆ زیاره‌ت تی ئه‌کۆشی

..... عاشقی (فیکتۆریا) یه
له پیتی ئه‌و دائمه‌ رۆحی فی‌دایه
به‌بێ ئه‌و ژینی هه‌ر ده‌رد و جه‌فایه
موحاسبی یه‌ک ده‌لیلله له‌م لیوایه

په‌ئییسی به‌لده وردی تا درشته‌ی
له داخی هیجهره‌تا کۆماوه پشته‌ی
وه‌کوو مه‌جنوون فی‌راربان کرده ده‌شته‌ی
که‌هوا هاته‌وته‌وه چاک بۆوه گشته‌ی

موهه‌ندیسمانه تا ئیستا له شین بوو
سه‌راپا ئیشکه‌ری مات و سه‌زین بوو
ده‌روونی کون کون و زام و برین بوو
که‌چی ئه‌م‌رۆ به‌خه‌نده و پیکه‌نین بوو

مودیری دائیره‌ی ریتی ئه‌مین به‌گ
له قه‌هرا ورگی ئاوسا بوو به‌دیبه‌گ
وجوودی خو‌نه‌ما بوو غه‌یری دوو ره‌گ
که‌چی ئه‌م‌رۆ که تۆی دی که‌وته ئاهه‌نگ

قودووومی ئه‌و له‌بۆ هه‌ر گه‌نج و پیری
خیلافی تیا نه‌بوو وینه‌ی نه‌زیری
ئه‌بێ له‌م رۆژه ته‌ئریخی بگی‌ئیری
له ده‌فته‌ردا بنووسری هه‌لبگی‌ئیری

رجاتان لی ده‌که‌م ئه‌ی خزم و یاران
که زۆر تی هه‌لنه‌چین وه‌ک جاری جاران
له‌سه‌رخۆ بن له ئیشیکه‌که کردتان
هه‌تاکو زوو نه‌بن لات و په‌ریشان

قصيدة عربية الى فتاة سورية

سورية ملكت فؤادي بعينيهما
ورمتني في بحر الهوى بسهام
انستني كل مليحة كانت لها
سوقاً بقلبي وافراً و غرام
جذبت قلوب العاشقين بعينها
جذباً كجذب الشمس للأجرام
يا زهرة العشاق قبلة خدك
تشفي عليلاً قلبي بسقام
رحماً بقلبي قد غدا متضرعاً
كتضرع المسجون للحكام
هذه قصيدة عاشق قد قالها
من قلبه المملوء بالالام!!

نظمت في سنة ١٩٣٠

دهردى دهرهون

ئهو كهسهى مالى نيبه و بى نهقد و مولك و سهروهته
جهرگى سووتاوى وهتهن، رۆحى فيداىى ميللهته
بۆ سه عادهت بۆ وهتهن ساحيب... جوّشى ئهوه
ئهو دلّهى بۆ سه ربه خوڤى پر له قههر و ميحنهته
ئهو دهزانى (في الحقيقه) قيمهت و قهردى نيبه
ساحيبى حيسس و بلندى و ههمدهمى ميللييهته
ههرچى مالّ و خان و مان سهروهتى زۆرى ههيه
دوژمنى ميللييهته و، بى غيرهت و بى حورمهته
ئانه بهك بۆ نه فعى شه خسى صهد وهتهن دينى له لاي
بابه كوشتهى خوّ خوسوسهه حالتهتى حورپيهته
ناوى قهومى لابهرى بى شوبهه گالتهت پى ئهكات
پيت ئهلى: ئه حمهق! ئه مه ئيشى كه ره ئه م خولقهته
ميللهتى چى، قهومى چى، بهرزى و سه عادهت يه عنى چى؟
بۆ ئه دهى دهورهى ده ماغت بهم خه يالّ و فيكرهته؟
ميللهتى توخوا و هها بى گه وره كانى، چۆن ئه زى
رۆحى مردووى پياوى گه وره نه گبهتى ناو ميللهته

ههركهسى

ههركهسى مالى سهرف كرد، لافى گه ورهش لى بدا
حالى ئهو بىن شك په زيله، عهيش و نوشى ههسره ته
مه قسه د و غايه م له وهشدا موخته سهر عهرزت ده كه م
پيت له ليفه ي خوټ زياتر رابكيشى نه گبه ته
ئىقتيساد كردن له دنيا بو هه موو كهس لازمه
شيتته (بينكهس)، بگره عاقل نان نه خوئى له م حاله ته

جهژنى چى؟

«به بۆنه ي رووداوه كانى ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ هوه»

جهژنى به شپوه ي په شپوى و به شين
به ئاه و ئوف و به ناله و گرين
به ئاوازي دل، دلانى غه مگين
به ئاهى سارد و به برژه ي برين
رازابيتته وه، جهژنى من كوانى!
كوا شادى، كوانى، كوا كامه رانى!

جهژنى به رزانى ديل و ده ربه ده ر
رېكانى دلسوز مات و قورپه سهر
خوشكان له خوينا چه قيو تا كه مه ر
بو هه رلا برۆى شين بى سه راسه ر
ئهو جهژنه كوږى شين و شه پوره
دل پر له زام و ژيان سه رشوږه

جهژنى نوئ جهژنى قاره مانان بى
يادى خوشنا و كاكه هه مه گيان بى
بو خه پى و عيزهت شين و گريان بى
كوا جهژنه؟ شينه رۆژى گريان
كوردستان ماته م، هه ر قور پيوانه

جهژنى خوشكانى به رزانى كلول
لىن قهوماو، بى كهس، له شيو و له دول
يا له تهل به ندا له (ديانه) ي چول
خواردنيان به رد و درك و دال و خول

ئەو جەژنە رۆژی قاتی و قپانە
قپانی کۆریە و کچی کوردانە

جەژنی جیتی بینین ژووری زبندان بئی
جەژنانە ی لاوان کۆتی گران بئی
میللەت هەژار و رووت و بئی نان بئی
شادی و بەزیمان جگەرە کیشان بئی
یاخوا ئەو جەژنە بەزەهری مار بئی
گیانم بئی بەخاک، لەر اگوزار بئی

جەژنی جەژنە خاکی نیشتمان
ژێر چەپۆک نەبئی و بژی کامەران
میللەت تیر و پر بەرز و شادمان
دایکان بیسرن فرمیسکی چاوان
کاتی جەژن ئەکەم بگەم بەمراد
میللەت شاد بیت، نیشتمان نازاد

تۆلە ی لاوانی لە دار دراوم
خوینی گەنجانی کوردی کوژراوم
بسیانم ئەوسا نانی براوم
دەستگیرم ببی تابیی هەناوم
ئەوسا پر بەدل ئەلیم شادییە
ئەلیم وا جەژنی گەل نازادییە

تاوی تر ئەمرم

لە سەرەمەرگا ئینسان هەندی شتی بەخەیاڵدا دیت کە لە
هیچ کاتیکدا بەخەیاڵیدا نایەت و بەتایبەتی ئەگەر شاعیر
بیت لە غەریبی بیت، وا مامۆستا ا.ب هەوری پیشانمان
ئەدات چۆن لە سالی ۱۹۳۵ لە دارالمعلمینی ئیبتدائی لە
بەغدا بیکەس لەسەر سەرینی نەخۆشی بەتەمای خۆی
نەماوە و ئەم چەند شیعری نووسیوه:

تا ژيام ژينم وتت زهـبونـ بـی
گەردوون مەرگیشم هەر ئەبئی ون بئی
بئی نەخۆش کەوتن بئی وهی بئی نالە
بئی دەرمان خواردنی کاغەز و پیالە^(۱)
بئی دکتۆر هینان بئی چاوەروانی
بئی گەرما و نرکە ی دەمی بەیانی
بئی کەس لە ژوور سەر بئی باوک بئی برا
لەم ژوورە تارە بئی مۆم بئی چرا
بئی خوشک بئی دایک لە ژوور سەرینم
بەفرمیسک بشۆن دووتۆی برینم
بئی دولبەر جارئ بئی خۆی بنوینئ
بەناز پایە ی جەرگ لە بنج دەریینئ
بئی هەوای فینکی گۆیژە و بەرانان^(۲)
بۆ بەرگە ی ئاھ و وەیشوومە ی گیان دان
تاوی تر ئەمرم لەم دوور ولاتە
دل پر لە خۆزگە و ئاخ و ئاواتە

(۱) مەبەست دەرمانی تەپ و وشکە

(۲) گۆیژە و بەرانان دوو شاخن لە سەر و خوارووی سلیمانی

لاشه کهم بی گیان هه تا به یانی
له سه ره چه پایه و له ژیر به تانی
ئه مینیتته وه تا جه رهس لیدان
که زانرا مردووم ئه بیته سهیران
دهورم لی ئه دهن قوتابی درشت و ورد
تاو بیتن خیرا سابوون دهست و برد
ئه مشۆن به ناوی سارد و سابوونی
تهر پیچم ئه کهن بی چهند و چوونی
بی ئه له د کردن له م خاک و خو له
ئه منینه چالی له م دهشته چۆ له
که جییان هی شتم به گریه و زاری
گیان پهرواز ئه کا بو خزمهت باری
ئه لی نووسراوه له قه برم به خوین
من له قه ومیکم بی ریگه و بی شوین
دهردی دوودلی زه بوونی کوردوین
قازانجی خو بی و زهم و شه ره جوین
خوا به تو له بهر پیاوچاکانی خو ت
رزگاریان بکه له زنجیر و کو ت
زنجیر و کو تی زۆری نه زانی
نایدۆزنه وه ری زینده گانی

یاری من

یاری من غه دداره بویه په حم و ویجدانی نییه
چاو مهسته زۆر به دهسته دین و ئیمانی نییه
حیله بازه، زۆر به نازه، عالمی گیرۆده به
وه صلی خو ی کرد که چی هه ره وه عد و په یانی نییه
بی وه فایه، پر جه فایه رو حی خو بی بو فیدا
که م، که مه هیشتا له کن ئه و ته بهی ئینسانی نییه
مودده تی تا ئیشی پی م بوو ئیلتفاتیکه هه بوو
سهیره که م رووی گرژه ئیستا که مه یلی جارانی نییه
نادروسته پوول په رسته کهس نه ویسته بو ته مع
عاشقان تیک به رته دات و باکی دۆستانی نییه
خوین رژی نه، دل شکینه، سه ره به فیتنه و شو رشه
هه رده مه ی دۆستی به کیکه و یادی یارانی نییه
به سیه مردم رهنگی زه رد م شاهیدی ئه م حاله به
نو که ری ئه م شوخه ناکه م لوتف و ئیحسانی نییه

وہسفی پیرہہ گرون

صہفایہ بۆ دلی غہ مبار و مہ جزوون
شیفایہ بۆ لەشی ناساغ و کہم خوون
ئەکا عالەم سہراپا مہست و مہفتوون
نزارہی شاخ و داخی پیرہ مہ گرون!
خو رہی ئاوی شہ بیہی عود و تارہ
ہہ واکہی سازگار و مشکبارہ!
درہخت و دار و بہردی ہہر خومارہ،
بہہشتی مہوقیعی قومری و ہوزارہ
عیلاج و مہلہ مہ بۆ دہردی ئینسان،
دہلیلی قسودرہتہ بۆ زاتی یہزدان!
نیشانہ و ہہیکہلی بۆ فہخری کوردان،
فیداکاری خاکی پاکت کیتی لوینان!!

وہسفی تانجہ پۆ

ئەہی تانجہ پۆ تۆ کہوسہری ہہموو خاکی کوردستانی
پہر ئاوی تۆ سہر بہرزق و خیرات و پہر دہغل و دانی
وہسفی تۆ قسہت نایہتہ تہحریر و نووسین
ہیندہ پہر فائیدہ و جوانی
باعیسی فہخری کوردانی
خو رہی ئاوەکہی تۆ ہہموو غہمی لہ دل ئہبا
سۆزی دووری تۆ لہ عالہمی پہر سروور ئەکا
مہنزہری ئاوی تۆ ہہمتای بہہشتی فیردہوس ئەکا!

بیزاریوون له موعه لیمی

نهماوه شهوق و تاقهت، هیچیم نه ما له بارا
له ژووریکا خزاوم دهرناکهوم له شارا
بهیانی تاکو مه غریب ههر دهرسی (زارا و زارا)
هوشم نه ماوه کول بووم له گه ل قوتابی هارا

قوتابخانه ی زانستی

مه قصه دی زانستی ته نها نه شری عیلم و خویندنه
بو ته ره قی قهومی کوردان وا له خزمهت کردنه
جییه کی پیروزه بهرزه لابه ری فیتنه و شه ره
واسیته ی بهرزیی ولات و دوودلی لابرده

جهننه پيرۆزه

ئهوا جهژن هات به بهزم و خوشی
عالم شهراپی سرووری نوشی.
کوردی دل سووتاو لهم رۆژه یادی
شههید کرد و ماتهمی پوشی.

چوونه مهیخانه

چوونه مهیخانه همیشه کاری پیاوی عاقله
هر که سی بیت و بلج ئه م ئیشه عه یبه جاهله
فائیده ی چی سه رچنار و باغی ته کیه و به کره جۆ
مه ی له مهیخانه نه بی لای من حه رام و باتله

شعري مندان

تۆ چیت؟ من کوردم!

تۆ چیت؟ من کوردم
 خۆ ترسنۆک نیت؟
 چی تۆی له ناو برد؟
 چۆن پزگار ئه‌بی؟
 بلێ چیت ئه‌وی؟
 به‌خۆراییی نا،
 چیت له بارایه؟
 بۆچی؟ له پزگای
 کوا، چه‌کت چیه؟
 ئه‌ی پشتیوانت؟
 راست پێ بلیم؟
 به‌قسه‌م ئه‌که‌ی؟
 به‌راستی و پاکیی
 له کورسی و کینه و
 ئه‌مانه‌ت نه‌بی
 به‌شت هه‌میشه

نه‌ته‌وه‌ی گوردم
 حاشا نه‌به‌ردم
 دوو دلێ و نیفاق
 هه‌ر به‌ئیتتفاق
 به‌رزیی وه‌ته‌نم
 به‌گیان و ته‌نم
 خۆ فیداکردن
 میلله‌تا مردن
 سه‌ودای ولاتم
 عه‌زم و سه‌باتم
 فه‌رموو گویم لیته
 سه‌رم له پیته
 هه‌ول و تیکۆشین
 درۆ چاو پۆشین
 کارت زۆر له‌قه
 نه‌گبه‌تی و شه‌قه

هه‌له‌بچه ١٩٣٥

شوان و مه‌ره‌کانی

له - القراءة المصورة - وه‌رگه‌راوه

شوان:

مه‌ره‌کانم چه‌ند جوانن
 چه‌ند به‌که‌لک و به‌سه‌زمانن
 برۆن... برۆن... بو ئه‌و لایه
 زۆر له‌وه‌پری چاکی تیایه

مه‌ره‌کان:

لووره‌ی گورگێ دیته‌ گویمان
 نزیک که‌وتۆته‌وه‌ لیمان
 ئه‌گه‌ر تۆ زوو نه‌گه‌ی پیمان
 ئه‌و به‌دخووه‌ دیته‌ پیمان

شوان:

له‌ لووره‌ی ئه‌و هه‌یچ مه‌ترسن
 ئه‌گه‌ر له‌و گورگه‌ ئه‌پرسن
 وای رای کورد ملی شکان
 (بازه‌) ی دی، پۆیی، تیبی ته‌قان

مه‌ره‌کان:

به‌هارمان هه‌ر بو بمینێ
 خودا تۆمان لێ نه‌سینێ
 له‌ چاکه‌ی تۆ هه‌ر ده‌رناچین
 هه‌تا مردن گه‌ردن که‌چین

شوان:

تاریکی داهاات و شه‌وه
 جا نۆره‌ی دۆشین و خه‌وه
 ئه‌وا ئه‌مه‌رۆشمان تێ په‌ران
 بچینه‌وه‌ بو دیکه‌مان

مۆرتکه ١٩٣٥/٥/١١

گۇرانبى سېۋرت

يارى كە، پاكە پىكەنە
جلى بىكارى داکەنە
دەمارى سستى ھەلكەنە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

تۆپىن و كەوشەك و شەقپىن
يارىبىكى زۆر جوان و بەجىن
تەوژم و تىن ئەدەن بەخوتىن
يارى كە، پاكە، پىكەنە

داۋىنى راستى بەرمەدە
لە يارمەتتى خۆت لامەدە
خاۋ و خلىچك خۆت بامەدە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

جوانى پەۋشەت و كەردەۋە
بۆ ناۋ و بەرزى پىشپەۋە
بەگورج و گۆلى سەركەۋە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

ئەگەر پىۋىستى خۆتت كەرد
گەلت ھەموو درشت و ورد
ئەلپىن بژى لاۋچاكى كورد
يارى كە، پاكە، پىكەنە

سلىمانى ۱۹۳۵

دايك

منالپكى ساۋا بووم
كەى ۋەك ئىستاكە ۋابووم
دايكم بەخپوى كەردم
ئەۋ نەبوایە ئەمەردم

بەلاى لايە و گۆرانى
راى ژەندووم تا بەيانى
بە شىرى مەمكەكانى
منى بەبەرھەم ھانى

رەنجى لەگەل كىشام
لە باۋەشپا داپنام
بەرگ و جلى بۆشتووم
خزمەتى زۆرى كەردووم

چاكەى ۋا لەبەر چاوم
ھەتا لە دنيا مام
ئەبى دلى نەشكىنم
ئارەزووى بەجى بىنم

مۆرتكە ۱۹۳۵/۱/۲۹

به یانی

به یانییه، وا رۆژ ههلات
شه و پشته ههڵ کرد و ههلات
چیا و دۆل و دهشت و دهر
به رگی رووناکیی کرده بهر
زهمین دهمی به پیکه نین
وهک دولبه ریکی نازهنین
پر گول و پر له یاسه مین
پر ئه رخه وان و نهسته رین
په رنده وا به داره وه
به سهه ر لقی چناره وه
به بولبول و هوزاره وه
به دهشت و کوهساره وه
مهسته خه ریکی خوتنده
ئه لئ: چ وهختی نووستنه
خه ریکی یاری کردنه
هسته دهم و چاوت بشۆ
کتیبت هه لگره و برۆ
بۆ مه کته بت خیرا بچۆ
له ئیسته وه هه ول بدن
چاوی له ئیسه وه وهتهن

چه مچه مال ۱۹۳۷

نه ما عکاری

دوو پشیلهی جووت و ریتک
ههستان چوونه جیییک
بۆ دزیی سه لکی په نیر
کهوتنه پیلان و ته دبیر
وهختی ته دبیر ریتک خرا
شووین و ریتگا دانرا
چوونه سهه ری دوو به دوو
په نیریان ده سگیر بوو
بۆ ته ماع و به شی زۆر
لییان بوو به شه ر و شۆر
تیپر و پریان له یهک دا
تا کو هپزبان لی برا
کاتی ته واو ماندوو بوون
شه رعیان برده لای مه میون
وتیان ئه تکه ینه قازی
هه ردوو کمان بکه رازی
مه میون هه ستا زوو به زوو
هینایه پیش ترازوو
په نیری له ت کرد به دهم
به شی زۆر و به شی کهم
خستیه ئه م سه ر و ئه سهه ری
ترازووه که ی هه لپری
دهستی کرد به کیشانی
لایهک گهرانی هانی

مه‌میون قه‌پالی لی گرت
تا به‌جاری که‌لی کرد
ئه‌مجا بچوک بوو سه‌رکه‌وت
ئه‌وی تریشیان داکه‌وت
له‌م پاروویه‌ک له‌و پاروو
تا په‌نیری خوارد هه‌موو
پشیله‌کان به‌بی به‌ش
مانه‌وه مات و روورپه‌ش
خولاسه‌ی ئه‌م قسه‌انه
ته‌ماعکار په‌شیمان
ئه‌وی به‌د و نارپکه
به‌دل نه‌فره‌تی لی که

سلیمانی

یه‌کیه‌تی

پیای لی که‌خواه‌نی هه‌وت
کور بوو، جاری نه‌خوش که‌وت
وتی: ئاخیری عومرم
هاتوو په‌نگه‌م
واچاکه‌هه‌تاکوه‌م
کورپه‌کانم ته‌می که‌م
رپیه‌کیان نیشان بده‌م
نه‌که‌ونه می‌حنه‌ته و غه‌م
ئه‌مجا رۆژی له‌ رۆژان
بانگی کرده‌هه‌موویان
له‌لای خو‌به‌وه‌داینان
که‌وته وه‌عز و ته‌می‌یان
باقه‌یه‌ک داری دانی
وتی کامتان ته‌توانی
ئه‌م دارانه‌ بشکینی
هونه‌ری خو‌ی بنوینی
ئه‌وانیش لی‌یان وه‌رگرت
قسه‌ی باوکیان له‌ گوی گرت
هه‌ولیان دا بو‌شکانی
به‌لام هه‌ر نه‌یان توانی
باوک لی‌ی وه‌رگرتنه‌وه
باقه‌که‌ی بو‌کوردنه‌وه
هه‌ریه‌که‌هه‌ دارپکی برد
زوو شکاندی ده‌ست و برد

ئەمجا باوک رووی تىڭ کردن
وتى رۆلە گىوئ بگرن
ئىووش گەر لەم ژيانە
جىيابن وەك ئەم دارانە
شكاندنتان زۆر ئاسانە
پاشەرۆژتان پەرئشانە
بەلام ئەگەر لەسەرئەك بن
دەرەقەتتان نايە دوژمن
ھەمىشە بەرز و روو سوورن
سەرئەست و شاد و مەسوورن

سليمانى

جوتىك كۆتر و بۆتىك

جوتىك كۆترى نىر و مى
ئەگەر ان لە گوى چەمى
بۆقىكى جوانى سەر سەوز
ئەيقىران بە دەنگى بەرز
كۆترەكان حەزبان لىڭ كرد
تير و پر گوتيان شل كرد
سەرى خويان بۆ لەقان
بە بال چەپلەيان تەقان
بۆقەكە ئەوەى زانى
بوون بەھار دەمى گىيانى
زۆر خوشيان ئەبردە سەر
خوشى بۆ كىيە تا سەر؟!
پراوكەر شوئىنى ھەلگرتن
جىگايان پى تال كردن
ئەفرىن، دوور ئەكە وتنەوہ
ناچار بوون بگوتىزنەوہ
بۆق كە بىستى، بەگرىان
وتى ھەريەم لەگەلتان
دارى يەكى سەرىكىيان
بۆق خۆى ھەلئاسى بەدان
بەشەقەى باليان فرىن
بەسەر شارارا تى پەرىن
بوو بەھەللا لە شارارا
وتيان چۆن بۆق بالدارە
بۆق ھات دەم بىكاتەوہ

خه ریک بوو جواب باته وه
دهمی به ریووه له دار
سه رنگری بوو که وته خوار
هه پروون به هه پروون بوو مرد
تیر سهیری دنیای نه کرد
ئه مه حیکایه تیکه
بو په ند و عیبره تیکه
یه عنی ئه بی هه ر که سی
له گه ل وه ک خویا هه لسی

شیرۆ و مار

شیرۆ کوریک کی چاکه
زۆر به ره حم و دل پاکه
رۆژی له چله ی زستان
ماریک کی دی له کۆلان
وا له سه رما سر بووه
به عه ینی وه ک مردووه
زۆری به زه یی پیا هات
وتی من ئه یدهم نه جات
ده سه جی ماره ی هه لگرت
خیرا بو ماله وه ی برد
ئاگریکی بو کرده وه
ماره ی گه رم کرده وه
ئه مجا که ماره ی به دخوو
سه رمای له به دهن ده رچوو
چاکه ی له به ر چاو نه ما
په لاماری شیرۆی دا
کوپ دهستی کرد به هاوار
باو که که ی کرد خه به ردار
که وته فریای ده ست و برد
ماره که ی له ت و په ت کرد
ئه مجا رووی کرده شیرۆ
وتی: رۆله ئه گه ر تو
قسه ی من له گوئی بگری
تووش نابی تا کوئه مری
«چاکه ده رحه ق که سانئ
بکه که پیی بزانی»

هه ره وهز

کورئ بوو ناوی دارا بوو
وربا و زیرهک و دانا بوو
هه چچی ئەکه و ته بهرچاوانی
ئەچوووه بنج و بناوانی
رۆژتیک ئەوا دیققه تی کرد
ته نیا میرووله یه کی ورد
له دهنگه گه نئی ئالاه
زۆر به دهستییه وه داماه
چهندی ئەکرد بوئی نه ئەبرا
هییز و قوووه تی لئ برا
ئەمجا ماندوو بوو لئی دا رۆیی
هیی تری هینا له گه لّ خوئی
چوونه سه ری و کاتئ زانی
گه نمان برد به ئاسانی
دارا له مه عیبره تی گرت
په ندیکی باشی لئ وهرگرت
وتی هه ر کارئ گرانه
به هه ره وهزی ئاسانه...

سلیمانی

له قوتابخانه

وهختی دهرس له مه کته ب
دائە نیشم به ئەده ب
له دهرسا تی ئەکۆشم
چاو له یاری ئەپۆشم
گوئ له مامۆستا ئەگرم
فائیده ی لئ وهر ئەگرم
دهرسه کهم ره وان ئەکه م
رهنجیکی ته واو ئەده م
تا دهریچم له مه یدان
سبه ی رۆژی ئیمتحنان
ئهو ی زیرهک و چاکه
له ئیمتحنان بئ باکه
به لام ئەهو ی بئ کاره
هه میشه شه رمه زاره

سلیمانی

گۆرانىي كەششافە

ئىمە كەششافەي كوردىن
 ھەم—وو بەدەست و بردىن
 بۆ بەجى ھىنانى خزمەت
 چوست و چالاک و گورجىن

ئەمپىرۆ رۆژى غىرەتە
 رۆژى ھەول و ھىممەتە
 با ھەموومان تى بىكۆشىن
 دەرىچىن لەم وەحشەتە

ئىمە كە نەوجە وانىن
 ھەر بۆ خزمەت خولقاوين
 بۆ ھەموومان لازمە
 قەدرى و تەن بزانىن

سلىمانى

فرۆك

شتىكى بى خوين و گيان
 ئەفرى ئەچىتە ئاسمان
 ھەل دەگرى گەلى ئىنسان
 دوو بالى پىۋەيە جوان
 ناويان ناوہ تەيارە
 زۆر مەحكەم و بەكارە
 لە شەرا مسىبەتە
 لە ئاشتىيا نىعمەتە
 لە ساپەي حىرفەت و فەن
 شتى وا دروست ئەكەن

سلىمانى

ژماردن

یهک و دوو چهند ئاسانە
پۆلە گوی بگره و بیزانە
سی و چوار خوۆش و سووکە
کوری زیرەک ئیسک سووکە
پینج و شەش و حەوت بژمیترە
ئازایی خۆت دەرخە لیترە
هەشت و نۆ و دە پەوان کە
ئەوسا هەر یاری و سەیران کە...

سلیمانی

مەتەل

بۆ کەسیکی ورد و وریا و زیرەک و ساحیب عەقل
هەلبەشینی ئەم سوئالەم، هەم بدا جوابی بەدل
ئەسپی بێ ئیسقان و پۆحم لا هەیه، هەم بێ زویان
سووک و خیرایە لە پۆیین، مەحکەم و گورج و پەوان
ئەسپی من دائیم لە غارە، باکی هیلاکی نییە
بێ خەو و خواردن، وە بێ دەنگ، کاو و ئالیکی نییە
مەیتەر و زین و تەویله، ئەی برا لازم نییە
ئاخوور و پەشمە و لغاوی هەروەها پێویست نییە
فەرکە فەرک و پەوتی تیژی هەر وەکوو بەرقی بەهار
نرخێ هەرزان و بەتالان، قاسیم و دايم بەکار
من مەتەل زوو هەلندەهینم، هەم ئەدەم جوابت بەدل
(ئەسپە ئاسنینه) ی بە کوردی پیتی ئەلین، یا (پاسکیل)

که له شیر

که له شیر ئەلی عوو عوو عوو
نوستن به سه هه لسن زوو،
نوێژی به یانیستان چوو.
تف له ته مه ل و به دخوو.

ئیمه منالین

ئیمه منالین، وهتهن دایکمانه
مامۆستا باوکه، مه کته ب مالمانه
قوتابی هه موو وهک برامانه
کوردی خوشه ویست نووری چاومانه
ئه بی تیکۆشین ئە مپۆ مهردانه
چونکه کوردستان چاوی لیمانه

سلیمانی

سەگ

سەگان ئەلەين حەو حەو حەو
نامان بەنى بژين بەو،
ئېمە پاستان ئەكەين شەو
وہختى چاوتان چووه خەو

كەر

كەرىش ئەلى زەر زەر زەر
حەيوانىكم لال و كەر،
ئىشى زۆرتان بۆئەكەم،
بەسەزمانم وەكو مەر!!

پشیلہ

پشیلہ ئه ئی میا و میا و
نه نام هه یه نه ئا و،
تیکه یه ک نام به ری
با لیت نه که م به زو و خا و!

سرود

گۆرانسی وهتهن

خوایه وهتهن ئاوا کهه
چهند دلگیر و شیرینه
دهشتی خووش رهنگینه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

سههیرانگای بههارانی
سهوزهگیای نهرم و جوانی
سهه دل تهییه حهیرانی
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

شاخی بهفرین و بهرزه
بۆر ابردووومان رهمزه
چیمهنی جوان و سهوزه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

ئهم شوینه شوینی کورده
جیپی قارهمان و مهرده
لانهی شیپری نهبهرده
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

وهتهن چاوی لییمانه
دهری کههین له تنگانه
حهیفه بیته ویرانه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

مورتکهی بازبان ۱۹۳۵

ئەي دليران

ئەي دليران، بىچو شىران
بەسىيە، ھەستەن لە خەو، وا بەيانە
بۆ بەرزى قەھومى كورد
تېكۆشەن دەست و برد
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

عالم ئەمىرۆ ھەر خەرىكە
ھەول ئەدا بۆ بەرزى ژيانى
يەك گەرن، پىش كەون
راپەرن، سەركەون
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

مەكتەبە دەرمانى ئىمە
خویندە رەبەرى پرگارى
ھەستەن ئەي لاوى كورد
تېكۆشەن دەست و برد
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

چارەسازان، كاربەدەستان
بۆچى وا مات و بى دەنگ و دوورن
ئۆبالى قەھومى كورد
لە ئەستۆ ئۆ ئىوھىيە
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

بۆ وەتەن

دل لە دەردى وەتەن
وەك كەوى ناو قەفەس
ئەگەر ئەيزانى من
شەو و رۆژ ئەي وەتەن
دل فیدای خاكت بى
بەفیدای ئاوت بى
مەزەردى كوردستان
پارىس و لوینان
لە جىبەي چۆلەكە
لە سروەي باي نەسىم
ئەي كورد بەسىيەتى ئىتر
واسىيەتى پىشكەوتنت
قەومە ھەستە وەك شىر
بۆ تەرەققىي قەومى كورد

پەست و گىراوہ
شەوقى نەماوہ
چەند پەرىشانم
ھەر لە گرىانم
گشتى گەوھەرە
چەشنى كەوسەرە
بەرى بەيانى
بى بەقوربانى
ئاوازي قومرى
لە خەو ھەلدەسى
چىت لە نىفاقە
ھەر ئىتىفاقە
ئىمىرۆ فرسەتە
رۆژى ھىممەتە

گۆرانى گۆيزه

شاخى رەنگاۋرەنگى گۆيزه باعيسى كەيف و سرور
ھەردەمە بەرگى ئەپۆشى، گا سېپى، گا سەوز و سوور
ۋەسفى قەومى كورد ئەكەي تۆ بەم ھەموو رەنگانەۋە
رەنگى سوورت شاھىدە بۆ كورد كە قەومىكەن جەسوور
بەرگى بى گەرد و سېپىشت ديارە وا ھاوار ئەكا
قەومى كورد دل ساف و پاكەن مىللەتەكەن بى قوسوور
بەرگى سەوزىشت ئەلئى ئەم خاكە ھەر شىنايىيە
پې لە دەغل و دان و كانى، سەر بەرزق و پې لە نوور
ئەي ۋەتەن شايانى فەخرى واجبە مەدحت بەكەم
دار و بەردت عەينى گەۋھەر، خاك و خۆلت ۋەك بلوور

سليمانى

لاوانى ۋەتەن...

لاوانى ۋەتەن	غىرەتەي بەكەن
دەي ھەستەن لە خەو	ۋا بەسەرچوو شەو
نەما زەمانى	جەھل و نەزانى
ئەمپۆ فرسەتە	رۆژى ھىممەتە
بەعيلم و سەنعت	بەرز ئەبى مىللەت
عالم ھەمىشە	خەرىكى ئىشە
ئىش كەن بەمەردى	بەدەست و بردى
يەك دل و دەم بىن	تا رۆژى مەردن
لاوانى ۋەتەن	غىرەتەي بەكەن

گۆرانسی بۆ مهكتهب*

وهتهن هاوار ئەكا ئەلێ ههستن
 ئەمرۆ رۆژی ههول و هيممهته!
 حهيفه نووستن زۆر دواكهوتون
 قهومی دواكهوتوو ديل و نهگبهته
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

بهخولق و كردهوهی شیرين
 له گهه يهك وهك برا بژين
 بهسييه له دل لابهرن قين
 ئيمه دوودل بووين بۆيه دواكهوتين
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

عيلمه ميللهت رزگار ئەكا
 جههله بهجاری وهتهن ويران ئەكا
 كورگهه ههستن بۆ وا سستن؟
 وهتهن وا چاوه پيتان ئەكا
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

مۆرتكه: ۱۹۳۴

بۆ گالته و گهپ

ئهم شيعرانه له شيوهی قسه كردنی (سهيد
 نووری بهرنجی كونهكۆتری) دانراوه.

ئەمن له تەفتیش چوو له كوردستان
 ئەمن دیت مەنظر وهك باغ و بیستان
 له خۆم زۆر مسرور له ئەو مەنظره
 ئاوی جبالى شوبهی كهوئهره!
 گولان ئەو حمرا (مختلف الوان)،
 شیان تەنەزوه دهيكەن له خۆیان
 لهو سەنەى ماضى چومان له پینجوبین
 دیتمان زۆر ئەشجار خضراء و رەنگین
 زۆر پیاوان گهوره چون له ئەو جیگا
 استغراب کردیان لهم جهدید ریگا!
 دائیره اشغال زۆر جههد کردی
 طریق سهیياره له پینجوبین بردی
 رهشۆل موغهننى حارب دهیکردی
 قلوب عالهه م جلب دهیکردی!
 ئەو مۆته صهريف حازم ئیداری
 لایق له سههه ئەو كورسی وهزاری
 ئەو سلیمانی دهیکا له جهننه،
 شهخصی موقتهدیر صاحب الهمه!
 یا رهب مستقبل ئەم وهتهن خۆمان
 ارتیقاه بکات کسائر بلدان!

ئەم شىيەرەنەشى لەسەر شىيەوى ئاخاوتنى سەيد
نوورى بەرزنجى داناۋە
«بەناۋى قىصيدە رائىعة لىسىد نورى الكونه كوترى»

لە خۆم بو مودىر لەو سلىمانى
مودىر تانەوى عەجەب نەزانى
لەم ترفىع عەدوۋ ھەموو قەھر كىرد
رغما لە ئەوان موقە لە خۆم برد
لەم سەنەى حالى زۆر جەھد دەيكەم
لە موعەلىمى زۆر ظرف دەيبەم،
موتەوسىطە ارتقاء دەيكا،
سائر الويه زۆر غبظ دەيبا
وہقتا كە خۆمان لە خارج چوومان
لەو ليوا دلیم موفەتیش بوومان
خدمات جىدييەى ئەوان كىردم
لاكن مەعاريف موقە لى بردم
قسما بالله ئەمن زۆر مەحزون
لەم تحویل اخر جدا غير مەمنون
چونكە لەو بلاد من نييە طاقت
لازم ھەر مەشغول لە ھەمد و طاعت
طبع خۆم مائل لە كىيف و حارب
لاكن فى الظاهر تقى و مؤدب
من كە لەسەر خۆم دەيكەم عەمامە

لازم توزانى ئەو بو مەرامە
فى الحقيقە خۆم سىد بەرزنجى
اخلاق و اعمال خۆم زۆر برنجى
لەو عاصمە خۆ مشهور و معروف
زۆر استفادە دەيكەم لە ظروف
ئەو ۋەتەنيەكان مفلس و برسى
ناى بەن مثل خۆم لە خۆيان كورسى
ئەوان ھەز دەيكەن لە موشاغەبە
ارتقاء خۆيان چى مونسەبە!
چونكە نەزانن اصول ادارە
لە جمع ثروەت زۆر بى مھارە!
نصيحت دەيكەم خۆم بەئەوشيان
لازم منيە ئەبن لە خۆيان
ئەو عزت نفس بلاء معيبە،
لە جمع ثروەت ھەرشت مصيبە!

ئەمەش بۆ سەید نووری بەرزنجی الكونە كوترى
دانراوه!!

ئەو سلیمانی جدا لطیف
ولاسیما له فصل خریف
مناخ معتدل اثمار مختلف
اشهد بالله له خۆم معترف
لاكن له و بلده هیچ نییه عمران
بەمرقد باوكم مثل سەر قەبران
علوا متصرف دەبم له یەك سال
انقلاب سهول دەیده به احوال
ئەو سلیمانی دەبی له جنت
ازدهار دەیکا له عیلم و صنعت!
جميع شوارع ته بلیط دەیکردم،

یەك شهرهت گهوره له خۆم دەبیردم
ابنیه عصری له طراز حدیث
نەشر دەیکردم تفسیر و حدیث
توظف نەیکا خۆم شخص خرافی
بەس یەك اشاره له عاقل کافی
ئەم بلد حالی مظره حزینه
لازم حدائق له ئەو مدینه!
خۆم بعون الله زۆر امل دەیکەم
ئەو دقت زانی چۆن عمل دەیکەم
مثل هه موو شت لهو منصب جدید
اقتراح ئەیکەم یەك فکر سدید
طبعاً خۆم عالم له لوغەت کوردی
عده قراءه ترجمه کردی
بعض له اشخاص مثل خۆم عاقل
لهو لسان کوردی زۆر عالم فاضل
تشویقات ئەیکەم بەئەوان هەر جار
تألیف حالی خۆم بیکەن انتشار!

پاشکوی نهم دیوانه

أخي بيكهس

محمد مهدي جواهري

أخي بيكهس المنايا رصد
وها نحن عارية نسترد
أخي بيكهس يا سرجا خبا
ويا كوكباً في دجى يتقد
ويا صييد مجتمتع دونه
فريس تلوى بشدقي اسد
ويا حاصداً من كريم الزروع
غلال الاسى والاذى والحسد
ويا نهزة الحقد حقد الذئاب
على حمل سارج لم يصد
بلا احد، سنة العبقري
يعي الناس اذ لا يعيه احد
بلا احد غير خضر الجبال
ووحى الخيال و صمت الابد
بلا احد يسنا اممة
تنادت الى جمع شمل بدد
تصول بسيف كثير الحدود
اذا كل حسد له حسد
وكان شبا ذهنك العبقري
خير العديد و خير العدد
تثلم في معمعان النضال
ولت له كسر تفتقد
ستخلد غارا على تائر
وعارا على مستكين قعد

وخزيا لمتجر بالخشار
وفي يده اي علق كسد
واعمى ضمير يعد الاديب
صفرا، اذا الصفر منة عدد
بلا احد، ايها العبقري
وانت الجميع وانت الأحد

نظرة في ديوان بيكهس

بقلم - عبدالمجيد لظفي

عندما فرغت من قراءة ديوان الشاعر الكردي المعروف - فائق بيكهس - واطبقت غلافه الاخير وجدت نفسي كأني كنت في عالم اخر.

عالم يتدفق بالأثارة، الهاب المشاعر الوطنية والقومية تعلو صورته وتهبط على اجنحة خفاقه من شعر الشاعر الكردي الراحل الكبير. وتساءلت ما السر في هذا السحر الخفي الذي اسرني و سحرني كما اسرو سحر غيري، وبالتأكيد ليست هي بلاغة الشاعر اللغوية، فأن شعره من السهل الممتنع فهو مفهوم وجميل الايجابية يتألق بذلك الجرس المرن في الوزن والقافية في كل بيت و شطر.

اذا نحيث تأثير الصور البلاغية وجمال السبك والبناء الشعري وضعت يدي على كنز هذا الشاعر الكردي الموهوب وهو -موهبتة- التي لم تحف او تخذله قط ولكن هل هي الموهبة وحدها؟ لا، انما ينبثق هذا الجمال السحري في الواقع من الاتجاه والمحتوى او الهدف والمضمون بالدرجة الاولى.

واذا ما عرفنا ان شاعر قد ظهر في العشرينات من هذا القرن ونشر قصيدته (فيكرى سهركهوتن) اي طموح التقدم عام ١٩٢٥ في مدينة السليمانية عرفنا كم كانت الحاجة شديدة الى صوت جرى مثل صوت الشاعر بيكهس في تلك الايام وفي ايام الكفاح الوطني المستمر والمتصاعد للقوميتين العربية والكردية. فقد كان تحرر العراق من ربة الاستعمار البريطاني هو هدف تلك المرحلة فقد كان رجال الاستعمار البريطاني البارعون يقبضون على كل شئ تحت صورة رمزية لوجود مملكة وملك ودستور... الخ.

ان من يقرأ ديوان الشاعر الكردي فائق بيكهس لايد ان يجد ان الحس القومي الكردي لديه كان حادا و مرهفا لذلك فقد كان النقاوة بالحس القومي العربي كبيرا ومتجاوبا ومتحدا في وجه العدو الاستعمار المشترك.

وبذلك فأن كفاحه كان عريضا على كل افق ومتسع لان كلتا القوميتين العربية والكردية كانت بحاجة الى وحدة الصف من اجل مستقبل العراق الذي يضم القوميتين وضرورة النضال المشترك. ولكن شعر بيكهس مع ذلك يتصف بجدية مرهفة في القضايا الكردية الخاصة بالكرد محليا واخلاقا حملها علاقة بالسلاتق الكردية و حميتها. لذلك

فأن حياة بيكهس امتداد تاريخي لمرحلة الكفاح المتصاعد والمتفاحم في العراق ضد الاستعمار وبعد ذلك بهذا الشكل او بأخر ضد المفاسد والمظالم للمرحلة الملكية المبكره و نقد ماهو زائف و مرهوم على الرغم من ظهور الشكليات الدستورية و انبثاق البرلمان و الصحف والمعارضة الفعلية او المفتعلة في محاولة لأمتصاص الغضب وتمزيق الوحدة الوطنية والتشكيك بمقدرة و اخلاص القادة المجادين من اجل مصلحة الشعب وحرية الحقيقية.

اما وقد بلغت هذا الحد من القول عن الشاعر فأرى ان اكتفي به لاقف وقفة اجلال واحترام و حب مع من جمع و ثبت ووضح وشرح هذا الديوان واخرجه بهذا التكامل في الشكل والأناقة الناضجة مع هوامش شارحة للخلافات الواقعة بين هذا و ذاك في هذه القصيدة او تلك او في تأريخ هذه القصيدة و مكان قولها. وتلك ولم يكن هذا مستغربا بالنسبة لي منذ البداية بل كنت اتوقعه من المفكر والباحث الكردي المرموق الاستاذ محمد الملا كريم - وقد اشرف على جمع الديوان و تبويبه و تصحيحه وقبل ذلك حين اغنى الديوان بتلك الدراسة الشاملة والناقدة المؤرخة للشاعر بيكهس في المقدمة فقد كتب الكاتب الباحث ملا كريم عن كلمًا له صلة بأفكار واتجاهات الشاعر ونسبه و سبل حياته واعماله من اجل العيش المسار القومي لاشعاره و ابداعاته وصوره الشعرية بحيث لم يترك الفكر الاكاديمي الذي يتمتع به الاستاذ الباحث (محمد ملا كريم) شيئًا مما يجب ان يقال عن الشاعر على امتداد حياته المستمرة عناقيد من الحب للوطن ملوحا بالامل الشاسع الوردى للمستقبل المحمول على تيار متصاعد من قصائده. الأغاني قصائده المثيرة والمذكورة معاً وأبدأ بالوجود القومي والتأريخي لشعبه ومواصلة النضال المشترك مع العرب الأخوة والأصحاب والشركاء في الوطن الذي كان بحاجة الى كل الجهود للوصول الى مصير أفضل ماكان اشد توقان العراقيين اليه خلال نصف قرن ملتهب منذ بدايته.

ولقد كان لزاما بل مطلباً قومياً ملحاً ان يكون ديوان بيكهس بين ايدي القراء لاسيما من الجيل الجديد الذي لايعرف بيكهس ولايسمع من شعره الا القليل ولا من نضاله الفكري المتواصل سوى الاقل و مما يشبه النوادر والفكاهات لأن سيرة حياته الشخصية كانت غاصة بمثل تلك النوادر المرة او الحلوة لما ازدحمت به من حلوة ومرارة فعلى الرغم من حدة طبعه وحرارة شعره وصدق مواقفه الجادة فقد كان رائع الدعابة مرحاً حتى في اسوء سني حياته واكثر ضنكا وتشرداً ومطاردة و ضيقاً.

بیکهس شاعیری خهباتکەر

ئیبیراهیم ئەحمەد
١٩٥٨/١٢/١٨

بیکهس به لای منه وه له دوای حاجی قادری کۆبی یه کهم شاعیری نیشتمانیی کورده که ئالای بوژاندنه وه و ورباگردنه وهی بیر و باوه ری کوردايه تی هه لگرتی، بیباک له هه موو سه ختی و تالی و ناله باریه کی رتی خه بات و به پیچه وانه ی هه موو تیر و توانجی کی ده وروپشتی بی کۆلدان هه ر له و رۆژه وه دهستی کردۆته شیعری وتن تا ئه و رۆژه ی مه رگی بی ئه مان ده می بی لیکنه ئه م ئالای پیروژه ی دانه نا، هه میشه رزگاری نیشتمان و به ختیار ی گه ل که لکه ئه ی هه ره گه وه ی می شک و ئاواتی هه ره به رزی ژیان و ویردی ده م و زمان ی بوون. وه کوله به ندیخانه له (١٩٣٠) دا له و شیعه ریدا که به بۆنه ی کاره ساتی رۆژی ره شی شه شی ئه یلو له وه دا ینا وه ئه ئی:

من له زیکر و فیکری تو غافل نه بووم و اتی نه گه ی
حه پس و تیهه لدان و زیلله ت تو ی له بیر بر دۆته وه
به و خوایه ی بی شه ریک و لامه کانه و واحیده
عه شقی تو نه وعی له دلما ناگری کردۆته وه
ئاگریکی واکه سه د سال ئاوی برژینیتته سه ر
قه ت گر و کلپه و بلتسه ی تا ئه به د نه کورژیتته وه

له گه ل ئه مه شدا نا بی و اتی بگه ی که بیکهس هه ر به ده م کوردايه تی کردو وه و هه ر به شیعه ر خه لکی هان دا وه بو خه بات کردن به رامبه ر به ئیمپرالیزم و کۆنه په رستی نوکه ری، بو خو رزگا کردن له کۆته ی دیلی و هه ژاری و نه زانی و نه خو شی، به کرده وه ش یه کیکی بوو له وانه ی له ریزی یه که می بزوتنه وه ی کوردايه تیدا خه باتیان ئه کرد و هه میشه وه کوله شیعه رکانیا ئه ئی له و باوه ره لای نه ده دا که:

(لافی میللیهت به ده م له م عه سه ردا که لکی نییه
رۆژی هه وله هه ر به هیمه ت گو ی هونه ر ئه بریتته وه)
(داری نازادی به خوین ئا و نه دریت قه ت به ر ناگری
سه ره به خو یی بی فیدا کاری ئه به د سه ر ناگری

ومع أن الشاعر بيكهس من الشعراء الذين عاصرتهم من العرب والکرد فأنني لم اراه غير مرة واحدة حين زرت اواخر الثلاثينات قائمقام قضاء جمجمال مع اخي في طريق السفر الى السليمانية وهناك وجدت الشاعر بيكهس يقرأ على القائمقام المزيد من قصائده بالحاح من القائمقام.

لقد كان بيكهس متوسط القامة اقرب الى الأمتلاء بشعر كستنائي كثيف ووجهه مجذور وعلى احدى عينيه سحابة بيضاء من غشاوة لا بد انها كانت من آثار الجدري وبسببه كان يرتدي بدلة كاملة وثوباً نظيفاً ورباطاً مورداً وهو في افضل احواله فشكرا خالصاً للأستاذ الباحث المنقب محمد ملا كريم الذي اغنى المكتبة الكردية قبل هذا بالعديد من الكتب التاريخية والتحقيقات العلمية عن الضائع والمندثر من الشعر الكردي لاسيما ماذاع وضاع ايضاً لكبار الشعراء والمشايخ المتصوفة الكردي من القرنين الثامن عشر والتاسع عشر الى جانب ما جمع وحقق ونقد من كتب او مؤلفات عن الشعراء البارزين مثل، نالي، خاني، الحاج قادر الكويي، وغيرهم فوسع بذلك في افق الحركة الأدبية بحثاً وتأليفاً باللغة الكردية حين كتب ما كتب باصالة في الراي وحلاوة في التعبير مع حياء تام صادر من خلفه الموروث وفكره الأكاديمي الحي معززاً بذلك من مركز الثقافة الكردية بسعة معارفه وقرءاته المتصلة للكتب والمراجع بثلاث لغات حية عدا لغته الكردية الصافية التي يكتب بها دون توقف او تراخ منذ ربع قرن من الزمن الملئ بالكفاح الفكري والأدبي والسياسي وعلى كل صعيد منها.

بیاو ئەبێ بۆ سەندنی هەقی خۆی لە کوشتن سڵ نەکا
هەر برۆخێ بەس نییە، تاکو نەسەندری نادری)

لەو بەرەبەرەکانییەدا کە کورد کردی بەرامبەر بە بەستنی پەیمانێ (١٩٣٠) لە بەینی
حکومەتی نیشتمان فرۆشی عێراق و بەریتانیادا (بیکەس) یەکێک بوو لە پیشڕەو
راستەقینەکانی گەل لەو هێرشانەدا کە ئەبیردە سەر قەلای کۆنە پەرستی و ئیمپریالیزم،
بۆیە کە دۆژمانی کورد و عەرەب کوشتارەکە شەشی رەشی ئەیلوولیان کرد بەونیازە
تۆوی دۆژمانیەتیەکی خۆپنێن لە نێوان دوو نەتەویدا بچیتن بیکەس یەکێک بوو لەو
خەباتکارە گیراوە بەندکرانە کە نۆکەرانێ ئیستعمار ئەیان ویست دەستە خۆپنایەکی
خۆپنایانی پێ بسپرن ئۆبالی کوشتارەکیانی بخەنە ئەستۆ. بەلام تەوژم و هێزی کوردایەتی
لە راپەرینی شێرانە خوالیخۆشبوو شیخ مەحمودی نەمر حکومەتی خۆپنەخۆری نووری
سەعیدی ناچار کرد کە گیراوان بەر بدا و کەوتنە کەمی خۆی دیزەبەدەر خونە بکات بۆ ئەو
لەو زیاتر ریسوا نەبێ و نەختێ رقی و دۆژمانیەتی خەلک دامرکیتیتەوه.

(بیکەس) لە رێگەی ئازادی پەرستی و نیشتمان پەروریدا هەموو ژبانی پێ کرابوو
بەنازار و دەرد و ناخۆشی و دەربەدەری. نەک هەر ژبانی تەنانەت دواى مردنیش دۆژمانی
گەل وازیان لێ نەهینا، ئەمری گرتیان بۆ دەردکردبوو کە بگیری و بدری بەدادگە عورفی.
لەگەڵ ئەمەشدا بیکەس وەکو هەموو خەباتکارێکی نەبەزی خاوەن بیروباوەر دەربەدەری و
ناخۆشی ولاتی و برسیتی و تەنگ پێ هەلچنێن تا ئەهات زیاتر هانیان ئەدا و قالتریان
ئەکرد بۆیە هەر دواى ئەو گرتنە (١٩٣٠) تەخمینی پارچە شیعەرە جوان و پر هیز و
بیری شۆرشیگێرەکانە (پیرەمێرد) بوو کە بۆ ئەو وەفدە و تێبوو دواى کوشتاری شەشی
ئەیلوول چوونە بەغدا بۆ بەپیرەوچوونی (فەیسەل) لەویدا ئەلێ:

قەت و اتی نەگەن چاومان شکاوه
کوشتن و برین دائیم بۆ پیاوه
لەناو دۆشەکا کەمی هەق سەنراوه
(خەباتتان خاوه کورد نەفەوتاووه
بەراتی نەجات بەخوین نووسراوه)
میللەت مەتینە عەزەمی نانەوی
لە غایەمی بەرزى خۆی هەر ناکەوی
لەتوپەت کەری حەقوکی ئەوی

(من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی
مژدە شەفەقی لێ دەر ئەکەوی)

هەر وەها (بیکەس) ئەو هەموو کوشتن و برین و هەلواسین و رەو پێ کردنە دووچارى
نەتەوەکەمی ئەبوو لە رێگە بەگژاچوونی ئیمپریالیزم و کۆنەپەرستیدا ئازاتر و توندتر و
تیزتر ئەبوو، بروای بەنزیك بوونەوێ رۆژی رزگاری زیاتر و پتەوتر ئەبوو، داواى مزگیتی
ئەکرد بۆ هەوالی ئەو قوربانیانە کە نەتەوێ کورد بەهەموو کۆلی دلەوه پیشکەشی ئەکرد
لە پیناوی ئازادی و ئاشتییدا بۆیە ئەبیین کە باسی کوشتاری رۆژی رەشی شەشی
ئەیلوولمان بۆ ئەکات لە شێوەی مژدەیهکی تا بلایی خۆشا ئەگێتیتەوه کە ئەلێ:

(ماتەمی تابه کەمی دەمی پیکەنە و سەر هەلبێرە
موفتەخیربە شوهرەتت و اعالمی گرتۆتەوه
نەگبەتی لاچوو، سەعادت بۆتە پشتیوانی تو
کەوکەبی بەخت و فریشتەت بەرزە ئەدرەوشیتەوه
بێ قسورە چەن جەسوورە سەد شوکر ئەولادەکەت
وا لە ریتی تویدا لە خۆپنا سەیری چۆن ئەتلیتەوه)

ئا ئەو تە بەهۆی هەلواسینی چوار جوانەمەرگە شەهیدەکانمان (عیزەت و خۆشناو و
قودسی و خێروللا) و ئەلێ:

(قەومی کورد ئیسپاتی کرد بۆ اعالمی سەر رووی زەمین
میللەتییکی قارەمانان هەر ئەبێ سەرەست بژین
میللەتێ لاوی لە رێگە سەرەخۆبی نیشتمان
بیتە بەرسیداره بێ ترس دەم بەخەندە و پیکەنێن
قەومی و نامری ئەژی با دۆژمانی هەر شەق بەری
ساحبی رۆلێ نەبەرەدە خاوەنی عەزەمی مەتین)

جگە لەمە بیکەس وەکو نیشتمانپەرورێکی راستەقینە بروایەکی نەگۆری هەبوو
بەبرایەتی گەلان و یەکیتی خەباتیان لە ئاشتی و ئازادی و دیموکراسی بەتایبەتی یەکی بوو
لە لایەنگرە راستەقینەکانی برایەتی کورد و عەرەب و هەمیشە لەو بێرەدا بوو کە ئەگەر
ئیمپریالیزم و کۆنەپەرستی نۆکەری لەناو نەهێلترین بناخەیهکی مێژوویی بۆ ئاشتی و
خۆشی پتەو فراوان هەیه لە نێوان نەتەوێ کورد و عەرەبدا بۆ ئەوێ کۆشکی پیکەوه

ژیانیتکی پر کامهرانی و نازادی و وهک یه کمان بۆ له سههر بنیات بکری و ههر بهم سههرنجه فراوانه پر برابتهتی و هیوایه ئەم شیعهرانهی که به بۆنه ی راپه رینه پیرۆزه که ی کانوونی دووه می (۱۹۴۸) هوه و تویه تی:

ئەم عیراقه خۆشه و یسته خاکی گۆل و گرون بوو به خوین
تا ههقی دهسگیر نه بی لهم خوینه دهس هه لئاگری
گۆله ی که وته لیژی باوی ئیستعمار نه ما
هیچ که سیک ئیتر به زورنا و ته پللی ئەو هه لئاپه ری

داخی به جهرگ بیکهس نه ژیا تا بیینی چۆن قسه کانی هاته دی و گه لی عیراق دهستی له خوینی نازادی و شه هیدانی هه لئاگرت تا گه یسته سه ره خوپی و نازادی و داموده زگای زولم و ئیمپریالیزم و نوکه رانی تیکومه کان دا، لاشه ی خوین خو زانی گه ل و سه رانی حوکمی و بۆگه نی پاشایی هه پروون به هه پروون کرد له خاکی پاکی خو بان گۆریچه یه کیشی پی پیس نه کردن. داخی به جهرگ بیکهس مرد، چاوی بهم نۆیه ری خه باتی یه کگرتوی کورد و عه ره به نه که وت که یه کچی له ئامانجه کانی جیبه جی کردنی مافه نه ته وایه تیبه کانی کورده له سنووری عیراقدا. ئەو مافه نه ته وایه تیانه ی (بیکهس) ی نه مر به درێژایی ژیا نی خه باتی بۆ ئە کرد.

دوا شیعی بیکهس لهو نمونانه دا که باسمان کرد ناچارم ئە کات که سه رنجتان راکیشم بۆ لایهک که رهنگه لای هه ندی کهس هیچ په یوه ندیبه کی به بیره وه ری بیکه سه وه نه بی ئە ویش ئەو شیعه ریبه تی که ئە لی:

(وا گۆله ی که وته لیژی باوی ئیستعمار نه ما
هیچ که سی ئیتر به زورنا و ته پللی ئەو هه لئاپه ری)

ئەم رایه ی بیکهس لهم شیعه رییدا ده ری بریوه یه کیکه لهو رایانه ی له دوا ی راپه ری نی کانوونی دووه می (۱۹۴۸) له ناو نیشتمانیه کانا بلاو بووه وه و، له میتشکی زۆریاندا به جۆریکی له بن نه هاتوو جیگیر بووبوو.

بیکهس وهکو شاعیریک په یوه ندیبه کی توند و نه پساوه ی هه بوو له گه ل هه میسه ده ری بیروباوه ری و دارێژه ری نازار و ناواتی هه موان بۆیه شیعه ره کانی له هی هه موو شاعیریک که زیاتر و زۆتر بلاو ئە بووه وه به ناو خه لکا، ئەو خه لکه ی که ئەو شیعه رانه سکالای ده ردی دل و ناوینه ی هیوا و ئامانج و ده رخه ری بیر و باوه ری بوون.

ئوه ی وام لی ئە کات له سه ر ئەم شیعه ره بدویم ئە وه یه که وه کو هه موومان به چاوی خو مان دیان زۆر به هه لئا چوو بووین له م رایه دا و دوژمن وا گۆله ی نه که وتیوه لیژی وه کو ئیمه به بیرماندا ئە هات و له ئە نجامی ئەم دوژمن به که م زانی و خو به زل دانانه دا گه لی عیراق به کورد و عه ره بیبه وه دو چاری ده رد و نازار و کوشتن و گرتنیکی زۆری وابوو که بۆ ماوه ی ده سا ل خسته یه وه ژیر چنگی ئیمپریالیزمی خوینمژ و نوکه رانی نیشتمان فرۆش. ئەمه وامان لی ئە کات که به وه پری هیز و توانامانه وه بچین به گژ ئەم چه شنه خو به زل دانان و دوژمن به که م زانی نه بی جیبه به تاییه تی دوا ی ئە وه ی سه ره تای کاره نا په سنده کانی ئیمپریالیزم و نوکه رانی ده رکه وت و بۆی روون کردینه وه که ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی وا به ئاسانی له ناو نا برین و له شکانیا نا گلاوتر و پیستر و بی ویزدانتر ئە بن بۆیه پیویسته له سه رمان، له سه ر هه موو هاو بییریکی بیکهس، له سه ر هه موو هاو نیشتمانیکی خه باتکار به وه پری نا گاداریبه وه نا گاداری هه موو جووله و کاریکی ئیمپریالیزم و نوکه رانی بیت پیویسته له سه ر هه موو هیزه نیشتمانیه کان به وه پری وردی و راستیبه وه ته ماشای هیزی خو مان و هیزی ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی بکه یین و هه رگیز ماوه نه ده یین که پیاله ی سه رکه وتن مه ستمان کات و دوژمن که وه کو ماری که سیره یه به مردوو بی کیش بزانیین! به مه ئە توانین له هه موو شتیکی تر زیاتر نرخ بده یین به بیره وه ری (بیکهس) ی شاعیری خه باتکاری کورده واری.

ئیتیر بژی یادی شاعیری نه مری کوردا یه تی (بیکهس)

شهرهف

بیتکەس و بەختیار زۆبەر کردووێانە بە کوردی وشە یە کە گەلێ تیرە لە ئادەمیزاد هاواری پێتوێ ئەکا، بەلام گەلێکیان لە مانا راستەقینە کە ئاگادار نین، دەستە یەکیان، لایان وایە شەرەف ئەوتە لە دروست کردنی کۆشک، بێتکردنە وە ی خانوو، رازاندنە وە ی دیوار، ژووری نۆکەری و دەس و پێتوێند، پەیاکردنی ئەسپ و سواربوونی گالیسکە یە.

دەستە یەکی تریان لایان وایە شەرەف ئەوتە لە بەرکردنی جلی نایاب و خۆ رازاندنە وە بەخشل و زێرە، کە دارژابی بە بەردی وەکو ئەلماس و یاقوت و زمروت و وینە ی ئەمانە. دەستە یەکیان وادیت بەبیربانا کە شەرەف ئەوتە لە دەست کەوتنی هەندێ لەقەب وەکو بەگ و پاشا یاخۆ لە و مەدالیانەدا کە پێت ئەلێن نیشان و بەو ناوە زل زلانیوێ کە هەیانە وەکو یە کەم لە فلان پۆل، دووێم لە فلان پلە جا چاوت پێ ئەکەوێ گەلێ پیاو مالتی هاوڕیتی خۆی تالان ئەکا، یا مالتی خزم و نەتە وە ی یا هی هۆزە کە ی و هاوالتییەکانی ئەدزی، بۆ ئەوێ بەم مالتە حەرمانە کە چنگی کەوتووێ کۆشکیک دروست بکا، یا خانوویە ک بێتد بکاتە وە ی مالتیک برازینیتە وە کە دەورپشتی بەنۆکەر و پاسەوانی بۆ دابنێ لە خزمەتکار و واتنێ ئەگات بەو گەورە یی و شانازی پێتوێ بکا بەسەر هاوڕیکانیا و، وادیت بەبیربانا کە گەیشتووێتە پایە یە کەس نایگاتن، خۆی بەم ئەحوالە ی خۆی ئەلێت (شەرەفدار) و لای وایە گەیشتووێتە مانا راستیە کە ی. هەندیکێ تریش هە یە شە و نەخونی ئەکیشی و رۆژگار ئەبێت بۆ دۆزینە وە ی هۆبە ک بۆ ئەوێ لەقێک لە و لقانە ی دەس بکەوێ، یا مەدالیایە کە ی چنگ بکەوێ، یا بەرگیکێ رەنگا و رەنگ، ئیتر ئەو هۆبانە ی هەموو بەلاوێ پەسندە هەرچیبە ک ئەبێ بێ، یا نیشتمانە کەشی پێ وێران بێ، یا هۆزە کە ی پێ زەبوون بێ، یا هاوالتیەکانی پێ پارچە پارچە بێ، لای وایە ئیتر گەیشتووێتە (هەرە چلێ بەرزی شەرەف).

ئیمە ئەبێن ئەم خە یالاتانە هەمووی لەجیبی راستی جیگیر بوو لە میسکی گەلێ کەسدا بەلام لامان وایە چاوی راستی کوێر نەبووێ لە عاستیان، ئەوان خۆبان کوێر کردووێ بۆ بەجیتهانی ئامانجیان و لەریتی راستی لایان داوێ.

چی پێ ئەگات و بەچی ئەبێ ئەوێ شانازی بە کۆشک و نۆکەر و کارە کەرەکانیە وە

ئەکا؟ ئایا پێ نازانی ئەگەر بێت و زیاتریش لەوێ چنگ بکەوێ کە بەبیربانا دیت خۆی هیچ سوودیکێ لە کەمال وەر نەگرتووێ و، ئەو هەموو شتانە کە پە یای کردووێ بەخویش و بێگانە و دوورە لێی و هیچی پێ ناپێت لە و دەردەسەرە یە زیاتر کە بۆی کیشا و، ئایا نابینی ئەوانە ی گەیشتووێ ئەو پایە و بێتد تریوێنە و، چە پەگەرد هەمووی لە چنگ دەرهێنان، هەر ئەوێ یان بۆ ماوێتە وە بەو خورپوش و سەر و سیمایە وە کە بویان، ئەگەر لە کە مالتی ئینسانی بێ بەهەر بووبن چوونە تە ریزی دەستە ی بێ ریزیوێ لە هیچ دل و دەروونیکاً جیگایان نەماوێتە وە.

چی پێ ئەبێ ئەو کەسە ی شانازی بەخشل و جە کە یە وە ئەکات، ئەگەر ئەوانە ی لەبەر دابکە ندریت و بەرووتی بێتیتە وە ئەگەر خۆی خاوەنی کردووێ بەرزی بەنرخ و خاوەنی جوانی پێتگەیشتن نەبێ، ئاخۆ سوالکەرە رووت و قوتەکان لە ریزی یە کە نین؟ ئایا پێ نازانی ئەو کەسە ی دلخۆشی خۆی ئەداتە وە بەخۆ هەلکیشان، هەمیشە لەگەل تیاروێ و ئافەرەتی خراپا لە کۆریتکا دین و دەچن؟ چی پێ ئەبێت ئەوێ بەرۆتە کە ی ئەنازی و بەمەدالیایە یایی بوو، ئەگەر لە پێش ئەوێ دا بگاتە ئەو مەدالیایە وە بێتد بێتە وە بۆ ئەو رۆتە یە، لەسەر ئەحوالیک نەبووبێ بەگەر وە زانرابی یا پێ گەیشتیتکی نەبووبێ بەگەر وە ژمیررابی، رەنگە لێی دابکە نریت ئەچیتە وە دۆخی ریسوایی جارانی؟ گریمان بەو لەقەب و نشانە ی کە هە یە تی لای هەندێ نادان حورمەتی بگیری، ئایا ئەو حورمەتە لەبەر لەقەبە کە یە یا لەبەر خودی خۆبەتی؟ کە و ابو دياره ئەمە وینە یە کە ئاشکرایە کە هیچ دەخلیکێ بەسەر نەفسی خۆبە وە نییە.

بەلێ ئەو لەقەبە بەنرخانە ئەوێ نە هە یە بەرادە یە ک سەری پیاو بێتد بکاتە وە، کاتن لە پێشە وە ئیشیکێ کردبێ کە هەموو کەس گەواهی بۆ بدا کە ئەو ئیشە ی شەرەفدارە و، ئەو لەقەبە بەلگە ی ئەو ئیشە بەشەرەفە بێت، بە پێچە وە نە ی ئەوێش تووشی شکاندن و بەدناوی ئەبێ ئەگەر پێشە کی ئیشیکێ کردبێ خەلکی بەناشرینی بژمیرن، جا ئەو مەدالیایە یا ئەو لەقەبە ئەبێتە سەر روشتە بۆ ئەوێ خاوەنە کە ی چی دەس کەوتووێ یا ئەبێتە نیشان بۆ ئەوێ چ خراپییە کی لێ روودا وە.

سەرنج دە و ورد بەرە وە ئەو (عثمانی غازی) یە کە دوشمنەکانی ناویان نا بە (شیری شەرکەر) گەیشتە رۆتە ی لەقەبە ی پێ بەخشا و چووێ پایە یە کی بێتد لەناو دەستە ی پیاوێ گەرەکانی حکومەتە کە، پاش ئەوێ گیانی خۆی هاویشتە گێژاوی مردنە وە بۆ پاسی

هۆزه‌که‌ی و هه‌ولێ دا بۆ بلندکردنه‌وه‌ی ئایینی خۆی، به‌رهنه‌نگیک که دۆست و دوژمنی خۆی دانیان پیا نا (هه‌ندیکیش له پیاوه گه‌وره‌کان له‌ناو ئیسلا‌ما له‌قه‌بی به‌رز و نایابیان یه‌ به‌خشاوه، له‌بری ئه‌و ئیشانه‌ی که کردوویانه بۆ پێش‌ه‌وه‌ی سوپای دوژمنه‌کانیان، تا‌کو ئه‌و حکومه‌ته بی‌گانه‌یه‌یان له ولاته‌که‌یا نا جی‌گیر کردووه، ئیستاش زۆری موسولمانان هه‌ول ئه‌ده‌ن و کۆشش ئه‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی شتی‌ک بدۆزنه‌وه و ده‌ریان په‌ریتن و له‌و حاله‌ ڕزگار بن).

جا ئه‌و جی نیشانه له کوی که به‌سنگی عثمان پاشای غازیبه‌وه بوو له‌گه‌ڵ ئه‌و جی نیشانه‌ی که به‌سنگی ئه‌و ته‌فره دراوانه‌وه‌یه، وا ئه‌زانم به‌ته‌ماشاکردنیتکی ئه‌م دوو جی‌یه لیت ئاشکرا ئه‌بێ که نیشانی شه‌ره‌فدار ئه‌بێ به‌و فرمانه به‌رزوه که به‌لگه‌یه بۆ ئه‌و و، بێ نرخیش ئه‌بێ به‌بێ نرخ ئه‌و فرمانه، چ شتی‌ک ئه‌و گومرایانه‌ی له‌خۆ بایی کردووه؟ ئایا نازان ئه‌و به‌رگانه‌ی خه‌ت خه‌ت و خالخال کران به‌خوین و په‌نگا‌وره‌نگ کران به‌جوانه‌ردی، ئه‌وه‌یه ناوی چاکی پاراستووه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی و نابریته‌وه و، شویتیتکی گه‌وره‌ی دروست کردووه که له‌ناو ناچ؟ ئه‌وانه‌ی له‌ ڕی هه‌ول و کۆشش که بۆ بلندی هۆزه‌که‌یان داوه له‌ خوینی خۆیان تلاقه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌ن که باسیان کرا به‌ترس و سه‌ماوه گوتیان لێ ئه‌گیر و، له‌ هه‌موو دلێکا پایه‌بلندیان جی‌گیر بووه، ئایا نه‌یان بیستووه ئه‌وانه‌ مردوون له‌ کون و قوژنی زبندان و ژبانیان کۆتایی هاتووه له‌ تاریکی به‌ندیخانه‌دا له‌ پیناوی حه‌قیکی داگیرکراو، یا بۆ پاراستنی گه‌وره‌یه‌ک که بووبیت ئه‌وانه‌ن ناویان بلند بۆته‌وه و گه‌یشتوونه‌ته ئاسمان ناویان به‌سه‌ر گشت ناویکا به‌رز بۆته‌وه.

وا ئه‌زانم ئه‌وانه‌ی که له‌ ژووری کۆشکی بلندیان بوون و ته‌ماشای باخ و بیستانه‌کانیان ئه‌کرد و ئه‌یان‌روانیه‌ خه‌لکی له‌سه‌ر بانی کۆشکه به‌رزه‌کانیان‌ه‌وه، ژبانی خۆیان ڕائه‌بوارد به‌خۆشی ده‌ست که‌وتنیا‌نه‌وه باسیان کۆتایی هات و، له‌ ژبانیان هه‌یچان ده‌ست نه‌که‌وت ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که له‌ چواری‌واری ماله‌که‌یا نا بوویانه. هه‌یچ جیا‌وازییه‌کی ئه‌وتۆی نییه له‌گه‌ڵ ئه‌وانا ئه‌وانه‌ش که جله‌وی ناز و نیعمه‌تیا‌ن ڕائه‌کیشا و جلی ئاوریشم و دیبا‌یان په‌یا ئه‌کرد هه‌موو ڕۆیشتن به‌خۆیان و جلیان‌ه‌وه، پاشه‌وپاش چوونه‌وه بۆ ئه‌و جی‌یه‌ی که لیبی هاتبوون. نازان‌ریت که‌ی هاتوونه‌ سه‌ر ئه‌م زه‌مینه و که‌ی کۆچیان لێ کردووه.

ئایا بیستراوه که‌سی‌ک ناو بیری‌ت له‌ناو خه‌لقا و بلین ئه‌مه نیشانی‌کی وای وه‌رگرتووه

و گه‌یشتووته په‌له‌یه‌کی به‌رز؟ نا: به‌لام ئه‌لین تی‌گه‌بی‌وو ئیشی کرد، به‌خشی و له‌ناو برد، بلندی کرده‌وه وا داینا، تی کۆشا و به‌ره‌ه‌ستی کرد، له‌ناو برد و هه‌یشتیه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و ئیشانه‌ی که هاوتایی ئه‌مانه‌ بکات و شوینی بمین، ئه‌گه‌ر باسی ئه‌سه‌که‌ده‌ری گه‌وره بکری‌ت ئاخۆ به‌دلا دیت که کۆشکی بووه یا نا؟ چ شتی‌ک هه‌یه بگه‌ریت بۆ کرده‌وه‌ی ناپلیونی به‌که‌م له‌ شوینی ئه‌و کۆشکه‌ی که تیا دانه‌نیشت یا له‌و جله‌ شر و شیتالا‌نه‌دا که له‌به‌ری ئه‌کرد، ئایا گه‌وره‌کانی دنیا به‌خانووکردن و خۆ‌رازانده‌وه و ناز و نیعمه‌ت گه‌یشتوونه‌ته پایه‌ی بلندی شه‌ره‌ف یاخو به‌گه‌وره‌یی و ولات داگیرکردن و سه‌رکه‌وتن و زه‌ب و زه‌نگ چنگیان که‌وتووه؟ هه‌ندیک به‌خه‌و خۆش ته‌فره‌ی خواردووه و بایی بوون به‌خه‌یالات و، ده‌ست درێژیان کردووه له‌ ئیشی نیشمانه‌که‌یا نا، ئه‌و شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی به‌ بلندی که‌ بوویه‌تی فرۆشتوویانه به‌و ناو و ناتۆرانه‌ی که بۆ هه‌یچ دانه‌نراون و وا تی گه‌یشتوون ئه‌گه‌رچی دلێان باوه‌ری یی نه‌کردووه که گه‌یشتوونه‌ته شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی له‌ پاش ئه‌مه که زانیویانه ئه‌و روتبه و نیشمانه له‌ سنووری خۆی تی‌په‌ریوه و چنگ ناکه‌س که‌وتووه. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بێن و گوێ بگرن له‌وه‌ی که به‌دلێان دیت و له‌و سه‌رزه‌نشانه‌ی دلێان پیا‌یان ئه‌کات و چاو بگین و به‌چواری‌دووری خۆیان و ته‌ماشای ئه‌وانه‌ بکه‌ن که ده‌وری داو، ئه‌وسا ئه‌زان له‌ پێشترین جی سووکترین شوینی به‌دناویان و، خۆیان هه‌ست ئه‌که‌ن که له‌ مه‌عنای شه‌ره‌ف به‌هه‌له‌ چوون و، تی ئه‌گه‌ن له‌ ڕی راست لایان داوه و دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه ئه‌گه‌ر یی بزانیان ولاته‌که‌یا نا توشی چ چورتیکی گه‌وره‌ بووه و، چ به‌نده‌گی و شوریه‌یی‌ه‌ک ئالا‌وته نه‌ته‌وه‌کانیان‌ه‌وه، به‌رگه‌ په‌نگا‌وره‌نگ و مه‌دالیاکانیان توپه‌دا و به‌رگی په‌شیان ئه‌پۆشی و به‌کۆمه‌ک له‌سه‌رخۆ ئه‌گه‌ران بۆ دۆزینه‌وه‌ی شه‌ره‌فی راسته‌قی‌نه.

شه‌ره‌ف راستیه‌که ئاشکرا و دیاره که ئایین نیشانی داوه و بی‌ری زانیانی زه‌مین سنووری بۆ داناوه، ره‌وا نییه هه‌یچ که‌س له‌ ئاده‌میزاد دوو دل بێ له‌ تی‌گه‌یشتن (مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بێ که یه‌زدان دلێ ره‌ش کردبێ و په‌رده‌ی تاریکی به‌سه‌ر چاویا کیشابێ).

شه‌ره‌ف جوانی پیاوه، هه‌موو لیبی ورد ئه‌بیته‌وه، بی‌ر و خواهشی دلان رووی تی ئه‌کا، جوانیه‌یه‌که وینه‌ی له‌به‌ر چاو و دلان خۆشه‌ویسته، رووناکێ ئه‌و جوانیه‌یه‌ش ئیشیکه که خاوه‌نه‌که‌ی بی‌کا و شویتیکێ جوانی یی له‌ناو هۆزه‌که‌یا، یا له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی هۆزه‌که‌یا، یا تی‌کرا له‌ناو گشت ئاده‌میزادا وه‌کو ڕزگارکردن له‌ جورتم، یا ده‌رخستن و لابردنی نه‌زانی، یا ورپا کرده‌وه بۆ داواکردنی حه‌قیکی داگیرکرا‌یی، یا ورپا کرده‌وه له‌ هه‌ل ئه‌نگوتن، یا

بیدارکردنه وه له بئ هۆشی، یا رڤ نیشاندان بۆ چاکه یه کی گشتی، یا پاراستن له خراپه یه ک دلته نگه له دوا بئ، یا له ناو بردنی کرده وه ی ناشرین یا بئ رووناک کرده وه، یا هینانه به ره مه می به ک قسه بی و تازه کرده وه ی دۆستایه تی، یا سه ندنه وه ی هتیزیک و رزگار کردنی له بئ ده سه لاتی، یا هاندان بۆ تازاییه ک .

که و ابوو که سیک ته گهر ئیشی کی کرد و شو تینی کی بوو له وانه ی که و تمان ته وه (شه ریف) ه با له ناو زنج و ژیر گه لا دارا دانیشتی و جله کۆن و خه رقه شری له به رابی و سه وزایی ده شت و خوارده مه نی بیته و شه و له سه ر گلی هه ژاری رۆژ بکاته وه و به رد بکا به سه رین و سه ر به هه موو دۆلتیکا بکا و، هاتوچۆ بکا له به رزایی و نشیویدا، ته مه خشلتی کی هه یه له کرده ی خۆی، جوانییه کی هه یه له پیگه یشتن، په ونه قیتی هه یه له که مالی، رووناکییه کی هه یه له تیکۆشی نی، ته وانه ی هۆشیان لی گوم بووبی و دلایان په ریشان بئ رووی تی ته که ن، خاوه نی بی ری ورد ته یانسان و روویان لی وه رناگتیرن، کۆمه لی دلانی پاک و ناواره ده وره یان لی ته ده ن و لیتیان جوئی نابنه وه، له و گیانه ی کۆشکی بلند و ژووری په نگا وره نگ دیمه نی جوان جوان و جوانی پر له رووناکی و پرشنگی دره خسانی هه یه، وشه ی پیروزی روو له و ته کا ئیشی جوانی شی بلندی ته کاته وه بۆ به رزترین به رزی، ژبانی کی پیروزی هه یه له ولاتا و شکوهی کی دره خسانی هه یه له چاوی گه ردوونا (ته وانه ی که تی ته کۆشن با بوشتی و تی بکۆشن).

به لی زۆر جار قسه ی ناشرین و سه رزه نشت رووی تی ته کا له لایه ن ته وانه ی که دل و ده روونیان بیسه، پلار و توانجی تی ته گرن و لۆمه یی ته که ن، خونچه ی کردار و گوپکه ی دره ختی باخه که ی له به ر چاویان جوان نانوتنی، چونکه له تیگه یشتنی ته وانه ی دووره و عجائبه له لایان له به ر ته وه ی هینده به سه ر ته و شته ناشرینانه دا که وتوون که خۆیان به شه رده ی ته ژمبیرن و به گه وره بی ته زانن، ئیمه ش باسمان کرد که چۆن تایی ناشکرای کرده وه له گه ل بی ری تیگه یشتووان، ته وانه وه کو قالۆنچه وانه که له بۆنی گو ل رانه کا و ته چیتته ناو شتی بۆگه نه وه، هه یچ به دووری مه زانه ته وانه ی که کرداریان جوان نییه گالته بکه ن به زانای ئیشکه ر، یا بیه ویت زبانی پی بگه یینی، ته وه ی که هه یچ که س نایناسی، به لام گالته به خۆیان ته که ن و زبان له سوودی خۆیان ته ده ن، گه ردوون ته وه ند ه ماوه یان نادات له و کویره وه ریه دا که تیی که وتوون بگه ر خۆشیان خۆیان ناگرن ته گه ر میوه ی کرداری هاته به ر به کۆمه ل رانه که ن بۆ چینی و به شی ته وه شی لی ته ده ن که زبانی پی گه یاندووه، ئیتر هه یچمان له بارا نامینی مه گه ر هه ر سوپاسی ته وه بکه ن که ته و دره خته ی ناشتووه و

چاودیری به ره که ی کرده وه، هه رچه ند ه له وان خوارتر بئ له و شته پر وپوچانه دا که نرخه نییه لای پیای تیگه یشتوو جا له تۆله ی ته و ئیشه خراپانه دا که کرده و یانه هه یچمان بۆ نامینیتته وه ته نیا ته وه نه بی که له کرده ی خۆیان په شیمان بینه وه و خه می خراپی خۆیان بخۆن و و دلته نگ بن به دل کاتی به خراپی خۆیان بزائن و به ته وای له که م و کورتی خۆیان بگه ن.

ته ته وها چاودیری یه زدانی پاک ته م گه وره یییه ته به خشی به خاوه نی ئیشی پیروژ هه تا زیندووبی، کاتی که رۆژی ژبانی له ئاسوی ته م گیتیییه وه گوم بوو، ته و پرشنگی رووناکییه ی ناشاریتته وه که ساریژی کرده وه به سه ر ته ستیره ی ری نیشاندەر و مانگی شه ی چارده دا، به لی ته مریت و ته چیتته ژیر په رده ی نه مانه وه به له ش به لام هه میسه له دلانا ته مین وه به زمان باسی ته کری، زیندووه لای خوا، خوارده مه نی ته دریتی، ژبانی ته و شیرینترین ژبانه (و ته بی تاده میزاد بۆ ته م جو ره فرمانانه هه ول بدا و تی بکۆشی)

* له گو فاری (عروه الوثاق) ی جه ماله دینی ته فغانی و شیخ محمه د عه بده وه وه رگتیره وه .

خه‌یال له‌گه‌ل کرده‌وه‌دا

له‌ عه‌ره‌بیبیه‌وه‌ فایه‌ق بیکه‌س کردوویه‌ به‌کوردی ژنیکه‌ له‌سه‌ر میزی نان خواردنی ئیواره‌ له‌گه‌ل می‌ده‌که‌یا دانیشتبو، زۆر عاجز و هیلاک، می‌ده‌که‌ی وتی: ئەم ئیواره‌یه‌ بۆچی وائه‌که‌ی؟ وتی به‌ده‌ست ئەم منالانه‌مه‌وه‌ هیلاک بووم، به‌م رۆژگار ده‌نگم له‌گه‌لیان یه‌ت و لییان ئەده‌م بۆ ئەوه‌ی تۆزی واز له‌ شه‌ره‌شه‌ق بیین به‌لام هه‌یج گویم لێ ناگرن (به‌راستی سێ مندالی زۆر نار‌حه‌تی هه‌بوو، دوو کور یه‌کیکیان شه‌ش سال ئەوی تریان پینج سال له‌گه‌ل کچیکێکی چوار سالی‌دا). له‌گه‌ل ئەوه‌شا که‌ دایکه‌که‌یان له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ لییان تووره‌ ئەبوو، لیبی ئەدان، ئەی ترساندن به‌لام ئەوان له‌ زرمه‌ زلیتی خۆیان نه‌ئه‌که‌وتن که‌چی که‌ ئیواران باوکیان ئەهاته‌وه‌ کش و مات دانه‌نیشان.

ئینجا که‌ ژنه‌ ئەم سکا‌لایه‌ی لای می‌ده‌که‌ی کرد، می‌ده‌که‌ی پیتی وت هه‌موو خه‌تای خۆته‌، تۆ له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ له‌گه‌لیان ئەلیتیت سیوایان بۆته‌وه‌، تۆ گوئی بگره‌ مه‌قاله‌یه‌کی تازه‌ له‌ باب‌ه‌ت ته‌ریبه‌وه‌ نووسراوه‌ بۆت به‌خوینمه‌وه‌، ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌:

(مندال دانه‌نراوه‌ بۆ دایک و باوک که‌ به‌هه‌وه‌سی خۆیان هه‌لی سوپین به‌لام مندال دانه‌وه‌ بۆ ئینسانیه‌ت و نیشتمان وه‌ یاخود ئەبێج مولکی نه‌فسی خۆی بیت).

لیرده‌ا سه‌ری هه‌لب‌ری به‌ژنه‌که‌ی وت: چاوت لیبیه‌؟ ئیستا ئەم سێ منداله‌ نه‌دراون به‌ئیمه‌ که‌ به‌هه‌وه‌سی خۆمان له‌گه‌لیان بجوولیننه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ریه‌که‌ شه‌خسیه‌تیکێ هه‌یه‌، ئنجا ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌خویندنه‌وه‌: (زۆر جار دایک ئەبیت به‌هۆی ئەوه‌ که‌ مندال له‌ دایک و باوک ببیزری چونکه‌ دایک له‌ قانونی ته‌بیعه‌ت سه‌ر ده‌رناکا، هه‌موو جارێ منداله‌کان هه‌پس ئەکا له‌ ژووره‌وه‌ نایه‌لی بچنه‌ ده‌ری به‌هه‌وه‌سی خۆیان یاری بکه‌ن و رابوین و خۆیان به‌دووی قانونی ته‌بیعه‌ت‌دا بپۆن!!).

لیرده‌ا می‌ده‌که‌ی وتی: گویت لیبیه‌ به‌ته‌بیعه‌ت ئەبیت مندال یاری و گالته‌ بکا چونکه‌ به‌یاری و تاقی کرده‌وه‌ و غه‌له‌ت کردن فیر ئەبێ.

ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌خویندنه‌وه‌:

(ئەبیت واز له‌ مندال به‌یترێ که‌ خۆی هه‌مووشتییک تاقی بکاته‌وه‌، نابێ نه‌یه‌لن یاری بکا چونکه‌ به‌ یاری کردن توانای خۆی ده‌ره‌خا و پێ ئەگا، لیرده‌ا می‌ده‌که‌ی ویستی ئەمه‌

بۆ ژنه‌که‌ی لیک بداته‌وه‌ به‌لام که‌ روانی ژنه‌که‌ی خه‌و ئەبیاته‌وه‌ پیتی وت: باش بوو به‌شی زۆرم بۆ خویندیه‌وه‌، خۆشت به‌یانی ته‌واوی بکه‌. ئیتر له‌مه‌ولا له‌م مندالانه‌ تووره‌ مه‌به‌ و ازایان لێ به‌ینه‌ به‌ئاره‌زووی خۆیان بجوولیننه‌وه‌ چونکه‌ به‌وه‌ شه‌خسیه‌ت په‌یدا ئەکه‌ن. بۆ به‌یانی پاش نیوه‌رۆ که‌ پیاوه‌که‌ هاته‌وه‌ ته‌ماشای کرد ده‌رگای باخچه‌که‌ له‌و دیوه‌وه‌ به‌رد و خۆلی دراوه‌ته‌ به‌ر ناگریته‌وه‌. له‌به‌ره‌وه‌ به‌دیواره‌که‌دا سه‌رکه‌وت، که‌ روانی باخچه‌که‌ ویران کراوه‌ و به‌لوعه‌که‌ به‌ردراوه‌ و هه‌وشه‌که‌ بووه‌ته‌ زۆنگاو، زۆر سه‌ری سوپما، که‌ ده‌رگای ژووره‌کانی کرده‌وه‌ روانی هه‌مووی به‌سه‌ر یه‌کا دراوه‌.

به‌یه‌ک جار حه‌په‌سا، سه‌یری کرد نه‌ که‌س ئەبینی و نه‌ ده‌نگ ئەبیته‌. که‌ چووه‌ پیتشه‌وه‌ گوپی گرت تینگه‌یی که‌ ژنه‌که‌ی له‌ ژووری نان خواردندا ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داخراوه‌، هه‌ر هاواری منداله‌کانیه‌تی لیبی بکه‌نه‌وه‌. چووه‌ پیتشه‌وه‌ بانگی کرد چی قه‌وماوه‌ پیم بلتی: وتی: که‌ به‌یانی مه‌قاله‌که‌م خویندنه‌وه‌ و تم ئیتر له‌مه‌ولا له‌سه‌ر ئەم نه‌زه‌ریه‌یه‌ ئەرۆم له‌به‌ره‌وه‌ منداله‌کان هه‌رچیبه‌کیان کرد ده‌نگم نه‌کرد، باخه‌که‌یان ویران کرد، ژووره‌کانیان دا به‌سه‌ریه‌کا، ده‌رگای ئەم ژووره‌شیان له‌سه‌ر من داخست.

وتی: ئەی کلبله‌که‌ له‌ کوپیه‌؟ ژنه‌که‌ وتی: ره‌نگه‌ له‌گه‌ل خۆیان بر‌دبیتیان. پیاوه‌که‌ به‌راکردن چوو به‌شوینیانا که‌ روانی وا له‌سه‌ر کۆلانه‌که‌دا به‌شوینی ئۆتومبیلی ئاورشینه‌که‌وه‌ن هه‌موو له‌شیان ته‌ر و قوراوی بووه‌. رایکیشانه‌ ماله‌وه‌ که‌ روانی کلبله‌که‌ له‌ گیرفانی گه‌وره‌که‌دایه‌، ده‌ری هینا، پیتی وتن: دایکتان بۆچی هه‌پس کردووه‌؟

وتیان: ئیمه‌ دز دزیننه‌مان ئەکرد، ئیره‌ پرپوو بوو له‌ دز و پۆلیس له‌به‌ره‌وه‌ که‌ دایکمان هه‌یجی لێ نه‌یه‌ ده‌رگامان له‌سه‌ر داخست. وتی ئەی ئەم ماله‌تان بۆ وا لێ کرد؟ وتیان ئەی دز له‌ کوپوه‌ راکا و پۆلیس چۆن شوینی که‌وی؟ ئنجا می‌ده‌که‌ ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ و ژنه‌که‌ی سه‌یرتیکێ می‌ده‌که‌ی کرد و سه‌یرتیکێ منداله‌کانیشی کرد، می‌ده‌که‌ی سه‌ری داخست وتی: هه‌یج نالیم، حه‌قته‌، ئەبیت ئەو عالمی که‌ ئەم نه‌زه‌ریه‌یه‌ی نووسیوه‌ خۆی مندالی نه‌بیت خه‌یال و نه‌زه‌ریه‌ له‌ کوئی؟! کرده‌وه‌ له‌ کوئی!.

دوو کوزراو له پیناوی شوودا

فایهق بیکهس له عهره بیبهوه کردوویه به کوردی دوینیی شهو به درپژایی شهو خهوم لی نه کهوت چونکه له ههر چاو لیک نانیکما نالیه کی پر ئیش که له دهروونی ژنیکی کهساس و بی دهره تان کهوا به دهم ئیشیکی زوره وه بتلیته وه نه هاته دهری، رای نه په راندم، به بانی زوو که رۆژ بووه وه چوممه نه و ماله کی کهوا به تهنیشتمان وه بوو و نه و دنگه کی لی نه هاته دهری که روانیم ژورویکی تاریکی بچوویکی تیا به و له و ژوره شا تهنها جیگایه کی هه ژارانه پاخرا بوو، ژنیکی نه خوشی رهنگ زهردی له سهر راکشابوو. به هیواشی چوممه پیشه وه به لام نه و ههستی منی کرد و چوممه لایه وه گویم له نوزهیه ک بوو وتی (ئاو)، ههرچونیک بوو چوریک ئاوم بو پیدا کرا و کردم به دهمیا، باش بوو به وه نه ختیک ده می هاته گو، پیم وت: چیت لی قهوماوه زوو پیم بلتی!؟

به دهنگیکی هیواشی پچر پچر وه کو له گیانه لا و ابی: باوکم دامی به شوو، به پیاویکی له ژن بیزار، ژن زوره پهنر، ناخیکی هه لکیشا و وتی ناخ، له کچ به شوودانا خوزگه پرسیاریکیان به کچه خوی نه کرد، من نه گهر نه مه م نه زانی له پیش نه ودا که به زوره ملی باوک و برا بدهن بهم پیاوه ههر شووم نه نه کرد، ته رکی دنیا م نه کرد و نه بووم به راهبه. به لام چی بکه م ناچار بووم په سندم کرد. له نه وه ل رۆژدا هات به پیرمه وه وه کو میردیک کی دل سوژ و له گه لما زور رووخوش و دم به پیکه نین بوو، ههر به و رووخوشی و پیکه نینهش له دوا پیدا تو قاندمی، ته راندمی. وه کو چون شیر به پیکه نین نیچیره که کی نه تو قینیی ئیتر زوری بی نه چوو وام لی هات ههر چاوه پیتی نه وه م نه کرد که کی جیا بیته وه؟ نه وه نده درپژه کی نه کیشا نه و ژنیکی تری هینا و منی له بیر چوو وه. منیش له گه ل کچه بچکوله که ما بیکهس و هه ناسه سارد مامه وه. به لام ناچار شانم دایه بهر نه م خه م و خه فته و کویره دهریه چونکه ههرچه ند سهرم نه برد و سهرم نه هینا شتیکی وام نه دوزیه وه که خومی پی رزگار بکه م نه وه نه بی کچه که م هه لگرت و چوممه وه مالی باوکم له ویش که روانیم باوکیشم که وتوو به دهم دهره وه نه تلیته وه خو که چاویشی به من کهوت نه وه نده کی تر دهردی گران بوو هه روا دوو رۆژی به سهره نه رۆی کۆچی دوا بی کرد.

ئینجا زانیم له نه زه لدا فه له ک چه ند رۆژیکی تاریک و ناخوشی له چاره م نووسیوه، به لام نازانم که کی نه برپیتنه وه، چی تریشم به سهردی، به م په نگه کهساس و بی دهره تان

مامه وه ناچار هانام برده بهر باوکی کچه که م که هیچ نه بی له بهر خاتری کچه که کی بمانژی نه نی و هومان نه خاته بهر بیگانه به لام بی سوود بوو گوئی لی نه گرتم.

به زور دهستم کرد به گوره کی چنین تا بتوانم نه و کچه بچکوله یه به خیتو بکه م به لام ته ماشام کرد نه ویش بی که لکه نجا دهستم کرد بهشت فروشتن تا وام لی هات له م دهسته نوینه شه زیاتر هیچ شک نا به م.

له بهر نه وه کی ناچار بووم مانگیک له مه و پیش کاغه زیکم بو میرده که م نووسی، نه م حاله کی خومانم تی گه یاند زور لیتی پارامه وه که رزگارمان کا.

وا له و رۆژه وه چاوم روا ههر چاوه پیتی ره شاییه کم که له سهر ناوه که وه دهریکه وی. شه ویک له م شه وانده له م ژوره تاریکه دا دانیشتبووم کچه که م له باوه شابوو سه بیری رووی پروناکی نه و کچه نازداره م نه کرد وه کو پا پوره وانیک له شه ویک کی تاریکا سه بیری نه ستیره کی قوتب بکا نه وه نده م نه زانی له پر نه و زورداره، نه و بی ره حمه، نه و خوانه ناسه کردی به ژورا و په لاماری دام و کچه که کی له دهست فراندم و روئی. منیش بی کهس و بی دهسه لات، هه ناسه سارد له گریان و هه ناسه هه لکیشان به ولاوه هیچم پی نه کرا به لام نه ویش بی که لک بوو چونکه نه که سیک هه بوو به زه یی به فرمیتسکه کا ما بیته وه و نه به کیک هه بوو گوئی له هاوارم بگری.

ئینجا بو م ناشرابوو که فه له ک به و تیره کی که بو کی دانا بووم و چه ند رۆژیکی بوو خه ریک بوو تیم بگری نه نگا وتی، ههر چونیک بوو نه و شه وه و نزیکه کی بیست شه وی که شم به م حاله وه رۆژ کرده وه ئیستاش نه وه نده هه یه که له م تاریکستانه دا چاوم نه چیتنه خه و کچه بچکوله که م دیتنه بهرچاوه نه گری، هاوار نه کا، بانگم نه کا باوکیشی لیتی نه دا، فرپتی نه دا گوئی ناداتی.

منیش خه ریکم په لاماری نه ده م که رزگاری که م خه بهرم نه بیته وه لام وایه که یا ئیستا یا تاویکی تر نه م دنیا به به جی دیتم چونکه وا گیان گه یوه ته سه ر سنگم به لام ناخ نه م دنیا به به جی دیتم بی نه وه کی که جاریکی تر چاوم به و کچه ناسک و نازداره م بکه ویته وه. نه مانه کی ته واو نه کرد و هه ردوو چاوی کرده وه خه ریک بوو قسه بکا به لام نه یه توانی چاوی پرپوو له فرمیتسک و لیک کی نایه وه منیش که چاوم به م حاله کهوت خو م بو رانه گیرا و دهستم کرد به گریان.

له م ساته دا به م چاوه فرمیتسکاویه وه تارما بیبه کم به دی کرد، که چوممه پیشه وه روانیم

پیاویک وهستاوه کچیتکی بچکۆلهی بهباوهشهوهیه زۆر بهسۆزهوه سهیری ئەکا و کچهکەش وهک مردبێ هیچ ناجولیتتهوه پرسیم تۆ کیتی؟! وتی من میددی ئەو ژنەم، باوکی ئەم کچەم، وتم لەپاش ئەم هەموو دەر و کوێرەهەریه که دات بەم ژنە و ئەم مندالەت لێی دوور خستەوه پەنگه هاتیبی که لیت ببوری، وتی ئەوەتەئەم ئەم کچەم بردوو هەر ئەزیکینیی و هاوار ئەکا و ئەگری و داوای دایکی ئەکا و نهخۆشیش کهوت، چەند دکتۆرم بو هینا بی که لک بو، وا ئیستا هیناومه بە لکو له کۆشی دایکیا چاک بیتەوه، بههیتوایشی چوو پشتییهوه و کچهکەئەم خستە باخەلێ دایکهکهیهوه، دایکه چاوی کردەوه و سهیریکی کچهکەئەم کرد و کچهکەش هەر وا بانگی یهکتریان کرد. دایکهکەئەم باوهشی کرد به کچهکەئەم و نای بهسنگیهوه بهلام هەردووکیان چاویان لیکنا و گیانیان سپارد. وا دیاره چاوه پیتی یهکتەر بوون.

چووین ئەو دوو کوژراوه مان ناشت. بەلێ ئەو دوو کوژراوه که ئەو پیاوه زۆرداره کوشتنی.

سالی هەزارانی واههوی شووکردنیکی واوه ئەم جوړه پیاوانه ئەیانکوژن.

أ، ب . ههوری له نای تهرازووی شیخرا

نوسینی - فایهق بیکهس-

ئەم گۆفاری گەلاوێژە که ئەستیرهیهکی بهشەوق و پرشنگذاره له ئاسمانی ئەدهه بیاتی کوردا، داخهکەم جار جار هەندی شتی ناشرینی تیا ئەبینی که ئەبیتە پەلههه ور بهری رووناکی و درهوشانهوهی ئەو ئەستیرهیه ئەگری، ئەو دیمەنه جوانه دلداره له چاوه ئهشاریتتهوه که بهمەش لهجیاتی ئەوهی خۆشی بیهخشی به پیتچهوانهی ئەوه دلێ خۆیندهواران تەنگ ئەکا.

لێردها نازانین گلهیی له کێ بکهین؟ لهو کهسانهی که شتی وای بیتام و ناپوخته ئەنێرن بو ئەم گۆفاره نازداره یا لهو کهسهی بکهین که سههره شتی گەلاوێژی گرتۆته دەست؟ ئەگەر چی گەلێ له خۆیندهوارهکان لایان وایه که ئۆبالی ئەم کهم و کوپیه لهسه ر شانی ئەو کهسهیه که سههره شتی گەلاوێژ ئەکا، بهلام من لام وایه ئەمه رهوای ههق نییه، چونکه له گەلاوێژا بهشیک تهرخان کراوه بو لیکۆلینهوه که ههموو کهسێ ههقی ههیه بهشیهیهکی ئەدهبی جوان که له سنووری نزاکهت دهرنهچێ چ له شیعر و چ له وتار بکۆلێتهوه و لیتی بدوی.

بەم بۆنهیهوه ئیمهش واهه ئەنوسین ئەمجاره له ژماره (۱) سالی (۵) له دیوانی گەلاوێژدا لهژێر عنوانی «پهیرهوی خیام» دا چاومان بهچەند ریاعیهیهک کهوت له لایەن أ.ب ههورییهوه ریک خرابوو، نهک من بهتهنیا هەر چی خۆیندهواران ههیه ههموو لهم شیعرانه بیزار و وهرس بوون و زبانی حالی ههموومان بهجاری ئەلێت (خیام گور ههلتەکینه أ.ب ههوری وها پهیرهوت ئەکا) ئینجا سهرنج بدهنه ریاعیهکانی أ.ب ههوری بزنان ئەلێتی چی. له یهکهم ریاعیا ئەفه رموی: (من که بی پرس بیسه دنیاوه هەر بهناچاریش بچمهوه داوه کویم مهیل بینی روو لهوئی ئەکهم چ له سهگ وه و له بهنگ و باوه) جاری له پیش ئەمه دا که بو مهعناي ئەم ریاعیه بگه رپێن ئەگەر مامۆستا أ.ب ههوری لیتمان ببوری ئەبخهینه تهرازووی شعرهوه، له پاش کیشانی بۆمان دهرئهکهوئی که مصرهعی یهکهمی لهنگه، ئەبوایه وابوایه (من که بهبی پرس ... هتد)، خو ئەگەر بو مهعناش بگه رپێن ئەوه هیچ، چونکه ئەلێت: (کویم مهیل بینی روو لهوئی ئەکهم) ئەمه راست نییه، گریمان مامۆستا أ.ب ههوری ئارهزووی فهرموو بچیتته لهندهن، پاریس، ئەمریکا، چۆن ئەتوانی؟ و بهچی ئەچێ، چونکه نه پاره و نه توانای ئەوهی ههیه که ئەو

ناره زووهی به جی بهیتی که و ابوو ئه م قسه به راست نییه، جگه له وه مصره عی چواره می که ئه لئ: (چیمه له سهگ وهر له بهنگ و بهنگ باوه) زهوقیتی ئه ده بی تیا نییه چونکه ئه بی موسیقایه ک بی عاتفیهی ئینسان بیزوتینی و مهست و شادی بکا، نهک به (سهگ وهر) گرژ و زنجیره ی بکات، سه ره رای ئه مه (بهنگ و باو) نییه (بهن و باو). بینه سه ره رباعی دووه م ته ماشاکه ن چی ئه فهرمووی: چونم هیناوه وای ئه به مه سه ره بنده ی که سیکم راست و هونه روه ر، قسه ی نه زان و پیاوی رپاکار لای من گه فینه یا زه پینی که ر. تکاتان لئ ئه که م خوتنه ره به ریزه کان له م رباعیه دا چهنده بیبکی فله سه فی تیدایه که له بیبری خیام بچی؟ ئایا (گه فینی سهگ و زه پینی که ر) که هاوتای بیبری قوول و وردی خیام بکات؟ من نازانم ا. ب هه وری رقی له خیام هه ستاوه که خه ریکه به م ره نگه ئا بروی به ری یا له گه لاویژ یا له خوئی؟ با له رباعی سیبیه م وردیینه وه که ئه لئیت:

که لاوه کوئی که دنیای ناوه
چون دلی پی خوش که م مشتت کا و ناوه
که هی و مورز و دارا و سکه نده ر
هاتن و روین که چی ئه و ماوه

لیره شدا ئه گه ر باش سه رنج بده ین ئه بینه ی مصره عی دووه م له نگه و، له لایه ن مه عناشه وه زور بی مه عنایه چونکه کا و ئا و هیچی لئ په یدا نابئ یه ک ناگرن و دنیاش عیبارته له گل و ئا و نهک کا و ئا و.

له رباعی چواره مدا ئه لئیت:

ئهو ی بو کورسی خه لک ئه ره نجیئینی
خونچه ی شادمانی هه ل ئه وه ریئینی
گا، بوایه به خوا زور چاتر بوو
که ژ و کیو زوره زک بله وه ریئینی

لیره شدا له پیش هه موو شتیکا دیاره که مصره عی سیبیه م و چواره م له نگن جگه له وه ش قسه یه کی مه نتیقی له م رباعیه دا نابینری، توخوا ئه ی خوتنده واران تکاتان لئ ئه که م کئی بو کورسی خه لک ناره نجیئینی و ئه وه ته تی دنیا دنیا یه ئه م هه موو شه ر و هه رایه که روو ئه دا هه مووی له سه ره کورسیه یا نا؟ به لئ بیگومان ئه توانن بلین که ئه م هه ول و ته قه لایه ی که ئه درئ بو کورسی غه ریزه یه کی ته بیعیه له ئینساندا بو ئه وه ی سه ری خوتنده واران زیاتر

نه یه شتین واز له رباعی پینجه م ئه هینین خو بان چونی لئیک ئه ده نه وه لیکی بده نه وه و، به تایبه تی تکا له ماموستا ا. ب هه وری ئه که م له م قسانه م دلگیر نه بی چونکه ئه مه خزمه تیکی ئه ده بییه له سه ره هه موو ئه دیبکی دلسو ز پتویسته له م رووه وه دریغی نه کات و، دووباره تکات لئ ئه که مه وه له پیش ئه وه دا که شت بنیری بو گه لاویژ جوان سه بری بکه و باش سه رنج له وه زن و مه عنای بده و، پوختی بکه ئه وسا بینیره، چونکه گه لاویژ حه یفه به ناشیرینی بکه ویتته به رچاوی دوست و دوژمن، ئیتر خوا یاریده ده ری هه موو لایه ک بی.

أ.ب هه وری

ماموستا ف. بیکهس له ژماره (۲) ی سالی (۵) ی گه لاویژا ره خه تان له و شیعرا نه گرتبوو که نیمه له ژیر عنوانی «په پرهوی خیام» دا بلاومان کردبووه، ئەمه وهرامه که تانه:

۱- جاری ره خه تان له عنوانی شعره کان گرتبوو، وا له بهر ئیوه وهرامه که تان ئەدهمه وه ئەگینه شتی وای تیدا نییه: هه موو کهس ئەزانی یه کئی که ناو له شتی که ئەنی له سهه ئیجتهداد و ئاره زووی خو به تی به ته وای بو ئەوه نییه ئیسم و میسمی موتابق بی، مه سه له ن پیاویک کوره کهی ناو ئەنی (صلاح الدین) که چی ئەو کوره ئەبی به جوتیار، ئەمه چ گونا هیککی باوکی تیدا یه که نه بوو به سه لاهه دینی مه شهوور، من که ناوی خیام هیناوه هاو بییری خیامم ئەگه ر و ابوا یه ئەبوو هه می شه له مه یخانه دا بووما یه، وه ک مفکوره ی ئیوه ئەفه رموی ئەبی «هه رکه سه ریشی سوور بی هه مزه ناغا بی» له ئەمریکا دا به هه زاران «روزفلت» ناو هه یه ئەی بوچ هه موو ره ئیسی جمهوری نین؟ بیجگه له مه ش قاعده یه ک هه یه (کل) به ناوی (جو) وه ناو ئەبری. له و رباعیه نه دا هینی وای تیا یه له شیوه ی رباعیه کانی خیام، بو یه هه موو شیعه رکه کان به و ناوه ناوبراوه.

۲- من له پیش ئەوه دا ئەو شیعرانه بنیرم بو گه لاویژ له پیش ئەوه شدا ئیوه بلین، نیشانی چهند که سیکم دابوو به پیچه وانه ی ئیوه ئەوان به لایانه وه چاک بوو، ئەوه تان بو نه چوو هه سه ر که وتبووتان «نه ک من به ته نیا هه رچی خوینده وار هه یه هه موو له و شیعرانه بیزار و وه رس بون» ئەمینیته وه سه ر ئیوه و هاو بییره کانت به ته نها ئەوه نده وه کاله تیکی عام قبول ناکریت.

۳- ره خه ت له شیعه رکه کانه که نه زا که تیا ن که م تیا یه که چی ره خه که ت دروژنیش نه زا که تی تیا نادوژیتته وه، بیجگه له مه ش ئەم ره خه یه ت راسته وخو بو زمانی کوردییه، چونکه زمانه که مان بی پیچ و په نایه به سه ره بهستی شت ئەلیت، بو ئیسیاتی ئەمه ش وا چهند قسه یه کی پیشینان ئەنووسین که وه ختی خو ی له ژیان و گه لاویژیشدا نووسراون و له نه زا که تدا هه روه ک هینه کانی من وان، جا نازانم بوچ ئەو حه له ئەم ره خه یه ت نه گرت و نه تفه رموو ئەم قسه و په ندی پیشینانه نه زا که تیا ن تیا نییه، وازیان لی بینن با له بیر بچنه وه:

«نان بده به سه گ مه یده به سپله» لیره دا سه گ ته رجیح دراوه به سه ر سپله دا. «دار هه لیره سه گی دز دیاره» ئەمه ش هه ر مه به ست ئینسانه. «هه مزه له هه باسی چی... له ته وراست چی» ئەمانه قسه ی پیشینانه به ره که تدا زور کهس ئەیزانن، رپی ئەوه ت نییه بلتیت توخوا خوینده وارینه کهی ئەمانه کوردین، چونکه لای تو وایه «ئهو ی تو مانای نه زانی کوردی نین» و یان بلتیت له هه ر پیره ژنیکم پرس ی پیکه نی، بوچ؟ پیره ژن قاموسی ژبانی کوردین؟ علاوه ی ئەمانه ش زور گف تو گو ی و امان هه یه ئەمرو له م شیوه یه دان، مه سه له ن که وترا «به خوا زۆله» یه عنی به خوا زی ره که، من بلیم چی ئیوه به زمانی خو تان رازی نابن و شیوه ی گف تو گو ی کوردیتان بی عه یه، ئەو بیگانه یه ی گه لاویژ ئە خوینیته وه عه بی لی ئە گریت ناگای له گف تو گو کانی شمانه.

ئینجا بیینه وه سه ر کاری ره خه کانت له رباعیه کان.

بو رباعی یه که م بی ده لیل فه رمو ته مصره عی یه که می له نگه، ئەگه ر ده لیل تان بدایه منیش به ده لیله وه وهرامم ئەدایته وه به لام وه ک تو هه ر ئەلیم له نگ نییه. دوا ی ئەوه مه عنای «کویم مه یل بینی روو له وئ ئەکه م» مادام جیگه و هه ده ف مه علوم نییه تو ناتوانی به باری موسته حیلان و خراپه دا مه عنای لیک بدیه ته وه، تو هه ر وه کیلی هاو بییره کانی خو تی وه کیلی من نیت.

بو وهرامی رباعی دووه ئیسته ش ئەلیم دهنگی جوانیکی به سه زمان که هه موو ژبانی له رپی خزمه تی ئینسانیه تدا سه رف ئەکات خو شتره له لام له دهنگی ئینسانی دروژنی رپاکاری به دمه کی سپله بو ئینسانیه ت.

له رباعی سییه مدا ره خه ت ئەوه یه دنیا گل و ئاوه، کا و ئا و نییه، من ئەلیم ئەو رباعیه بو خوینده وار یک که ئەزانئ (مشبه و مشبه به) زور جار یه کبکیان ناو نابری به قهرینه ئەو بیتریان ئەزانری و هه روه ها ئەو شتانه ش که لازم و ملزم بن زور جار هه موویان ناو نابرتن، که یه کبکیان وترا خوینده وار له خو یه وه ئەو بیتریان ئەزانئ، بو قور، کا، گل، لازم که دووانیان مه وجود بوون سییه م ناو بردنی هه یج مانای نییه، توخوا کئ هه یه بی بلتیت ئەوه کا، ئەوه ئا و، هه ندئ قور بگروه نه زانئ گلئیش لازمه؟! بیجگه له مصره عی پیشو له شیعه رکه دا «که لاه» هه یه که قور له لوازماتیه تی وه ک و تمان کا، ئا و، گلئیش لوازمی قورن، علاوه ی ئەمانه ش مه حال جائزه بو ته سه روف له بهر قافیه.

بو کورسی خه لک ره نجا بن: مه به ست ئەوه یه یه کئ له ریگه یه کی غه یره مه شروع بو

پیشکشی ماموستا ا. ب هوری

ف. بیگهس

مه بهس له رهخه گرتن له شیعر و ئهده بیات ئیسلح و ریگا نیشاندانه نهک شه ره قسه ، بهوله لامه که ی گه لاویژی ژماره (٤) سالی (٥) تانا وا ده رکهوت که دلگیر بوون منیش وام به ئیوه دا رانه ئه پهرمو که ئه وهنده که م چیکلدانه بن ناموزگار به کانم به خراپ تی بگهن ، ئایا نهت بیستوه که پیشینان وتویانه : (دۆستم ئه وه یه که ئه مگریتی). جا بابینه وه سهر کاری وه لامه که ت.

من خوانه خواسته چون به تو ئه لیم خۆت ناو ناوه (عومهر خه یام) ، مه بهستی من ئه وه بوو که کهسی په پرهوی که سیکی کرد ئه بی یا شان به شانی ئه وکه سه پروا به رییدا یا هیچ نه بی نه ختی له و بچی ، خۆ به ناشوگری نه بی شیعره کانی ئیوه هیچ فریکی به سهر شیوه و بیر و ئسلوبی خه یامه وه نیبه ، تکات لی ئه که م پیم بلتی کام رباعی له رباعیه کانت له هی خه یام ئه چی ؟ و ئه و که سانه کین نیشانت داوون که خۆت وتووته ؟ ئایا نیشانی (زیوه ، بیخود ، پیره میرد ، سه لام ، شیخ نوری) ت داوه ؟ ئه گهر راست ئه فهرمووی پیم بلتی وه کو من بزانه تهنه ا بۆ سی چوار که سیکی نه شاره زات خویندۆته وه که به (باشه) ی ئه وان دهس خه رۆ بوویت و له گه لاویژ بلاوت کردۆته وه .

بۆ ئه مه ی زۆر درێژه ی پی نه دهین ئه م داوا یه مان که عباره ته له چاکی و خراپی رباعیه کانت که له گه لاویژی ژماره (٢) سالی (٥) دا نووسراوه هه واله ی وجدانی شاعیر و ئه دیبانی کوردی ئه که یین و به په ره شه وه تکایان لی ئه که یین که بیر و باوه ری خۆبانمان له لایه ن ئه و رباعیانه وه له گه لاویژا بۆ بنووسن که به ته واوی پی له ناته واوی شیعره کانی خۆت بنی و جاریکی تر تووشی هه له ی وا نه بیته .

جه نابی ماموستا ا. ب هوری ، رهخه که ی من وه کو فهرمووتانه بۆ ژبانی کورد نیبه تهنه ا شیعره کانی تۆیه که ره ونه ق و نرخ ی ژبانی کوردی شکاندوه و ههر که س بیخوینیتته وه به هۆی ئه وه وه (نه فرین) له هه موو شیعریکی کوردی ئه کا ، رهنگه ئیوه وا بزانه که شیعره کانتان نمونه ی به لاغه ت و فه ساحه تی ژبانی کوردییه و ههر که سی رهخه ی لی بگری و ده کو رهخه ی له ژبانی کورد گرتی وایه ئه گینا که ی من رهخه م له ژبانی کورد گرتوه و ، چون من قسه و په ندی پیشینان به ناشیرین ئه ژمیتم ؟ چونکه ههر که سه نه ختی

به رزی خۆی هه ول بدات ، یا له ری گه بشتن به و به رزیبه ی وا هه زاران که م دهس و هه ژار له ناو بچیت و حقوقیان بکرتیت به ژیر پیوه که ئه مه ش ته ماعکاری پی ئه لین و حه قتیکی مه زمومه ، مه بهس ئه وه نیبه به ته ر یقه یه کی مه شروع هه ول بدات که به عه ره بی (طموح) ی پی ئه لین و شتیکی جوانه ، که وا بوو تو به پیچه وانه ئه مه شتان وه رگرتوه .

ماموستا ف. بیگهس وا وه رامی رهخه کانم دا یته وه تکام وایه لیم بیووری وه ک من له تو بوردم .

تینگه یشتیبی نەزانێ ئەوانە ھەموو نایابن و لە جیگای خۆیا بەکارھێنراون. تیناگەم ئەمە چ دەخلیکی ھەبە بەسەر رباعیەکانی تۆو، راست بۆ ئەمەبوو (ھەمزە لە ھەباست چی... لە تەور داست چی)

کاکە ا. ب ھەوری:

نازانم جەنابت چ نەوعە دەلیلیکت ئەوێ کە نیشانەت بەدەم و لەنگی ئەم مصرەعە (من کە بێ پرس بێمە دنیاو)، ئەگەر نەختی زەوقی ئەدەبیەت بێ ئەبوا بەتزانیا یە کە لەنگە، جگە لەوێش رباعیەکانی تۆ کە لەسەر ئاھەنگی (مستفعلاتن مستفعلاتن)ە، فەرموو ئەم مصرەعە ی بێ بکیشەو بەزانە چۆنە و ئەگەر باوەر بەوێش ناکە ی ھەرۆھ کو لە پێشەو ھەرزم کردی لەنگی و کەم و کوری و بێ مانایی رباعیەکانم ھەوآلە ی رای شاعیر و ئەدیبەکانی کورد کردوو ئەوان وەلامان ئەدەنەو.

جەنابت ئەفەرمووی کە من (دەنگی ھەبوانیکی بەسەزمان کە ھەموو ژبانی لە پێی خزمەتی ئینسانییەت سەرف ئەکات خۆشترە لەلام لە دەنگی ئینسانی درۆزنی ریاکاری بەدەمکی سێلە ی مضر بۆ ئینسانییەت) کەچی بەپێچەوانە ی ئەو لە رباعیەکە تا ئەلێی:

(قسە ی نەزان و پیاوی ریاکار * لای من گەفینە یا زەرینی کەر)

لەم رباعیەدا وادیارە کە تۆ تەنەفور ئەکە ی لە گەفینی سەگ و زەرینی کەر، چونکە وەکو قسە ی نەزان و پیاوی ریاکار وایە کەچی لەلایەکی تریشەو لە وەلامەکە تا خراب، ئەمە چی بەسەر چیبەو یە؟ ھەر خۆت خۆت ڕد کردەو.

- ئیمە کە منال بووین لە مەکتەبا خۆیندوو مانە ئەرز دوو بەشە (۱) ئاو (۲) گل (وشکایی)، نەمان بیستوو کە سێ بەشە ئاو، گل، کا، ئافەرین مامۆستا ا. ب ھەوری بۆ خۆت و نەزەریە ی تازەت کەوا ئینقلابت دا بەعیلمی جوگرافیا. ئەمەش ئەخەینە پێش چاوی مامۆستایان و زانایان بزائن ئەوان چی ئەفەرموون.

مامۆستا ا. ب ھەوری، و بزائن بەم قسانە نەختی سەرمان یەشانی لیمان ببورە، تکا ئەکەم ئەمجارەش وەکو جاری پێشوو قسەکانم بەخراب وەرئەگرن.

سەرنجدانی لە (ئەدەبیاتی مەنگوری)

ف. بێکەس

ئەو نەدی لە گەلاوێژدا بەشی لیکۆلێنەو تەرخان کراوێ من زۆر تووشی دەردیسەری و ناخۆشی بووم، باوەرم بێ بکەن لە ژینی خۆم بیزارم ھەرۆھ کو پێشینیان و توویانە (داریکم بەدەستەو یە ھەردوو سەری... نازانم چی بکەم؟ ئەگەر رەخنەم لە شیعری کەسێ گرت ئەو کەسە لە خۆرای لیم ئەبیتە دوشمنیی بەخوێنی سەرم تینوو، چونکە داخەکەم ئیمەش ھیشتا لە مانای (رەخنەگرتن) نەگە یشتووین، بەجنیبی ئەزانین، ئەگەر قسەش نەکەم و ھەر چیبەکم دی چاوی لێ بنوقیتم و بەسەریا بڕۆم و گوێی نەدەم ئەوێش نابێ، چونکە زۆر بەگوناهیکی گەورە ی ئەژمبیرم ئەگەر ئاوەلێکم رینگا ھەلە بکارییی نیشان نەدەم و نەبێخەم سەرشەقامی راست بەشەرتی خۆشمان شارەزای ئەو رینگایە بێ، جا لەبەر ئەمە کە باس کرد سەرم لێ شتواوێ زۆر خراب دامام نازانم چی بکەم؟! لەگەل ئەوێشدا من گوێ نادەم ھێچ کەس و لە رەخنەگرتن ھەتا پێم بکری دەس ھەلناگرم، چونکە بەپێوستی ئەزانم لەسەر شانی خۆم بۆ بەرزکردنەو ی ئەدەبیاتی کوردی ھەتا لە توانامایی ھەول بەدەم و درێغی نەکەم، خۆ یەجگار لەم رۆژانەدا خوا بێ چاویان بکا ئەوێشدا (شاعیری تازە کوورە) پەیدا بوو لە ژمارە نایە، پیاو نازانی لە کامیان بکوێتەو، جاری با (ئەدەبیاتی مەنگوری) تان بەخەمە پێش چاوی، سەرنجی بەدەنی بزائن چۆنە، بۆ ئەوانە ی تریش خوا یاری ھەرچیبەکمان لە دەس بێ درێغی ناکەین، ئەمجا تکاتان لێ ئەکەم گەلاوێژی ژمارە (۵) سالی (۵) بگرن بەدەستەو و تەماشای لا پەرە (۴۲) ی بکەن:

لە رباعی یەکەمدا مەنگوری ئەفەرموئ:

ئەگەر لەسەر تە مەیلی چاوی ئەنداز

ئاگات لە خۆبێ لە ژنی جامباز

ئەوێ بەغەمزە و غەرام ئەتدوینتی

لە چنگ ھەزاران خۆی کردوو دەرباز

جاری لە پێش ئەوێ کە بۆ مەعنا بگەرێین، چونکە (المعنى فى بطن الشاعر) دێینە سەر کیشانی، بۆمان دەرتەکوێ کە مصرەعی دوویم و چوارەم لەنگن، ئەبوا یە بی فەرماویە (ئاگات لە خۆبێ لە ژنی جامباز) و وشە ی (زۆر) لێرەدا زیادە و لە مصرەعی چوارەمدا بی فەرماویە (ئەگەر دروست بێ) لە چنگ ھەزاران خۆی کردوو دەرباز.

لێرهشدا حهرفی (و) زیاده خوۆ ئهگهر ماناشت ئهوی نه من، نه توۆ خوۆی تیناگا چی
فهرمووه.

تهماشای رباعی دووهم بکهه ئه مهیه:

ئهوهی گهرهکیه خاکی کا پیرۆز
نابئی گوئی با ته نالهی جگهر سۆز
باغی ئیستقلال به بئی خوین ناروئ
برات بئ خائن بیکه فدای هۆز

لهم رباعیهدا کهم و کوری تیا نییه له کیشانا، بهلام داخه کهم له لایهه ماناوه نهیتوانیوه
باش دهری بخا، ئه بویه مصرهعی دووهمی ئهه رباعیه و ابویه (به بئی گوئی دانه نالهی
جگهر سۆز) وه له مصرهعی چوارهمدا ئهگهر و ابئی جوانتر نییه؟ (برات خائن بئ بیکه
فدای هۆز).

رباعی سێیهه بههزار حال و نالی عهلی پیاو ئهتوانی مهعنایهکی بو بدۆزیتهوه و
لهنگیش نییه بهلام ئهگهر له مصرهعی دووهمه بیووتایه (ژبانته تاملین بکه ئهی دلسۆز)
گهلی جوانتر بوو.

رباعی چوارهم ئه مهیه:

ئهوهی که ئهتکا محبوب له ناو هۆز
ژبانته پاکه و ئاشنایی دلسۆز
(ده) دۆستی یهک رهنگ له خوۆشی تالی
ئهتوانی تیکدا ئوردووگای ئالۆز

له کیشا لهنگ نییه، بهلام به خویندنهوهی مصرهعی ئهوهل شیعری شاعیریکم دیتهوه
بیر که تازه فیکری کوردی بوو بوو...

وتوویهتی (ئهن له تهفتیش هات له کوردستان) ئیحتیاج ناکا ئهویتر بنووسین. خو
مصرهعی چوارهمیش هیچ مهعنایهکی تیا نابینم، چونکه (اوردوگای ئالۆز) به مهعنا
ئوردووگایه که له خوۆیا پشتیو و تیکچووبی، ئیتر له تیکدانیا چ هونهریکی تیدایه؟

ئهمهش رباعی پینجههه:

وهک مۆرهی شهترههه ناگری ئاسایش
ئهو پیاوهی خوۆی کرد بهدر و ئارایش

چونکه ههر وهزعی که توۆی بدوئ
ئه بئی مهوزوعت بو بکا با جاریش

دهستم داوینته کا کهی مهنگوری لهم رباعیهدا چ نیاز و مه بهستیکت ههیه، تووبی خوا
ئهگهر بو مان دهرنهخهی، جارئ له یاری شهترههه موره نییه و، مورهش ئاسایش ههیه
ئه بئی ههر به لایه کا بکهوی سا یا له سهه یهک، یا له سهه دوو ئیتر بوچی ئاسایش نییه؟
جگه له وهش ئهگهر لیم ببوری ئهتوانم بلیم ئهه رباعیه هیچ مهعنایهکی تیا نییه و کهس
تی ناگا.

وا ئهههجاره (ئهده بیاتی مهنگوری) مان خسته پینش چاوی خویندنهواران مه بهستی شمان
تهنه ئیسلح و ریکا نیشاندانه هیچ ئامانجیکی ترمان نییه، هیوامان ههیه بتوانین لهم
ئه رکهدا که گرتوومانه ته ئهستوی خو مان کهم و زۆر خزمه تیکی شیعر و ئهده بیاتی کوردی
به جی بهینین و ههروهکو له پیشه وه وتوومانه گوئ نادهینه توانج و پلاری کهس، خه لکی
چی ئه لئ با بیلئ، دهس له دهس و قوهت له خوا.

کۆچی بێکەس

ئەری مەرگ! ئایا تاپۆبەکی خەیاڵیت و لەژێر سیبەری هەتاوا ئەژیت؟ یا تارمایی بەردیگی بێ گیانیت و لە سووتانی دڵ لا ناکەیتەوه و نە باکت بەگەرما و سەرماي پۆژگار هەیه؟ هێچیان نیت بەلکو وینەیهکی بەسامیت، دلت هەیه بەلام رەقه، گویت هەیه کەرە، چاوت هەیه بۆ چاکانت هەلخستوو، دەستیشت هەیه بریان ئەدەیت!!!...

فایق شاعیر بوو کە لەم سەدەدی بیستەمەدا پێوه بنازیت، خەیاڵاتی بەرزى بنەوبارگەى ئیمە بوو، دلی ساف و پاکی ئاوینەى بێ گەردى شاخەکانى کوردستان بوو کە تیايا بېرسکیتەوه، زمانى پاراوى ئیستگەى ئەو خەیاڵاتە خەمڵتوانە بوو کە سەلەهای سەلە لە توتی دەروونی کۆریە کوردەکاندا، بەفیکری میلییە تیشی ئەوه دیاره وەکو مانگەکەى هاوپرازی لە ئاسمانى کوردستاندا هاتوچۆی ئەکرد.

کەچی ئەو مەرگە دڵ رەقه نە بەزەیی بەبیکەسى ئیمەدا هاتەوه نە بەناکامى (بیکەس)دا، هێچ سەرى لەو تۆفى رۆژى ۱۸/۱۲/۱۹۴۸ نەکردەوه بەمیتوانى، گیانى پاکی لە باخچەى لەشیدا و گۆلى هیواى لە باخى ژيانا هەلکشا، لەشەکەشيان لە شارى سلیمانى برد بۆ هەوارگەى نازیزان، بۆ ناو دارنەرخەوانەکانى (گردى سەیان)!

فایق تۆ کۆچت کرد بەلام وا مەزانه کۆچی بێ خاوەن بووه، تۆ شاعیری بەرز بوویت، تۆ لە ریزی نیشتمان دۆستەکانى دا بوویت، لە بیرمان ناچیتەوه ناوەکەت وا لە گۆشەى دلمانا، فکەرەکانت وا لە پەرەى مینشکمانا، ناوونیشانن ون ناکەین، جارێ بەدوعا تا رۆژى لبقا.

هاوڕێم بیکەس!

ئەى فریشتەى شیعری جوان!
کۆستى کەوتوو هەردوو کمان!
بۆ ئەم جارە بیکەسە!
کە وتان بیکەس، بەسە!
شاعیریەک بوو فەننان بوو،
ئەدای خور، خرۆشان بوو،
بۆ باغچەى کزى کوردی
بولبول بوو نەغمەى وردی:

سەرەرای بەهرەى فەننى
دلسۆز بوو بۆ وەتەنى،
نرکەى شیعری رزگارى
بیکەس، شتیکە دیارى:
لە هەموو کوردستانا،
لەناو بیــــر ئازادانا!...

پەربى شیعری شۆخ و شەنگ!
تۆ دلتەنگ و من دلتەنگ.
با سکالا بۆیە کتتر
لەگەل ئاخى سارد و سڤ،
دوور و درێژ هەلپێژین!
مەیتى بیکەس ئەنپێژین!

ئاشناى تۆ بوو، ھاوړپى من،
لى داگيركردين (مردن!)
ئەى پەرى نارەوايە
فرميسك له چاومان نايە:
چونكه بيكهس بچووك بوو،
پايەى كۆمهلى سووك بوو!
كام پياو ماقول، كام گەورە
كه بهرزى جىي ژوور ھەورە،
وينەى ئەو جوامپىر بوو!
بەرامبەر دوژمن شىر بوو؟
له ككاتيكاً ئەوانە
نۆكەر بوون بۆ بيگانە،
دەست لەسەر سنگ ئەوستان،
يان بۆ پايە، يا بۆ نان...
بيكهس بوو وەك پالەوان
پەنجەى له چاوى چەقان،
پەنجەى تيرى سەرزەنشت،
داخى دلى خووى پى رشت!...
بەلى بيكهس نابووت بوو
جارچار برسى بوو، رووت بوو،
بەلام كام تير، كام پۆشته
وينەى ئەو، ئەى فريشته

بى باک وەستا بەرامبەر
نووكى سونگىي ستهمگەر؟
كى وا: وا لەژير زنجيرا
ئازادى ھات بەبىرا!
بەشيعرى جوان نەرانى:
بەيادى كوردستانى!...
ئەى شوخ و شەنگ، ئەى پەرى،
زۆرتەر بۆ ئەو ھى بگىرى:
كه بى بەرگى و بى نانايى
خووى له رووى تۆ ئەزانى،
لەگەل ئەو ھش تا مردن
نەكەوت له تۆ پەرستان!
مل كەچى قىبلەى رووت بوو،
دیانەى عيشوہ و خووت بوو...
وہك ھەندى شاعىرى تر
-تا يادەيەك گورچك پى-
تەماع ھەلى نەفريوان
شيعر بفرۆشى بۆ نان؛
ئابرووت بەرى وەك برديان،
بەو كردارانەى كرديان!...

لە پاشان ئەى پەرى!
نابى له بيكهس بگىرى،

که گیرۆدهی مهستی بوو،
مهستی ئه و مه بهستی بوو!
ناوچه و سه ردهمی ژینی
پر بوو له ناشیرینی،
ولاتی پهریشمان بوو،
بو هاوولات زیندان بوو؛
نه ته وهی هه موو هه ژار،
مایه ی رهنجیان بو زۆردار،
هه موو برسی، دهغه زار،
نه زان و نه خوینده وار...
دیل بوون: هه م بو بیگانه،
هه م بو ئه و زۆرداران ه،
که خویشیان ئه یانمژین
بو خه لقیشیان سه ره ئه برین!
ئه مجا که ئه سیری ئاوا:
که شتی بو گهردا و ئه پروا،
هه زاران هاوار بکری
که س نییه رتی راست بگری
ناچار خوئی سه رخۆش ئه کرد،
ههستی فه رامۆش ئه کرد!
جارجار، که زۆر پهست ئه بوو،
که میکیش بهدمهست ئه بوو،

داخی دلی خوئی ئه پرشت
به جوین، توانج، سه رزه نشت!

ئه ی فریشته ی چاوخومار!
به لام بیتکه سی هوشیار،
بیتکه سی دنیای نووسین
دانه ری به سته ی شیرین،
مه به سته ی من و تو به،
بو ئه وه ئه م (رۆ - رۆ)یه!
تۆ: په ربی شیعر و جوانی
من: هاو رپی گیانی گیانی
دانیشتین به جووت، دل ته نگ،
پرژین فرمی سکی مه نگ،
بو شاعیریک بیتکه س بوو
به لام (که س)، ئیمه ی به س بوو!
سا بالای بو ره شپۆش که،
گری شیوه نی خو ش که،
به په رده ی نزمی ماته م
به سته ی کوردی پر له خه م
له سه ر مه یته ی بخوینه
وه فای جوانی بنوینه
بو شاعیریک که گیانی
لیی هه لئه قولا جوانی،

ئەگەر چى ھۆى بەختى خۆى
 جوانىيى فەسالى نەبوو بۆى!
 ناقوللا و تىكسمپراو بوو،
 پروومەت كونج، كزى چا و بوو
 ھونەر بۆ (پرووخۆشى) ى بوو
 كە خەوشى داپۆشىبوو!
 بەلام پەرى! تۆژىرى
 خاوەندى ھۆش و بىرى؛
 جوانىيى بالا و دەموچا
 بەھرى تا سەرنىن بۆ پىا و؛
 ھەزار چا و جوان، قەد بارىك
 كەوتونە چالى تارىك،
 چى بەجى مالە دوایان،
 بۆ دوست و ئاشنايان؟
 يا جوانىك تا (پىرى) ما
 كام گىرۆدەى بىرى ما:
 خوينى كولمى چەن گەش بوو؟
 چا و برۆى رەش بوو؟
 يەك جوانىيە: باى پايز
 گەلاى زەرد ناكاهەرگىز
 كە، لە گيان، سەرچاوەى دل
 سەرھەلئەدا قولە قول:

ۋەك رۆح سووكى، پرووخۆشى،
 خوتىن گەرمى، خزمەت كۆشى
 دللى باش، دەروونى پاك
 بىرى پروون، كەردەۋەى چاك
 پىشستىرى گشت ئەمانە:
 بەھرى ھونەرى جوانە!
 بەپراستى ئەو فەننان بوو،
 سەلىقەى شىعەرى جوان بوو!

ئەى شىۋە شوخ، ئەى پەرى!
 دانىشە لاي ژوور سەرى،
 ۋەك يارى ۋەفادار بە،
 بەپراستى خەفەت بار بە،
 قىزى زەرد با پەشىۋى،
 بەستەى خەم لەسەر لىۋى:
 تۆبلى و منى ھاۋرى،
 تا دەستەم قەلەم بگىرى
 ئەنوسم: دىپر دىپر، بەن بەن،
 بۆ بىكەسى شىعەرى شىۋەن!...

پیراڻا

- 5 له باري ٿي ڏيوانه وه
- 6 بيتڪهس شاعيري ڀاڀه پرين و نازادي
- 7 بيتڪهس له چوند لاپهريه ڪڍا
- 11 **ڪوردايه تي**
- 13 فيڪري سه رڪه وتن
- 14 ناموزگاري پڙ ميله ت
- 15 ٺهي وه تن
- 16 وه فدي ڪوردستان
- 18 يادي نيشتماني ڪوردستان
- 19 ٺهي وه تن
- 20 شيني مه حموود جهوده ت
- 22 ٺهي ڪورد به سيه تي
- 24 دهردی دهر وون
- 25 ٺهي وه تن
- 26 سهدهي بيسته مه
- 28 چاوبه ست
- 29 بيسته ي (ڙين)
- 31 ڪورد
- 32 بيست و جهوت ساله
- 36 قهومي ڪورد
- 37 شيوهن پڙ شه هيداني ۱۹ ي حوزهيران
- 38 داري نازادي
- 39 تاک
- 40 تاقی کيسرا
- 41 خود په سندان
- 42 له خوسوسي ٺهده به وه هوشيار ي
- 43 دهردی دهر وون
- 46 مونه وهراني ٺهه زهمانه
- 47 ستايش

زهرت ي مي ڪرنام
 ۱ - ۲۰ - ۱۰۲۹

داض فرزان عرف خستيميد غاڻ ونيڪه وه
 ڪا به وه ست جبريسي و عيدو ڪا به دهت اوفڪه وه
 هدرڪ روز آوايو ايند بوعروه سڪوڻ ٺه ڪه م
 وه ڪ و لاض بينه وه خئي ڪا ووهي آليڪه وه
 چنگ له سرسان بوي ٺه روين ضم دگر گل ڇند دگر گيت
 به پري نا آسي به مزه وقاي ملن باريڪه وه
 جابه يولر مرهتي له رارض دائه نيشي ڪو به تي
 به زمه ابواران به ده وري عاره تي مرهتي نه
 هوت سرخوسي ٺه ڪه رنوئي رفيعي توسي نه ي
 رابوري هدر به گوراني وقتي عتيڪه وه
 عارق وياره له هدر دگر به سه رو ربيع له ي
 ضير ايترو من به سر المان وڙوئي خو جيڪه وه
 صفه گره عازق نجوم توفيق رفيع لومدم هدر ڪن
 زهرت ي مي ٺه نام پهم دل ي ٺهاريڪه وه
 ف . ٻي ڪري

98	نا ئومىدى...
100	زەحمەتە بىي مەي ژيانم
101	عارەق ئەخۆم
102	بېزىرى
103	شىنىيى مستەفا مەزھەر
104	شىنىيى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ
106	دەردى دەروون
109	بەھارى سلىمانى
111	ئەي مانگ
113	لاي لايەي (شىركۆز)
115	ئەستىرە گەشە
117	چ خۆشە!
118	شىنىيى قالەي ئايشەخان
119	ئەو دولبەرە...
120	كەرەكانى شىخ سەلام
121	بەھار نامەوى...
122	تووشى لافاوى عىلم بووم
123	بەبۆنەي بۆمباي ئەتۆمەو
124	گفتوگۆي (بىكەس) لەگەل زەمانە
126	من و ئىفلاس
127	شىنىيى پانتۆلەكەم
128	شىنىيى «جەلاو»
129	موسابەقەي كەرسواري
130	سەر دانانەوئىم
131	بە دوو زمان
132	جەزنى من
133	تىي ھەلكتىش
134	شىسەنى رابردوو
135	بەشارەت لە گشت مەئموورەكان ئەوا تىباترۆ ھاتەو
137	قصيدة عربية الى فتاة سورية
138	دەردى دەروون
139	ھەركەسى
140	جەزنى چى؟

48	ھوشىياري
49	شاخى گۆيژە
51	گۆمە ئايەتى
53	كە پارەت بوو خزم زۆرە
54	عەببە... عەببە
55	داد لە دەست تىباترۆ!
57	تىباترۆ بىي چاترە
60	بەبۆنەي دانانى يانەي فەرمانبەرانى ھەولتەرەو
61	ھەول و تىكۆشىن
63	خوا كىو نەبىنى، بەفرى تىي ناکا
66	نەسرین
68	فیز و لەخۆبايى بوون
70	قوسمار
72	ئاواتى دل
73	شىخەكان
74	ئەي مەلا
75	ئاخ مەلا
77	مەلا و شىخەكان
78	باسى رەمەزان
81	مەرھەم و دەرمانى
82	يانەي سەرکەوتن
83	ئەلەكتىرىكى سلىمانى
84	ئەي ھاوار لە دەست دختۆرى خراپ
85	وہسفی حال - بۆ پىرەمىرد -
86	پاشەكەوت كىردن
87	ھەستى دەروون
89	بەشارەت بىي لە قەومى كورد
91	ساقى لە پەردە دەرھات
93	خەيالى ژىر ئىفە
94	گۆپان
95	ساقى نامە
97	شۆرى بىكەس

142	تاوی تر ئه مرمر
144	یاری من
145	وهسفی پیره مه گرون
146	وهسفی تانجه پۆ
147	بیزار بوون له موعه لیمی
148	قوتابخانه ی زانستی
149	جهژنه پیروژه
150	چوونه مه یخانه
151	شییری مندالان
153	تۆ چیت؟ من کوردم!
154	شوان و مه په کانی
155	گۆزانی سپۆرت
156	دایک
157	به یانی
158	ته ماعکاری
160	به کیه تی
162	جوتیک کۆتر و بۆقیک
164	شیرۆ و مار

